

CIWANÊN AZAD

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Kowara Ciwanan a Mehaneye — Hejmar:15 — Tebax 2007

15 AGUSTOS

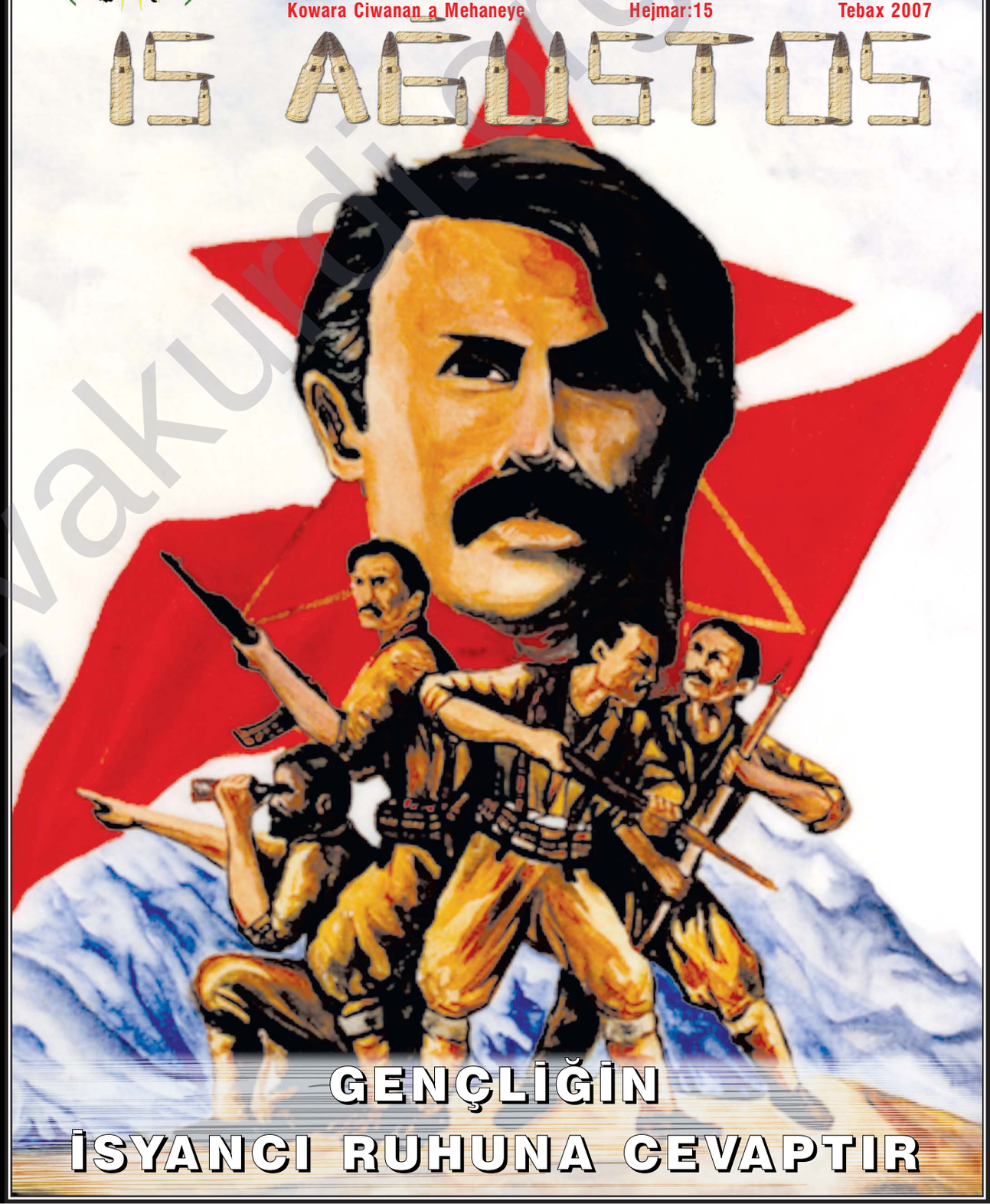

GENÇLİĞİN İSYANCI RUHUNA CEVAPTIR

www.wakurdi.org

Erdem Erdal - Aslan GÜZE

Ciwan - Baki EREN

Şehîd Namirin!

www.arsiv.org

İçindekiler

15 Ağustos Gençliğin İsyancı Ruhuna Selamdır **2**
Yıldız DİCLE

Bilmiyorlar Ama Yapıyoorlar **6**
Hüseyin SASON

Wêjeya Bêzar **9**
Siyamed Sipan UĞURLU

Sport **12**
Sarya DEP

Mevsimsiz Gidişler **17**
Halit ERMİŞ

Gözlerim **27**
Fatma İKE

Kendi Kimliğimizi bulma arayışımız **29**
Viyan AGIRİ

Devrim, Güzellik Yaratıcısı Eylemdir **32**
Abdullah ÖCALAN

Anlatılması Zor Anlar **37**
Nurhak ERDAL

Gerilla Soru Soruyor **47**
Jehat BERTİ

Komün Toplum **55**
Xebat EYÜP

Mizah **62**

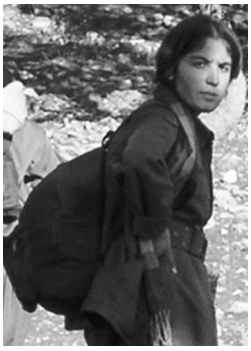

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Kürt ulusal tarihinde Diriliş Günü anlamını taşıyan 15 Ağustos 1984 Atılımı'nın 23. yıldönümünde topyekün bir imha siyaseti güden düşmanlara karşı, mücadelesini zirveleştiren eylemleri cevap olarak kullanan gerilla güçlerinin, bu imhayı bertaraf ettiğine bütün dünya ve karşı güçler şahit olmaktadır.

Geçtiğimiz ay içinde Onuncusu düzenlenen Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali'ni Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerin yoğun bir katılımıyla kutladık.

Yoğun bir çalışmanın eseri olan festival beklendiği gibi yoğun bir katılım ile gerçekleştirildi. Bütün Kürt gençleri adına Avrupa'ya şu mesaj verildi:

Kürt gençleri dünyanın neresinde olursa olsun iradelerine sahip çıkmasını bilirler. Festivaldeki coşku, sevinç ve kararlılık, gerçekten de istenildiği zaman Kürt gençlerinin bütün baskılara rağmen neler yapabileceklerinin bir göstergesidir.

14 Temmuz tarihinin ayrı bir özelliğinin olması da festivale daha önemli bir muhteva yüklediği kesin bir durumdur. Bizim için önemi olan şehitlerimizin posterlerinin de festivale ayrı bir önem eklediği de kesin bir sonuçtur.

Ayrıca Avusturya ve İsviçre'de düzenlenen gençlik festivalleri de kültürel anlamda Kürt gençlerinin ne kadar geliştiğinin bir kanıtıdır. Katılımlar sayesinde festivaller birer heyecan kaynağı haline geldi.

Türkiye'de yapılan genel seçimlerde Demokratik Toplum Partisi'nin grup oluşturacak şekilde meclise girmesi Kürt sorununa yeni bir yaklaşım oluşturacağı umuduyla bütün Kürt gençlerini selamlıyoruz

Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...

www.arsivakurd.org

15 Ağustos
Gençliğin İsyancı Ruhuna Cevaptır

Yıldız CUDİ

"Şanlı 15 Ağustos atılımının 24. yılına girerken bu atılımın önemi ve de yarattığı realite üzerine uzun yıllar boyunca Özgürlük Hareketi'nde bulunan ve 15 Ağustos tanığı Erdal Şiyar ile yaptığımız röportajı yayımlıyoruz."

Yıldız Cudi: Uzun yıllar özgürlük hareketi içerisinde bir 15 Ağustos tanığı olarak 15 Ağustos neyi ifade ediyor bu konuda düşüncelerinizi öğrene bilirmiyiz.

Erdal Şiyar: 15 Ağustos sanırım böyle kısa bir röportaja sığmayacak kadar değerlendirme konusu olabilecek bir çıkıştır. Ama ben satır başlarıyla ve kısaca değinebilirim. 15 Ağustos ölü kürdün üzerindeki toprağı atan o güne dek sömürgeci oligarşik devletler tarafından ölü olarak görülen kürdün kendisi için düşünen kendisi için var olan bir tarihin başlangıcı; dolayısıyla bir haykırış bir şahlanış ve bir başkaldırıştır.

15 Ağustos direnç bağlamında bir millattır. Sadece özgürlük hareketinin kadroları değil Kürt halkının dünyanın neresinde olursa olsun Kürt olan Kürtlüğü unutan değerlerinden ve kimliğinden uzaklaşan soyutlanan herkesin yeniden kendini tanımak kendine dönmeyi gerçekleştiren bir çıkıştır. Teslimiyetin, baş aşağı gidişin, yok oluşun durdurulması buna karşılık direnişin var olmanın ve özgürlüğün tarihidir.

15 Ağustos sınırlı bir militan güçle fedai bir ruhla Türk ordusu gibi hem nicelik hem de nitelik olarak güçlü ve aynı zamanda da acımasız bir orduya karşı mücadele ruhunu yürekliliğini gösteren bir eylemliliktir.

Bu anlamda sadece Eruh ve Şemdinli ile sınırlı olmayan etkisi Kürdistan'nın ve Kürtlerin olduğu her alanda güçlü olan uykudaki insanı uyandıran cesaretsizi cesaretlendiren bilinçsizi bilinç edinmeye yönelik harekete geçiren bir başkaldırı Kürt halkının kendine güvenini özgürlük hareketinin kendi yetenek ve kabiliyetine olan güvenini aynı zamanda siyasetinin ve taktiğinin doğruluğunu ortaya koyan bir mücadele başlangıcı pratik olarak da kürdü yok sayan her türlü şovenizme de ilkel milliyetçiliğe de karşı bir darbe olarak algılanması gereken bir mücadele. Ulusal uyanış ulusal bilinç ulusal diriliş ulusal birlik kavramlarını pratikleştirme miladi olan bir mücadele böyle müstesna günler halkların tarihinde az bulunur.

-15 Ağustos atılımı Kürdistan gençliği olarak nasıl ele alınmalıdır?

Şöyle belirteyim ki sadece 15 Ağustos'u gerçekleştiren hareketin kadroları değil hareketin büsbütün kendisi de aslında bir gençlik hareketi olarak doğdu; büyüdü. Gençlik 15 Ağustos

www.serxwebun.org

ta bir ruh yakalamalı. Her şeyden önce bu ruh nedir. Bu ruh yaşamıyla sağa sola sapmayan ahlaki duruşuyla, doğal değerleriyle halkın özgürlüğünü her şeyin üstünde tutan, karşılıksız hesapsız kaygısız kendisini mücadele adayan, başarıyı esas alan ve buna inanan bir sonuç çıkarmalı.

15 Ağustos'u Agit arkadaşla anlatmak en doğrusu. O da bir genç arkadaştı. Ama Agit arkadaş bir destandır. Bir kahramandır. Ve hareketin temel ağaçlarından bir değerdir. Ama o genç böyle bir destan yarattıysa. Böyle bir nehir gibi coştu coşturduysa gençlik biraz böyle olmalı derim. Yerinde sayan, ketum, düşünce üretmeyen, eyleme geçmeyen ve sonuç almayan, zihinsel olarak kendisini sürekli yenilemeyen, gittiği yerde örgüt yoksa örgüt kurmayan, örgüt varda yetersizlikler varsa bunları gidermeyen, gecesiyle gündüzüyle mücadelenin sorunlarıyla olmayan bir gençlik kendisinden şüphe etmeleri gerekir.

Motor güç aydınlatıcı güç fedai güç, enerjik güç dünyanın her yerinde ama Kürt halkında daha fazla gençliktir. Bu açıdan gençliğin görevleri sorumlulukları kadar Önder Apo'nun gençleri olmanın avantajı büyüktür. Eğer bu büyük isteği kendilerinde gerçekleştirirseler bunun düşünsel ve eylem gücüne ulaşabilseler bununla aşamayacakları bent üstesinden gelmeyecekleri engel yoktur. Sürekli yeniyi arayan bunun mücadelesini veren kabul ret ölçüleri çok daha doğru ve çok daha hayat bulan ölçülerle kendini tanımlayan yeri geldiğinde kılıç keskinliği ile ret eden yeri geldiğinde inanılmaz dinleme sabrını gösteren inanılmaz ikna

kabiliyetine ulaşan sürükleyen ve sürükleten kesimden olmaları gerekir.

Gençlikte aradığımız budur. Nasıl ki PKK bir gençlik hareketi iken daha başta gittiği her yerde örgüt olduysa ve örgütü büyüttüyse gittiği her yerde bir aydınlatma yaşattıysa ve aydınlattıysa bugünkü gençlik de 30 yılı aşkın bir mücadelenin tecrübeleri mirası ve değerleri üzerinde 3 katı fazlasını da verebilmeli. Eğer 3 katın fazlasını veremiyorsa ya zihinsel eksiklik vardır, ruhsal olarak dolu değildir, ya inanç boyutuyla yetersizdir. Ama bunlardan hangisi ne kadar etkili olursa olsun kendisini muhakkak gözden geçirmesi gereken bir gençlik derim. Şikayetçi yakınan imkansızlıktan şikayet eden başarılmaz diye gerekçe arayan değil aksine imkan yaratan başarı gerekçesi olan bir gençlik gençliktir derim.

-15 Ağustos Atılımı Kürt gençliğini geleceğe nasıl hazırladı? Gelişimi katkıları nasıl oldu?

-Önce 15 Ağustos öncesi ve sonrası bir milattan bahsediyoruz. 15 Ağustos öncesi Kürt gençliği diye bir gençlik yok, kendisine ait bir gençlik yok onun için yok diyorum. Yoksa gençler var ama neyin gençleri. Hangi amacın gençleri, kendisini ne ölçüde tanıyor, tarihin gelişiminde nasıl bir rol oynuyor, böyle bir gençlik yok. Var olan gençlik nedir? Köydeyse geleneksel değerler içinde boğulan, şehirde ise şehir kültürü içinde yozlaşan az çok siyasete bulaşmış ise ya şovenizmin ya ilkel milliyetçiliğin ağır etkisini yaşayan ya da tümüyle kendi köklerinden kimliğinden ülkesinden kopup bir gençlik var.

İşte 15 Ağustos bunu tersine

www.arsivakurd.org

çevirdi. Yani önce gençlik kendisini bir sorgulama ihtiyacını duydu. Ben kimim ve neyim? Mesela bir askerlik çağı geliyorsa, niçin Türk askerliği? Niçin özgürlük hareketi saflarında yer almamak? Veya bir aydın gençlik ise bir sorgulama ihtiyacı duymuştur. Bu ilk kurşun bu ilk aydınlatıcı kurşun, niçin bu dönemde ortaya çıktı bunun anlamı nedir bunu sorgulamıştır. Veya bir kırsal kesimde bir genç ise ister feodal aşiretsel geleneksel değerlerin etkisine olan isyanıyla ister düzene olan isyanıyla veya şehir kültüründe ise keza çözümsüzlüğün gençlikte yaratmış olduğu bazı sınırları ölçüleri aşmanın isyanıyla yönünü özgürlük mücadelesine dönmüştür.

15 Ağustos'tan sonra özgürlük hareketi saflarına katılım çok ağırlıklı hatta %100 diyebileceğim düzeyde gençlikten olmuştur. Dolayısıyla burada gençlik çok ileri düzeyde etkilenmiştir 15 Ağustos'tan. Ve çok ileri düzeyde yerini almıştır özgürlük mücadelesinde. Bu sosyolojik olarak ta böyle olması gerekiyor. Ulusal anlamda da böyle olması gerekiyor; siyaseten de böyle olması gerekiyor ve bu anlamda 15 Ağustos gençlik üzerinde olması gereken pek çok şeyi olabilirliğini de gerçekleştirdi.

Gençliğin isyancı ruhuna bir cevap oldu bir çağrı oldu. Gençliğin arayışlarına bir isyan oldu bir çağrı oldu. Ve gençlikte kendisini tam da bu mücadele de buldu. Ve bu halende bu böyle devam etmektedir. Tabi ki bir sosyal toplumuz, kendini katmada sınırlandıran kesimlerde olmuştur. Ve ya affedersin lafazanlık yapanlar da olmuştur bunlar her zaman ve her kesimde olur. Ama bir kuşak anlamında bir sosyal kesim anlamında bir gençlikten söz ediyorsak Kürt gençliği Kürdistan gençliği 15 Ağustos la beraber adeta bir yaz sıcağında adeta yol almış susamış bir çeşme bulmanın birde hasretini bir yudum suyunu içmenin hasretini de hayati önemini bulmaya çalışıyor.

-15 Ağustos eylemi aynı zamanda Kürt halkının asimile olmasına karşı yapılan bir eylemdir. Buna rağmen Avrupa'da sistemler içerisinde asimile olan bir Kürt gençliği var bunu nasıl değerlen diriyorsunuz?

Asimilasyon bir halkı adeta milim milim, santim santim yok etmenin acımasız yöntemidir. Bezen halklar kılıç silah zoruyla bazen de böyle sindire sindire yok edilmişlerdir. Tabi ki 15 Ağustos belirttiğim gibi bir ulusal uyanış diriliş hareketidir. Aynı zamanda asimilasyona karşı da Kürtlerin kendisini bulması ve buna karşı bir duyarlılığıdır ve özgürlük mücadelesinin kat ettiği mesafe bizim için henüz yetersiz de olsa anı anına çok değerlidir ve çok önemli sonuçlara ulaşmıştır. Avrupa gençliği ülkede ki gençlikten biraz daha dezavantajlıdır. Dolayısıyla bu birkaç dezavantaja karşı birkaç daha fazla sağlıklı duruş ve mücadele ile ancak kendisini koruyabilir. Sorunun ağırlığı vahameti kadar sağlam bir duruş ve bir mücadele gerekir.

Avrupa'nın bir kültür düzeyi bir yaşam düzeyi bir demokrasi düzeyi vardır. Ama bunlara ilişkin kimliğini kişiliğini yaşama yaşatma imkanı olanağı yoksa ya da zayıfsa bunun örgütünü ve bunun yaşam alanını açamamışsa gençlik burada yitirilir. Ağır etkisi altında kalır maalesef görüyoruz halkımızın gençlerinin neredeyse bir alman gibi yaşamaları düşünmeleri Fransız gibi yaşamaları düşünmeleri gerçekleşiyor. Ve bu çok acı bir durum. Ve büyük bir çelişki ve paradoksta.

Bir yandan halkımızın gençleri dağlarda sıcak mücadele mevzilerinde kendi çok değerli özgürlük mücadelesi uğruna anı ana ölmelerle karşı karşıyayken burada Kürt gençliği, başka bir halkın kültürü ile yaşamanın adeta avantajı varmış gibi düşünüyorlar. Mesela kendi dillerini kültürlerini bu arkadaşlar ne kadar biliyor diye sorulursa bundan çok uzaktırlar. Sadece dilleri değil beyinleri de Kürtçe ve Kürt ulusal gerçeğine göre çalışmıyor. Diller de keza öyle.

Burada bir uzaklaşma bir baştan çıkma bir asimilasyon vardır tabi. Kürt gençliğinin sadece Avrupa değil dünyanın neresinde olursa olsun, bir Kürt gibi yaşamak, Kürt değerleriyle tekrar buluşmak Kürtçe beynini çalıştırmak Kürtçe konuşma ihtiyacı yaşamsal önemdedir. Örgütsüz gençlik, bu anlamda asimilasyona ve yok oluşa açık gençliktir.

-Metaryalist bir düşünce ile gelişen Avrupa ülkelerindeki Kürt gençleri için maneviyat ne kadar önemlidir. Kürt gençlerinin örgütlenmeleri için maneviyat yeterlimidir?

Maneviyatsız hiçbir şeyin başarılacağına inanmıyorum. Ama her şey salt maneviyat da dersek de sadece bir inanç hareketi olmuş oluruz. Veya sadece onunla başarı-

www.arsivekurdi.org

lamaz. Fakat özgürlük hareketinin mayasında tabi ki büyük bir inanç bunun içerisinde sevgi, saygı güven, birbirini her zaman yücelten birbirini her zaman tamamlayan olduğu her yerde düzeltici olan bir maneviyat tan söz ediyorum. Bu husus bir hareketin moral değerlerinin yeterli olacağının bunsuz bir hareketin yada bir gençliğin çok başarılı olabileceğini sanmıyorum.

Dünyada ve tarihte manevi yüceliği olmayan hiçbir ne siyasi ne ideolojik ne din hareketlerinin başarılı olduğunu söylemek mümkün değil. Güçlü inanç, güçlü maneviyat çokça ama sadece bununla kalırsa bir müminler ordusu kendi başına yaşayıp beceremez başaramaz. Aynı zamanda gerçekçi, bencil olmayan mesela Avrupa da kapitalizmin ruhunda var o zaten bireyselliği bireyciliği bencilliği fazla öne çıkaran birey toplum, birey örgüt, birey aile ilişkilerinin oldukça zorlayan bir kültürü var zihniyeti var kapitalizmin. Çok bilinçlidir bu.

Yaşam derken içine ne kadar meta sığdırdığınla anlam kazanan bir zihniyeti var. Oysa bizim zihniyetimizde Komünalizm var. Ortaklaşma ortakçılık var dolayısıyla daha fazla paylaşım her açıdan paylaşım birbirlerinin sorumluluklarını paylaşmak, çözüm yollarını birlikte bulma, hayata birlikte bakabilme, hatta şunu söyleyeceğim o denli bir sevgi güven olmalı ki rüyalarını da paylaşmak bu güçlü bir maneviyattır. Ve kapitalizmin bireyci bencilliğine karşı en güçlü silahtır. Fakat dediğim gibi 18. yüzyılın ütopikleri gibi de olmayacağız maneviyattan kastettiğim şüphesiz o da değildir. Bu güçlü inancı hayatın gerçekliği ile doğru buluşturmadan söz ediyorum.

- Peki siz bir 15 Ağustos tanığı olarak 15 Ağustos eyleminin mirasını Kürt gençleri kaldırabiliyor mu? Veya görevlerini yeterince yerlerine getirebiliyorlar mı?

Miras sözcüğü önemli. Mirasyediler vardır ve mirası büyüten hakkını veren gereğini yerine getirenler vardır. Ne onu söyleyeceğim ne diğerini. Tabi ki Kürt gençliği halen çok güçlü bir mücadele potansiyelidir. Tabi ki halen çok değerli bir mücadele vermektedir. Çok büyük fedakarlık yapmaktadır. Bunu görmezden gelmek yanlıştır. Ancak eleştirilmeye muhtaç çok önemli yanları da vardır.

Gençlik, Kürt Gençliği başta da belirttim 30 yılın sentezini değerlendirmesini teorik olarak ahlaki olarak vicdani olarak yapmalıdır. Ben neyim kimim tarihi ve geçmiş 30 yıl ve gelecek benden ne istiyor. Kendisini böyle sorgulayan gençlik, gerçekten bunun mirasını büyüten bir gençlik olur. Ama savurgan gençlik kendisini tanımayan gençlik hani derler ya "ayakları havada" ya da "aklı bir karış havada" gençlik gençte olsa maalesef kaybeden ve kaybettiren bir gençliktir. Ruhsa donanım beyinsel donanım, iradi donanım çok güçlü olmalı daha güçlü olabilir. Önünde saygı ile eğildiğimiz, değerlerimiz var.

Gençlik birçok boyutuyla bizlere de örnek olmaktadır. Araştırıcı, yeninin peşinden koşan arayışı olan özelliği ilen bu hep böyledir. Potansiyelin gerektirdiği düzeyde bir teorik entelektüel düzeyden söz etmek yanlış veya mümkün değil yine potansiyelin ihtiyaç duyduğu düzeyde bir örgütlenme ve pratik temsili yet vardır demek yanlış. Bu gençliğin hepten ketum kör kötürüm olduğu anlamına asla gelmez. Büyük umutlar şüphesiz var, heyecanlandıran özellikler var. Bunlar olması gerekenlerdir. Fakat kendisini çok güçlü yenilemesi, çok güçlü örgütlemesi enerjisini sadece güçlü sunması değil örgütlü ve akıllı sunma sorunu da var. Bu açıdan gençlikten beklentilerle beraber, şüphesiz bu mücadelenin değerlerine yakışan bir temsili yet mirası temsil eden eve büyüten bir temsili yet bekliyoruz.

-Son olarak belirtmek istedikleriniz var mı?

Geçliğin de çok iyi bildiğine inandığım önemli bir iki hususa değinmek istiyorum. Birincisi gençliğimiz yönünü, Müslümanlar için Kabe, inananlar için kutsal ibadet yeri, olarak görünen özgürlük alanlarına dönmeli. Bir ruhsal duruş yoksa herkes şuraya ya da buraya gitsin anlamında söylemiyorum. Ruhsal duruş böyle olmalı başkaları da böyle yapmalı, gençliğin en önemli görevlerinden bir tanesi bu. Beklenti de bu.

İkincisi, gençlik gerçekten bu halkın geleceği ise sorunlarının ve yükünün ağırlığı kadar bunu taşıyabilecek enerjiye iradeye bilince sahip olduğuna da inanmalı. Yani kendine güvenen bir gençlik olmalı. Bize örnek olmalı, topluma örnek olmalı toplum ve kesimler biraz gençliğe bakarlar duruşunu ona göre belirlerler. Bu sorumluluk gençliğe aittir. Kendisinden alacağımız çok şey var, vermesini bilmeliler sonuna kadar da destekleyeceğiz destekliyoruz ama kendi iç örgütlenmelerinde eğitimlerini güçlü kurmaları gerekiyor diye düşünüyorum.

www.arsivakurdi.org

Bilmiyorlar Ama Yapıyorlar

(Karl MARKS)

Kültür-Sanat

Hüseyin SASON

"Sanatı, sanat yapan şey doğadaki karşılığından aşkın olmasıdır. Her tasvir edilen şey varlığı aşar.Sanat, tarihin her döneminde toplumsal gelişmelerin temel öznelerinden biri olmuştur. Sanatı sadece estetik biçimlenmelerin bir öğesi olarak görmek doğru değildir. Toplumsal gelişmelerle iç içe gelişen dinamik bir yapıya sahiptir. Sıradan bir nesne gibi ele alıp değerlendirme gibi bir durumumuz olamaz. Yaşamdan bir parçadır, bir gerekliliktir. Zaten "İnsan siyasal, sosyal, kültürel, askeri ve sanatsal bir varlıktır" tezine bütün sosyal bilimciler katılır."

Sanatı birçok açıdan tanımlamak mümkün. Antolojik incelemelerin ışığında tanımlanan sanat irreal tabakanın reel tabakada görüntüye ulaşmasıdır. Sanatta, şeyleri olduğu gibi yansıtmak değil, dolaylı anlatımlarla izleyicide farklı biçimlenmeleri yaratmak ve bunu yaparken de estetik yönüyle beraber değerlendirmeye tabii tutmak gerekir. Sanatı, sanat yapan şey doğadaki karşılığından aşkın olmasıdır. Her tasvir edilen şey varlığı aşar. Varlığın sanat yapıtı haline gelirken reel bir varlığı aşması onda bizim bir anlam bulmamızdan ileri gelir.

İnsan güneşin batışını ya da mehtaba bir anlam yükleyebilir ve bundan duygulanabilir. Ama bu yakıştırılmış anlam her zaman güneşin ve ayın kendisinin dışında kalacaktır. Oysa sanat yapıtındaki anlam yalnızca okurun ya da seyircinin ona yüklediği anlam değildir. Sanat yapıtının kendisi anlamlıdır. Bir insan ürünü olduğu için, belli bir amaçlılık taşıdığı için anlamlıdır.

Yaratım insanın kendisiyle mücadelesinin ürünüdür

Bu yönüyle sanatçıya büyük görevler

www.sosyalizm.org

düşmektedir. Bu da sanatçının yaratım gücüyle doğru orantılıdır. Bu yaratım gücü sıradan günlük yaşamın üretim mekanizmasında farklı olarak bunu aşan bir şeydir. Bu yaratım insanın kendisine karşı vermiş olduğu bir mücadelenin ürünüdür. Zamana karşı bir mücadeledir. Hele hele günümüzde zamana ve kendisine müdahale etmeyen bireye, zaman tüm acımasızlığıyla müdahale eder ve yaşamın akışı içerisinde sürüklenir gider. Bu da "toplumsal mazoşizm"e sürüklenmekten başka bir şey değildir. Demek ki bu hastalıktan kurtulmanın yolu kendisiyle büyük savaşmaktan geçer. "Ne kadar emek, o kadar demokrasi" (Demokratik Konfederalizm Önderliği). "Ne kadar emek, o kadar sanatsal yaratım, o kadar değişim gücü." Demek ki sanatçı kendisiyle savaştığı oranda ortaya bir şeyler koyabilme gücüne sahip olur. Bu yaşamın tüm alanlarında böyledir. Dolayısıyla sanattaki yansıması da böyle olmuştur. Büyük sanatçılar yaratabilmek, ortaya koyabilmek için kendileriyle büyük savaşmışlardır.

Bilmeden yapmak toplumda çarpıklaşmayı getirir

"Bilmiyorlar, ama yapıyorlar" (Marks). Bilmeden yapmak toplumda çarpık bir yapılanmayı meydana getirir. Demek ki sanatçı da mevcut olması gereken şeylerden bir tanesi de entelektüel bilgi birikimine sahip olmasıdır. Sanatçı ancak bununla çığır açabilir. Bütün kaos aralıklarında sanatsal gelişmeler daha derindir. Her sanatçı yaşadığı yüzyılın sorunlarını çok derin ve içten yaşayarak ve sorunlara karşı, büyük sanatsal tekniklerle, yaratımlarla cevap olmuştur. İşte bu noktada sanatta yaratım gücünün, kendisiyle ve zamanla savaşarak geliştiğini görmekteyiz.

"Bedenim, benim elimde işkencede gibidir." (Abdullah Öcalan)

"Sanatçı acılar içerisinde doğurandır." (Bayer)

"Ben sanatımda deneyimimi arttırdıkça sanatım benim için bir işkence oluyor. İmgelem olduğu yerde kalıyor ve beğeni gelişiyor. İşte çekilmez olan bu."(Flaubert)

Demek ki sanatçı güzeli yaratırken ya da güzeli güzel kılarken kendisiyle ve her şeyle bir savaşım içerisindedir. Gene de bu yıkışmanın içerisinde sevinç vardır.

İçten yaratmak, kendi imgeleri ile ortaya koymaktır

Sanatçı için toplumun sorunlarını içten görmek, içten yaşamaktır. İçten yaşamak, içten yaratmaktır. İçten yaratmak ise, kendi imgeleri ile ortaya koymaktır. İşte sanatçı bu yüzden özgündür. Ayrıca öncü olduğu için, topluma ışık tuttuğu için, cesurca adım attığı için mutludur. Yaratırken, ortaya koyarken onun kadar estetik haz alan kimse de yoktur.

www.arsivakurdi.org

Sanatı ve sanatçıyı kısaca değerlendirdikten sonra Kürtlerde sanatsal gelişmeleri kısaca irdelemek gerekir Kürtler tarihin bilinen en eski halklarından biridir. Ancak tarihin her döneminde başka ulusların egemenliği altında yaşayan Kürtler kendi kültürlerini sanatsal bir dille ortaya koyabilme gücüne sahip olamamışlardır. Köklü ve güçlü bir tarihsel kültür mirasına sahip olan Kürtler zaman içerisinde özgün eserleri (klasikleri) ortaya koyabilmişler ancak yine asimilasyona ve talana uğramaktan kurtulamamışlardır.

Özgürlük Mücadelesi Kürt halkını yeniden yaratmış, yeniden diriltmiştir. Özgürlük Mücadelesi'nin gelişim dönemlerinde güçlü sanatsal gelişmeler olurken dünyada ise yüzyılımızın tüketici toplum koşullarından etkilenen sanatsal gelişmeler bu sürecin etkisinden kurtulamayıp erime noktasına gelmiştir.

Kapitalizmin doruk noktasına ulaştığı şu dönemde buzdolabı, televizyon vb.ne 5+1 yıl garanti verir gibi bir sanat nesnesine de aynı şekilde 2 ya da 5 yıl duyusal haz verecek noktasında garantilemiştir. Çünkü kapitalizmde üretim için üretim, diğer bütün toplumsal alanlarda tüketim için tüketim noktasına getirilmiştir. Zaten 20. ve 21. yy.' da sanat akımlarının 5 ya da 10 yıl ancak varlığını sürdürmesi bu mantıktan kaynaklanmaktadır. Zaten bundan toplumda hoşnuttur.

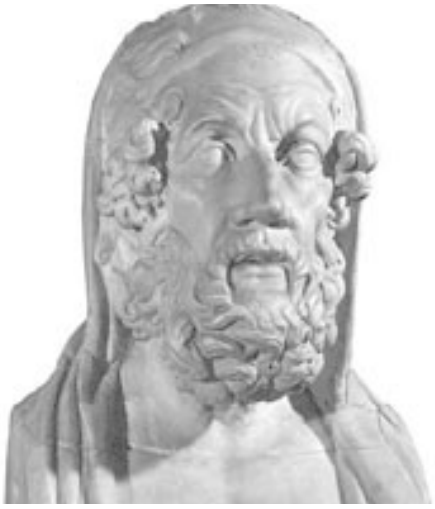

Bu konuda Benjamin'in bir sözünü hatırlamak gerekir: "İnsanlık, kendisine o denli yabancılaşmıştır ki, kendi yıkımından estetik bir haz duymaktadır." Kapitalizmin pop ya da postmodern kültürü insanları kendi yıkımından estetik haz alarak topyekün silikleştirme yolunda epey yol kat etmiştir. Buradan şu sonuca ulaşmak gerekir: "Her estetik haz uyandıran şey bir sanat nesnesi olamaz!"

İşlenmemiş bir kök hücreyle karşı karşıyayız

Eğer Kürtler Demokratik Konfederal örgütlenme biçimleriyle bir Ortadoğu Konfederasyonu çatısı altında Demokratik Ekolojik Toplum Paradigmasını taçlandırma yolunda adım atıyorlarsa, yani bu gücü kendinde somutlaştırıyorlarsa sanatsal gelişmeleri bu oranda dikkate almalıdırlar. Demokratik Konfederalizm Önderliği, Rusların devrimlerini roman sanatlarıyla yarattıklarını söyler.

Kürt sanatçısına büyük görev düşmektedir

İşlenmemiş bir toplumun kök hücreleri duruyor karşımızda. Burada, *"Özgürlük Mücadelesi'nin yarattığı her kıvılcımın devasa bir sanatsal imge olduğunu görürüz"*. Çünkü, Kürdistan dağlarında verilen Özgürlük Mücadelesi kadar kendini yaratan, halkını dirilten yoğunlukta bir savaşım yoktur. Kürtlerin yaşadığı trajediyi tarihin hiçbir sahnesinde başka bir halk yaşamamıştır. Eğer Kürt sanatçısı bunları görüp içten yaşamazsa yaratımı da postmodern kültürün benzeşeni olmaktan kurtulamaz.

Eğer Demokratik Konfederalizm örgütlenme biçiminin temel mantık alanlarından bir tanesi de *"gölge etme başka ihsan istemez"* durumu ise sosyal yaşamda devrimi yaratmanın temel taşlarından biri de kendi sanatımızı nicel ve nitel bakımdan güçlü bir şekilde ortaya koyabilmektir. Bu konuda Kürt sanatçısına büyük görevler düşmektedir. Ortaya koyduğumuz değerlendirmeler ışığında kendisini yeniden sorgulama durumuna gitmelidir.

www.arsivakurd.org

Wêjeya Bêzar

Siyamed Sipan UĞURLU

Çanda Kurd, reha wê Wêjeya Kurd, kaniyek jenggirtî û veşartiye, ku heta roja îro zêde lêgerîn li ser çênebûye. Lewra kanî bêzar maye... Kaniyek ku behr û okyanusan ji şaxên xwe ber dide. Tu çiqas ji vê kaniyê vexwî, tu nikarî hesretiya dîroka tepisandî di gulpekê de bera nav newalên nirxên xwe bidî û bihêlî ku bêzarî di newalên nirxên te de bêzar bimîne.

Tu nikari dizên wêjeyê li ser arê dilê xwe bifetisînî, tu nikarî bivî rist û xwe di nav ava kaniya wêjeyê de berdî. Dizên dîrokê, dizên çandê her kû di Welatê Agir û Rojê, Welatê Kurdîstan'ê de derbas bûne, destvala neçûne, bê sînor paxlên xwe yên gemar tijî xemla çanda welatê min kirîne.

Bi sedan dîwan, stran, gotar û gotinên pêşiyên me, niha di zimanên biyanî de tên hejandin û di nav qîlên qirêj de tên cûtin û di devên xwîn de tên bi karanîn. Lewra min got ez xwe berdim nav vê behrê, vexwum ji vê kaniyê û min destpê kir:

Ez birîndarê dirokême

Geh "cîgerxwîn" dibim, geh "dilbirîn", dikevim nav bêbextiya dîrokek bê rehmê fetisiya rastiyan. Carna dibim Baba Tahirê Uryan, dîlê nirxên hestên xwe û carna jî dibim Feqiyê Teyran û bi zimanê çivîkan ristên hesretiya bêhnek bayê azad dinihirînim.

Carnan jî dibim stran û devê Evdalê Zeynikê de li ber bayê dîrokê tê xistim... Netewek bi nirx û çanda xwe tê nasîn, ku ev tunebe cûdabûn di navbera gelan jî tuneye, ku ev tunebe hebûna civak jî tuneye, hemû tişt bê wate û lal dimîne. Nirx mirov dikare bi wêje, bi ziman û bi çandê bi lêv bike. Wêje, ziman, çand

"Geh "cîgerxwîn" dibim, geh "dilbirîn", dikevim nav bêbextiya dîrokek bê rehmê fetisiya rastiyan. Carna dibim Baba Tahirê Uryan, dîlê nirxên hestên xwe û carna jî dibim Feqiyê Teyran û bi zimanê çivîkan ristên hesretiya bêhnek bayê azad dinihirînim.3

www.rasiyakurd.org

amûrê xwe naskirin û nasîna civakane.

Di jiyanê de "ziman" alavê ku mirov xwe pê tîne ziman, lê belê di wêje de ziman zêdetir wek amûr ji bo armancê tê bi karanîn. Derxistina holê ya berhemekê, nekû wek axaftinê wek peyvê tê bikaranîn, peyv û hevokan li nav hev dixe û nûjeniyek, nayê ji bîr kirin diafirîne, mirov dikare wek Wêje bi nav bike, mirov dikare wek Helbest bîne ser lêvên xwe. Helbestvan gotaran, peyvan û hevokan hemû li nav hevdû dixe û di dawiyê de dihûnîne mîna keziyên Wêjeyê. Li ber ba xistina keziyên Wêjeyê jî xebata Lêkolînkeran e.

Wêjeya Kurd mirov dikare bi du pajan bi şax bike

Beşa Wêjeya nivîskî û Beşa Wêjeya Peyvkî an jî devkî. Ji bo ku dagirkeran çavê xwe berda axa Kurdîstan'ê ya zêrîn, bi sedan salan pênûsê me asteng kirine, Wêjeya Nivîskî zêde pêşde neçûye. Zêdetir Wêje ya devkî ango peyvkî xwe li hemberî hemû qedexe û astengkirinan parastiye û pêşde xistiye. Nirxên dapîrên me û wêneyên dîrokê wisa ji hezar salan hatiye heya roja me. Bi vî awayî helbest, çîrok, serpêhatî, destan, stran û gotar mirov dikare wek şaxê Wêje ya gel ya nivîskî bîne ziman. Ji bo ku nivîskarên wan ne diyarin, dikeve nav behra berhemên gel.

Dîwanên ku piştî hemû tinekirin û asîmlebûna li ser ziman

û nasnama wî, heya roja îro gihiştiye destê me, gelek kêm û ne beşabeşe. Ev jî li gor qalibên nivîs û pêşketina zimanê erebî hatiye hûnandin û dikeve bin şaxê Wêjeya dîwanî ya gelê nivîskî. Piştî ku ola îslamiyetê belav dibe, ev bandorek mezin li ser çanda kurd dike, bi taybetî li ser ziman û wêjeya kurd.

Bandora zimanê Erebî

Wek mînak çiqas gotarên bi erebî bihata bi karanîn, ewqas nivîsar bi bandor dibû û qalibê paşketî yê zimanê erebî bê gûman bi bandor bû. Ji bo ku Nûserên Kurd wek min anî ziman li gor qalibên zimanê erebî berhemên xwe hûnandine, di pêşketinê de jî qels maye. Gelek Helbestvan û Nivîskarên Kurd bi zimanê biyanî nivîsandine û ez bi şerm dibêjim ku, xizmet ji Wêjeya biyaniyan re kirîne.

Ev agahî û zanista li ser Wêjeya Kurd em hemû deyndarê Lêkolînker û Kurdologên biyanî ne, ku li ser Wêjeya Kurd lêgerîn pêk anîne. Zanyarên Kurd yê ku li ser wêjeya Kurd serê xwe êşandine bi daxbar dibêjim ku kêmin. Li gel hemû zext û zordestiyên li ser çand, wêje û zimanê wî jî, Kurdan xwe parastiye û nehiştiye ku bibe qurbanê derewên dagirkeran.

Pêşiyên me

Cîgerxwîn li ser agir rist dixist dîlanê, Elî Herrîrî dilê xwe dixist devê xwe ji bo gotarên Kurd bigihêje roja îro, Melayê Cizîrî xwe kir mêvanê şevên kûr û dirêj, da ku kaniya wêjeya kurdî ya bêzar di nav jengê de winda nebe, Ehmedê Xanê hezkirin li xwe tobe kir, ji qêndî evîna nivîsandina helbestan.

Lê rastiyek mirova matmayî dike, ev jî ne eleqedarbûna Kurd a ya ji bo nivîsên kurdî ne. Helbestvan û Nivîskarên me yên, ku bun sedemê avakirina nirxên kurdîtiyê, çima di nav rûpelên pirtukên tozgirtî de lal dimînin? Em çima zimanê zêrîn diguherin bi paxirê genî.

www.arsivakurd.org

Ernesto Che Guevara

Hadi gidelim,
ateşli peygamberi şafağın,
gizli patikalardan ulaşalım
o yeşil timsahı kurtarmaya,
aşkla sevdiğin.
Haydi gidelim,
Marslı yıldızlarla dolu
cepheyle aşağılamayı bozguna uğratarak
zafere erişmeye ya da ölümle
buluşmaya yemin edelim.
Duyulduğunda ilk atış sesi ve uyandığında
çalılıklar bakirelere yaraşan bir şaşkınlıkla,
orada, yanı başında, olgun savaşçılar olarak,
bulacaksın bizi.
Saçıldığında sesin dört rüzgara doğru
adalet, ekmek, özgürlük, tarım reformu,
orada yanı başında, aynı vurgularla,
bulacaksın bizi.
Ve yerini bulduğunda bunca emeğin sonunda
zalime karşı doğruluğun uğraşı,
orada, yanı başında, mücadelelerin getirdiklerini
kazanırken bulacaksın bizi.
Yaralı böğrümü yaladığı gün canavar
yurtsever bir mızraktır onu orada vuran,
orada, yanı başında, gururlu yüreklerimizle,
bulacaksın bizi.
Sanma ki bozabilirler bütünlüğümüzü
rüşvetle kuşanmış yaralı bitler,
tek istediğim bir tüfek, mermiler ve siper.
Başka hiçbir şey.
Ve şayet engellerse yolumuzu demir,
Amerika tarihine geçen
gerillaların kemiklerini örtmek için
bir mendil isteriz Kübalıların gözyaşlarında
Başka hiçbir şey.

Ernesto Che Guevara

Sport

Spor

Sarya DEP

"Sport ist käuflich geworden. Wer Geld hat kann Sport in Fitnesstudio treiben, alle anderen haben keine Möglichkeit. Sport wird eher mit Genesung, Lust und Freude verbunden. Man kann Sport kurz als spielerischer Selbstentfaltung und Leistungsstreben kennzeichnen."

Sport wird heutzutage nicht betrieben, Sport wird nur im Fernsehen gezeigt. Es gibt im Fernsehen so viele Sportknäle, in dem sehr viele Sportarten gezeigt werden. Einige Sportarten zählt man schon nicht mehr zu Sport. Denn was hat eigentlich Baumstamm stemmen oder Reifen aufeinander stellen mit Sport zu tun?

Ein Teil der Menschen betreibt Extremsport während der adere Teil , (das ist die Mehrheit) überhaupt nicht treibt. Sport ist zu Wahre geworden, das wird verkauft. Währen einige über Sportler Geld verdienen, versuchen andere mit Sport Geld zu verdienen. Sport ist mit Fanatismus und Kriminalität gekennzeichnet. Man fragt sich, was ist eigentlich Sport, wie ist das eigentlich dazu gekommen.

Was war Sport früher, was ist daraus geworden?

In de archaischen Zeitalter wird Sport in der höheren Gesellschaft wettkampforientiert betrieben. Damals wurde Sport als Leibeserziehung auf Veranstaltungen, Hochzeiten, zu Ehren von Götter und sportlichen Wettkämpfen betrieben.

Aus historischer Zeit sind zahlreiche Quellen erhalten, die von einem vielfältigen sportlichen Leben in der griechischen Antike zeigen. Eine Motivation für sportliche Betätigung war das Anliegen, die Wehrfähigkeit zu erhalten. Aber auch Frauen trieben Sport zur Bewahrung der Gesundheit und zur Förderung der weiblichen Anmut.

Wettkampfsport fand im Rahmen von religiösen Festen statt.Im frühen Römertum (500 - 200 v. Chr.) wird die Erziehung dem Militärdienst unterworfen, wodurch die körperliche Ertüchtigung in den Vordergrund gerät. Das Militär lehrt einfach und zweckorientiert Härte, Ausdauer, Kraft usw...

Im späten Mittelalter, Humanismus und Absolutismus (1300 - 1800) verändert sich die Gesellschaft, durch den wirtschaftlichen Aufschwung: in der bürgerlichen Gesellschaft entstehen spezielle Formen

www.arsivakurdi.org

des Sports (auch z.B. Reiten und Tanzen). An Gymnasien und Universitäten wird der Sport als

Freizeitaktivität gefördert.

Um die Wende des 18. und 19. Jahrhunderts beginnt die Ausbildung eines charakteristischen Erscheinungsbild des Sports in Form von Meisterschaften.Die Wende vom 19. zum 20. Jahrhundert wird charakterisiert durch die industrielle Revolution in allen europäischen Ländern. Die Veränderungen im gesellschaftlichem Leben erzeugten ein neues Leibverständnis.

Sport heute

Doch heutzutage wird durch Soprt Nationalismus und Fanatismus vermittelt. Also es wird ein Nationalgefühl den Menschen gegeben. Sport ist auf eine Art Wettkampf zwischen den Nationen geworden. Die Nationen bekriegen sich nicht aber sie wollen sich auf einer anderen Art zeigen wie strark sie eigentlich sind. Deshalb wird dem Sport sehr viel Geld eingesteckt. Sie wollen sich gegenüber den anderen Nationen behaupten. Das ist Krieg auf einer anderen Ebene.

Man schreckt sogar nicht davor ab, seine Sportler mit Dopping zu pumpen, um Höchstleistungen zu erbringen. Denn ein Gewinn bedeutet nicht nur für den Sportler ein Gewinn, das ist auch für das Land ein Gewinn und Prestige. Die Flagen werden geweht und die Nationalhymne wird erklungen. Diese

wettkampforientierte Sport, welches in namen der Götter für die Götter betrieben wurde wir heute in Namen der Nation für die Nation betrieben. Das ist Nationalismus.

Auf einer anderen Seite ist ein Schönheitswahn im Gange. Währen Frauen durch Bulemi versuchen schöner auszusehen, versuchen die Männer durch Fitnesstudio Muskeln aufzubauen.

Hier findet man keine Spur von weiblicher Anmut, körperlichen und geistigen Gesundheit.

Sport ist käuflich geworden. Wer Geld hat kann Sport in Fitnesstudio treiben, alle anderen haben keine Möglichkeit.

Sport wird eher mit Genesung, Lust und Freude verbunden. Man kann Sport kurz als spielerischer Selbstentfaltung und Leistungsstreben kennzeichnen. Das ist ein menschlicher Betätigung, die der körperlichen und geistigen Beweglichkeit dient und fördert. Auf der Nationalenebene sollte Wettkampfsport für Frieden, Brüderlichkeit und Gleichheit stehen. Sport sollte Menschen verbinden, ansatt sie auseinander zu bringen.

Fairnesprinzip

Im Mittelpunkt der sportlichen Wettkämpfe sollte der Fairnisprinzip stehen. Das heißt, man sollte die Spielregeln anerkennen und einhalten. Mit den Gegner sollte man partnerschaftlich Umgegangen werden. Auf gleiche Chance und Bedingungen achten. Man sollte die Motivation an Gewinnen begrenzen. Und als allerletzt sollte man Gewinn oder Niederlage anerkennen.

www.arsivakurdi.org

La Turquie est à la Croisée des Chemins.

Güney AZAD

"Le parti de la justice et du développement sera le grand vainqueur de ces élections. Jusqu'à présent, le AKP a habilement géré la pression exercée par les militaires. Les gardiens de la république craigne que le parti d'Erdogan soit de nouveau majoritaire au parlement. Les voix des députés indépendants seront très convoitées par le AKP s'il perdait sa majorité au parlement après les élections. Les députés indépendants pourraient peser de tout leur poids dans le nouveau gouvernement. Ces élections cruciales vont décider de l'avenir de la Turquie."

La Turquie traverse la période la plus critique de toute son histoire. Le pays doit choisir entre une résolution démocratique et pacifique de ses questions ou une idéologie dépassée responsable de tous ses maux. La Turquie fut fondée sur la négation de son passé et de ses réalités. Les apologistes du kémalisme sont forcés de constater que leur idéologie est entrain de vivre ses derniers instants.

Le kémalisme a signé son arrêt de mort par son refus de se réformer et de s'adapter au monde. Actuellement, l'existence même de la Turquie est mise en jeu par les supposés défenseurs de la laïcité et de la démocratie. Le kémalisme récolte ce qu'il a semé depuis des décennies.

Tant que la Turquie ne se réconciliera pas avec son histoire et son passé, son existence même sera remise en question. Les prédictions de Mustafa Kemal concernant une apocalypse inéluctable sont sur le point d'être réalisées par les gardiens de la république.

Psychologiquement préparé

Les méthodes employées par l'état turque n'ont rien à envier aux méthodes nazis. Le pays a été nettoyer des groupes ethniques (grecs, arméniens, assyro-chaldéens...) au nom de la suprématie de la race turque.

Aujourd'hui, les défenseurs de la république utilisent tous les moyens pour préparer psychologiquement la population turque à une éventuelle guerre civile. L'état profond n'hésite pas à tuer des citoyens en plaçant des charges explosives dans les lieux publiques.

Les actions provocatrices se multiplie-

www.arsivakurd.org

ront au Kurdistan et en Turquie dans les jours à venir. Les américains et les européens n'attendent qu'une guerre civile ou une intervention turque au Kurdistan irakien pour intervenir en Turquie.

Les violents combats, qui opposent les guérilleros kurdes à l'armée turque, ont fait de nombreuses victimes dans les deux camps. L'état d'exception a été décrété dans certaines provinces kurdes. Les pouvoirs des forces de l'ordre et des protecteurs de village ont été renforcés dans les régions kurdes. L'armée veut créer une zone tampon le long de la frontière pour éviter l'infiltration des combattants kurdes au Kurdistan du nord.

Ni les opérations militaires ni les zones tampons ne résoudront la question de la démocratie en Turquie. Les populations kurdes et turques payent un lourd tribut à cette guerre. L'état profond veut maintenir le statu quo pour conserver ses privilèges et son pouvoir, même si pour cela le sang de milliers de personnes doit être versée. Les jeunes kurdes et les jeunes turcs payent le prix des luttes menées par les partis politiques pour arriver au pouvoir.

La Turquie ne prendra pas le risque d'envahir seul le Kurdistan irakien et d'affronter la communauté internationale. L'Etat turc cherche l'appui de ses voisins (Iran et Syrie) pour une éventuelle invasion du nord de l'Irak. Toutes les conditions sont réunis pour conduire la région au chaos, il ne reste plus que l'étincelle qui fera exploser le baril de poudre. L'invasion du Kurdistan irakien est l'une des étincelles qui fera exploser la poudrière.

Empêcher la démocratie

Les pressions contre les électeurs et les candidats indépendants kurdes se sont accentuées dans le pays. Des procédures judiciaires ont été entamées pour empêcher les candidats kurdes indépendants de siéger au parlement. Il est certain que les défenseurs de la " laïcité " feront tout pour empêcher les candidats indépendants de siéger au parlement. Le pouvoir judiciaire est la nouvelle arme des défenseurs du kémalisme pour empêcher le développement de la démocratie et pour réaliser les coups d'état.

Il existe une véritable crise entre le gouvernement et les généraux. Les généraux ont employé tous les moyens pour affaiblir le gouvernement de Erdogan. Les défenseurs de la république ont tenté de discrédité le parti de la justice et du développement d'Erdogan aux yeux de la population en perpétrant des actions terroristes contre ses propres institutions et sa propre population.

Les assassinats de journalistes (comme Hrant Dink) et des membres de la communauté chrétienne, et les attaques contre les institutions de l'état, sont destinés à susciter parmi la population la peur d'un régime islamique. Les manifestations pour la préservation de la supposé laïcité et les cérémonies d'enterrement des soldats morts au combat, sont des moyens de pression destinés à affaiblir le parti d'Erdogan. Le AKP a toléré les actions provocatrices et terroristes de ces forces de peur de les affronter.

Dispute de voix

Actuellement, les kurdes et l'AKP sont les principales cibles de la politique développée par les gardiens de la république. La population kurde et turque payent le prix de la guerre qui oppose les différents tendances politiques. Pour l'instant, l'AKP refuse d'apporter son soutient aux militaires de peur de perdre les voix de ses électeurs kurdes et de perdre les timides avancées réalisées par son gouvernement au niveau national et international.

Le parti de la justice et du développement sera le grand vainqueur de ces élections. Jusqu'à présent, le AKP a habilement géré la pression exercée par les militaires. Les gardiens de la république craigne que le parti d'Erdogan soit de nouveau majoritaire au parlement. Les voix des députés indépendants seront très convoitées par le AKP s'il perdait sa majorité au parlement après les élections. Les députés indépendants pourraient peser de tout leur poids dans le nouveau gouvernement. Ces élections cruciales

www.arsivakurdi.org

vont décider de l'avenir de la Turquie.

Le kémalisme doit être abandonné ou être réformé en profondeur pour éviter un chaos en Turquie. Les pluralités ethniques et confessionnelles qui constituent la société doivent être reconnues et valorisées. Le pouvoir doit être décentralisé, conférant aux régions une large autonomie au niveau culturel et administratif. Le statut de l'armée doit être redéfini pour ne plus qu'elle intervienne dans les affaires politiques.

L'état ne doit plus intervenir dans les affaires religieuses pour qu'une véritable laïcité soit possible. La Turquie doit se réconcilier avec son passé et reconnaître ses crimes au niveau national et international, et présenter des excuses aux familles des victimes. Des tribunaux doivent être mis sur pieds pour juger les auteurs de ces crimes quelque soit leur statut dans la société. Il est urgent de réaliser ces réformes pour éviter un chaos.

Le Grand Moyen Orient des américains

Le Moyen Orient est gouverné par des despotes qui pensent plus à leur petite personne qu'aux problèmes du peuple. Ces tyrans ont été soutenus par les américains et les européens pendant des décennies. Ces gouvernements n'ont rien de légitime, ils se maintiennent au pouvoir en terrorisant la population. Les peuples du Moyen Orient sont fatigués des guerres et des despotes. Les peuples du Moyen Orient n'ont jamais eu la possibilité de choisir leur gouvernement. Les peuples payent le prix des erreurs commises par leur gouvernement.

Les Américains et leurs alliés européens veulent redessiner la carte géographique et politique du Moyen Orient (monde arabo-musulman). Les régimes les plus arriérés et les plus importantes réserves d'hydrocarbures se trouvent dans la région. Il existe un profond fossé entre la population et les gouvernements de la région.

Les forces impérialistes exploitent avec habileté les ressentiments de la population envers leur gouvernement. L'état d'Israël joue un rôle capital dans la mise en place du nouveau Moyen Orient américain. Les américains s'appuient sur les kurdes pour redessiner le Moyen Orient. Les kurdes et l'état d'Israël sont, pour l'instant, les meilleurs alliés des américains dans la région.

Certains politiciens ont décelé le complot tendu par les forces impérialistes aux peuples de la région. Les forces impérialistes ont besoin de l'appui des groupes ethniques et confessionnels pour mettre en œuvre leurs nouveaux projets pour la région et le monde. Il existe un abîme entre l'idéologie des gouvernements de la région et la nouvelle politique américaine. Les forces impérialistes ont besoin de détruire les idéologies en place dans la région pour atteindre leurs objectifs. Les gouvernements fascistes de la région, par leur conservatisme et leur manque d'ouverture à la démocratie, facilitent la tâche des forces impérialistes.

Des projets pour le Moyen Orient

La politique des forces impérialistes est claire et nette, il faut diviser pour régner. Si les états de la région n'entreprennent pas rapidement des réformes pour se démocratiser, les guerres ethniques et confessionnelles sont inévitables. La guerre civile en Irak entre sunnite et chiite, le retour à une éventuelle guerre civile au Liban où la situation s'envenime, les luttes fratricides dans les territoires palestiniens, et la politique d'extermination globale développée par la Turquie et les autres états de la région face aux kurdes, montrent combien la situation est critique.

Les américains semblent vouloir créer un système fédéral basé sur l'identité ethnique et confessionnelle dans les différents états de la région. A long terme, ces fédérations deviendront des états indépendants comme ce fût le cas dans les Balkans (Ex-Yougoslavie). Le système d'état nation en place dans la région est un obstacle aux nouveaux desseins des américains et des européens.

www.arsivakurdi.org

Mevsimsiz Gidişler

Halit ERMİŞ

"Yaşamımızda o kadar çok durak vardır ki, her birinden görmeyi düşlediklerimizden bir parça buluruz. Oysa aldığımız her parçanın yerine farkında olmadan en önemli parçamızı, yanımızı bırakıp gideriz. Gidenlerin gülümseyen göz bebekleri canlanır narin karelerde. Yinede beyhude kalır her şey. Ve siz paramparça kalırsınız olduğunuz yerde. Geç demek için çok geç kalmışsınızdır."

Tarih, kendini yaratanlarda gizlidir, yaşam ise kendini sezgilerle görenlerde. Yaratım ise, yaratanların kendi süzgecidir. Tarih ile yaşam bu ikilemi çözenlerle ilerler ve kendini bir anlama kavuşturur.

Çünkü tarih ile yaşamı bir anlama kavuşturanlar bu anlamın arayışçıları olurlar. İnsan, evren, yaşam ve daha birçok soru bu anlam devinimlerindendir. Bu devinim aynı zamanda sorulan bu sorularında özüdür.

Tarihteki tüm anlam arayışları aynı zirveye ulaşır. İnsan, evren, yaşam, sevgi, aşk arayışında olan her arayışçının ulaşacağı sonuçtur. Ama ifade etmekte yetersiz kalacağımız, sadece kavram düzeyinde tanımlayabileceğimiz bu kavramlar soyut birer kavram olmanın ötesinde yaşamın gerçekliğidirler.

Değişik yorumlarla

ifade edilse de, çağlara göre yorumlar ve anlatımlar farklı olsa da, ulaşılan gerçeklik hep aynıdır. Bu gerçeklikler insanın yüreğinden kopup koca bir evrene ihtiva eder.

Sorun ne kadar yaşadığın değil nasıl yaşadığındır.

Başkalarının yaşamının, iradesinin, kişiliğinin kölesi olunacağına, kendine ait bir irade, evrene dayalı bir kişilik, insanlığa dair olan ütopyalarla yaşamak. İşte burada, nasıl yaşandığına dair cevaplar ortaya çıkar.

Spartaküslerden Manilere, Zenobialardan Zerdüştlere, Hz. Muhammedlerden Hallac-ı Mansurlara, Bedreddinlerden Mazlumlara, Cheler'den Kemal Pirlere, Gandhilere daha ismini anımsayamadığımız ve yazamadığımız milyonlarca bilge ve yürekli insanlar, hepsi aynı zirvenin varıcılarıdırlar.

Bu zirvenin coşkusuyla evrensel hakikati yaşar ve tarihi muhteşem bir tablo gibi yaşamlarına nakşetmek isterler. Her

www.arsivakurdi.org

ne kadar önleri alınmaya çalışılsa da, canlarına kıyılsa da, bu haykırışlar hep yankılanır ve yeni sahiplerine ve taşıyıcılarına mutlaka ulaşır.

Yazmak imkânsız hale gelir bazen. Bazen yazsanız da kelimeler aksak kalır, cümleler anlam yitimine uğrar adeta. Yazı acı olur, yakar her cümlesi beyninizi, yüreğinizi ve en çok da duygularınızı. Kocaman bir evreni nasıl sığdırabilirsiniz cümlelere, sonsuzluğu ve bu sonsuzluğun ürünü olan duyguları nasıl konuşturursunuz. Gitmiş olan gitmiştir, geri kalansa emanetçisidir artık.

Öyle bir an vardır ki anlatmak isteyip de anlatamadığınız

Bazen anlatmaya, yazmaya yeltenirsiniz, işte o zaman kalem, eğreti bir sessizliğe bürünür. Sizi saran duvarlar derin bir hüznü, gözleriniz çaresiz bir yalnızlığı yaşar. Birde bu dağlar, taşlar, sular yani bütün bu evren yürekli çocuklarını anlatmanızı icap ederse...

Her giden bir yürek bırakmıştır. Bu yürek bir emanet, bir vasiyettir yarınlara. Ve en çok da kalanlara emanettir. Kalan yürekte bir dünya gizlidir. Bir duygu seli kaplar o yüreğe her baktığınızda. En çok da gidenin gidişini o anda yaşarsınız. İşte o zaman boşalır tüm sessizliğiniz. Çiseleyen yağmur damlaları, berrak akan serin sular ve gecenin yalnızlığında etrafı saran duvarlar en çok o anda acımasız olur. Yükünüzün ağırlığı en çok da o zaman biner sırtınıza. Oysa devinim devam eder.

Yer ve gök, gece ve gündüz, sevgi ve nefret... Yani bir ikileme dönüşür her şey. Bir ikilem ki beyninizin dehlizlerinde acımasız ciritler atar. Yürek emanetinizi bu ikileme rağmen taşımanız gerekiyorsa... Dağların koynuna dayayıp uzanırken başınızı bir an, evet bir an bir çığlık kopar avuçlarınızda. Nefesinizin hafiften daraldığını hissedersiniz. Size kalan emanet gelip yanı başınızda durur. Gözlerinizin içine bakar. O an kendinize sorarsınız neden bir emanetçiyim diye.

Sonsuza dek sürecek bir bakışma anı

Sonra emanetinizin hafiften göz kapaklarını kaldırıp size baktığını görürsünüz. Yaşamınızın anlamının o emanette, o bakışma anında gizli olduğunu fark edersiniz. Peki bir yaşamın anlamı nasıl oldu da o bakışma anına sığdı? Bir hayat daha doyasıya yaşanmamışken nasıl birden bire son buldu? Sonsuza dek sürecek bir bakışma anı!

Bir tarihin tüm karelerini o anda, orada kendisinde anlamsızlaştıran, eriten kısa bir bakışma anı. Ve bir ikilem daha yol alır soyuttan somuta doğru.Oysa insan yaşamında nice duraklar vardır. Her birinden bir şeyler alıp başka bir durağa taşınır. Her durağa vardığınızda sizden öncekilerden size bir şeyler kalmıştır.

Onlardan size kalan bir emanettir. Bulduğunuzda hemen tanırsınız. Size kalan, gidenlerin yerine emanetini yüklenerek yola devam etmektir. Yine de kolay olmaz emanete sahip çıkmak. Yola devam etmek için yanınıza alacağınız sadece bir azık değildir. Bazen onlarca bazen yüzlerce ve bazen binlerce hayatın bedelidir yüklendiğiniz. Her şey o durakta yeniden bir ikileme dönüşür. Sarmal her durakta katlanarak devam eder.

Yaşamınızdaki her durakta bir parçanızı bırakırsınız

Yaşamımızda o kadar çok durak vardır ki, her birinden görmeyi düşlediklerimizden bir parça buluruz. Oysa aldığımız her parçanın yerine farkında olmadan en önemli parçamızı, yanımızı bırakıp gideriz. Gidenlerin gülümseyen göz bebekleri canlanır narin karelerde. Yinede beyhude kalır her şey. Ve siz paramparça kalırsınız olduğunuz yerde. Geç demek için çok geç kalmışsınızdır. Yine de bir şeyler içinizde hep bir umut olarak kalır. Bazen coşkun bir ırmak akar içinizde, bazen de bentsiz bir ateş sarar her yanınızı. Ve böylece dağlarda her gün yeni bir öykü yazılır.

Yazılan ne bir kentin öyküsü

www.arsivakurdi.org

ne herhangi bir sokakta, ne de her hangi bir bulvar köşesinde yitip giden bir hayatın öyküsüdür. Yazılan öykü doğacak yeni dünyanın var olabilmesi için giden insanların öyküsüdür. İşte Dağların da her gün batımında, her biten öyküsünde yeşeren binlerce öykü olur.

İkilem gidenlerin gittiği anda çözülmüştür. Size kalan emanetlere ve sizi bırakıp gidenlere dair konuşmaksa; en zor olandır. Kelimelerin en anlamsız kaldığı anlardır

Her gidiş zordur dağlarda ama ayıpsız, başı dik ve onurlu gidişlerdir. İşte bundandır yüklendiğiniz emanetin ağırlığı. Ayıpsız taşımanız gerek mevsimsiz gidişlerin emanetlerini. Belki de dağlarda insana en zor, en ağır gelen emanetler mevsimsiz gidişlerden kalan emanetlerdir.

Hani gidişin mevsimi daha dolmamıştır. Arkalarından serptiğiniz sular daha toprakta kurumamıştır. Gözleriniz dönecekleri günlere halen doymamıştır. Yeniden görmenin umudu halen zirvede seyrederken o çoktan gitmiştir. Tarih ve yaşam gidenlerde bir anlama kavuşmuştur çoktan. Arayışçılar zirvede buluşmuştur. İkilem gidenlerin gittiği anda çözülmüştür.Size kalan, emanetlere ve sizi bırakıp gidenlere dair konuşmaksa; en zor olandır. Kelimelerin en anlamsız kaldığı anlardır. Yüreğin ve mantığın sesi en çok bu anlarda çakışır.

İnsan için, insanlık için daha önemli olan hangisi? Zıtları nötralize etmek mümkün mü? Hangi yönünüzün sesine kulak vermeniz gerek. Ah! Belki de gidenlerin emanetlerine sarılırken en çok zorlandığınız an o an olur. Şimdi her şey bir gerçek olarak durur önünüzde. Tıpkı güneşin doğuşu ve batışı gibi. Her şey bir yönünüze hitap eder. Ama size kalan onun anlam derinliğine varmaktır.

Bu dağlara o kadar emanet teslim edildi ki...

Ak ile karayı seçebilmek. Ve gerçek ile hayal arasında ki ince çizgiyi görebilmektir. Ve yine de dayanabilmektir. Sadece dayanabilmek mi? Oysa emanet yerine ulaştırılmayı beklemektedir sizden!Şimdi önünüzde duran ne bir masalın nede bir roman kahramanın trajik sonuna üzülmek gibi üzülmektir.

Bu dağlara o kadar çok emanet teslim edildi ki. Güneşin her doğuşunda, ayın her parıldayışında insanı alıp götüren. Yine de bilinir ki onlar hiçbir zaman yitip gitmediler. Onlar yeni bir insanı eski kan ve topraktan yaratmaya çoktan başladılar. Onları görmek için yüreğimize ve dağların doruklarına bakmamız gerekiyor.

Onların onurlu yaşam ve insanlık sevgisi çarpıklığa uğramayacaktır. Ve bize kalan tek bir silahtır. Aklımızı ve yüreğimizi doğru kullanmamız için inanç ve umudumuzu yitirmemek...

Gidipte gelmemek, gelipte görmemek

"Her gidenin ardından yeniden dönecekleri günü hep umutla bekledik. Tıpkı Mahir'in arkasından beklediğimiz gibi. Hep birlikte söz verdik yeniden gelişleri yaşayacağımızı. Onun bir daha gelmeyeceğini hiç düşünmedik. Belki de bunu hiç düşünmek istemedik. Yada inanmak istemedik gelişsiz gidişlere. Bir akşam üstü ya da bir gün doğumunda yeniden görüşeceğimiz anı düşledik hep. Ama ***"gidip de gelmemek, gelip de görmemek"*** *diye bir söz vardır ya.*

İşte bizler için geçerli olanda nedense hep bu söz olur. Sanki sadece bizim için söylenmiştir diye düşünmediğimde olmuyor değil. Onlardan sonra bize ise İnsanlık sevgilerinden ileri gelen vatan sevgilerini, özgür insan sevgilerini yüklenmek kaldı. Topraktan özgür insanı yaratmak kaldı şimdi bize." Diyerek iç çekiyor bir gerilla.

Onlarda gidişler böyledir. Bazen mevsimsiz de olsa başı diktir. Onlar kendi acılarını, sevinçlerini üzüntülerini bilerek yaşıyorlar. Ve onlar yaşama böyle anlam katıyorlar.Şimdi sizde kendi gidişlerinizi düşünün ve sevgilerinizi. Sizin hiç duraklarınız oldu mu? Gelişsiz gidişleri hiç yaşadınız mı? ya onların gelişsiz gidişlere inanmamalarına anlam verebiliyorsanız anlam verin.

www.arsivakurdi.org

Berfin DILAV

Crime d'honneur. Que représente "l'honneur"?

Dans beaucoup d'états, le premier article de la constitution inclut qu'il ne peut être nuit à l'honneur de la personne. L'honneur représente la protection des valeurs qui constituent l'être humain. Dans beaucoup de pays arabes, et notamment en Turquie, le sens et l'utilisation de ce terme est tout autre.

La définition éthimologique des termes comme les crimes d'honneur et de coutûmes sont les suivantes : le terme coutume qui se dit "töre" en turc, provient du terme hébreux "tora" qui veut dire "tevrat" c'est-à-dire ancien testament. C'est une loi ou une règle si importante qu'elle n'a nul besoin d'être décrétée ou écrite.

L'honneur équivaut à "Namus" en turc, qui provient de nomos, terme d'origines arabe et persane, repris certainement au grec. Le terme "Nomos" signifie lois, règle, pouvoir ou puissance. Ainsi, les termes honneur et coutume désignent à l'origine les règles, les lois et la domination.

"Si tu veux être toi-même, alors tu en subiras les conséquences"

Bien que ce soit une réalité, qui perdure depuis des siècles, les meurtres de femmes dues aux coutumes archaïques sont restés un sujet tabou. De nos jours, il y a différentes raisons pour lesquelles ce sujet est abondamment traité par la presse.

La principale raison de ce phénomène est d'une part le développement de la mouvance féminine et d'autre part la volonté d'utiliser cela comme un moyen contre la femme active dans cette lutte. Tout est mis en oeuvre pour véhiculer le message suivant à la femme "si tu veux être toi-même, alors tu payeras le prix fort". La politique passive des gouvernements contribue aussi à l'aggravation de la situation.

La raison fondamentale pour laquelle les femmes sont as-

"Ces dernières années, les crimes d'honneur ont occupé la une des médias et de nombreuses conférences ont été organisées au niveau des instances européennes pour prévenir ces crimes. Ces démarches sont insuffisantes pour prévenir ces atrocités qui sont le fruit d'un pouvoir masculin. Il est important de bâtir un système éducatif populaire basé sur des valeurs comme l'égalité des sexes et la démocratie."

www.ajsivakurd.org

sassinées et que ces dernières luttent contre les coutumes archaïques et le fondamentalisme religieux. Ces meurtres sont commis au nom du caractère sacré et de la protection de la famille. Le désir de la femme de vivre librement est considéré par la famille comme une atteinte à l'honneur et la dignité de la famille. Les femmes sont condamnées à mort par des assemblées familiales ou tribales pour ces raisons.

Le corps de la femme devient une marchandise

Dans les sociétés musulmanes et féodales, l'honneur est souvent associé à la femme. Cette compréhension de l'honneur est le fruit du système patriarcal qui est un rapport de domination des hommes sur les femmes à tous les niveaux de la société et de la vie. C'est cette base qui permet aux hommes d'acquérir le pouvoir et un statut social. Le corps de la femme devient une marchandise. Elle devient le bien de son père, de ses frères, de son mari ou des autres hommes membres de sa famille. Brièvement, la femme n'appartient plus à elle-même.

Malheureusement, cette réalité existe toujours au sein de notre communauté. Il y a de cela quelque semaines, une jeune femme, originaire de la ville de Batman, a été assasiné par son ex-mari -qui était son cousin- devant la gare de Alkmaar aux Pays Bas. Après avoir tué sa femme, le mari s'est suicidé.

Cette histoire démontre les résultats d'une dégénérescence sociale qui se propage de jour en jour

La communauté kurde fut profondément choquée par ce crime. Cette jeune femme du nom de Zeynep Boral avait grandi au pays et poursuivait des études de droit. Certains organes de presse ont cité que Boral avait été condamnée à mort par l'assemblée familiale. Selon d'autres sources, les pressions familiales auraient poussé le mari à assassiner son ex-femme. Les différentes enquêtes menées ont montré que Zeynep Boral avait porté plainte contre son ex-mari , en 2004, pour menaces de mort et violences.

L'affaire Boral fut portée au parlement hollandais mais aucune décision concrète n'a été prise pour prévenir de tels événements dramatiques. Le Parlement a seulement pris la décision d'inscrire ces cas dans la procédure judiciaire de l'Etat.

Est-ce que d'autres tragédies de ce type doivent se produire pour que le gouvernement prenne des décisions concrètes. Rien ne peut justifier la mort d'une personne. Il est évident que les organisations des droits de la femme s'organisent face à de telles atrocités. Une semaine après la mort de Zeynep Boral, les associations de femmes kurdes se sont réunies et ont organisé une conférence de presse pour dénoncer cette réalité, fruit du système patriarcal.

Nous ne pouvons être les spectateurs ou les futurs acteurs de cette pénible réalité.

Ces dernières années, les crimes d'honneur ont occupé la une des médias et de nombreuses conférences ont été organisées au niveau des instances européennes pour prévenir ces crimes. Ces démarches sont insuffisantes pour prévenir ces atrocités qui sont le fruit d'un pouvoir masculin. Il est important de bâtir un système éducatif populaire basé sur des valeurs comme l'égalité des sexes et la démocratie.

Dès leur plus jeune âge, les enfants doivent avoir la possibilité de s'interroger sur les conséquences de la discrimination entre les sexes pour éviter les événements dramatiques. Il est important de fournir aux associations l'aide nécessaire pour accueillir les femmes victimes de violences et de menaces. Nous, les jeunes, nous ne pouvons fermer les yeux et être les spectateurs ou les futurs acteurs de cette pénible réalité. Les jeunes, qui sont l'avenir des sociétés, doivent lutter activement pour changer les mentalités.

www.arsivakurdi.org

Kişiliksizleştirilmeye Karşı En Büyük Cevap

Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali

Festival İzlenim

Devrim AMED

"Gençliğin kızıl yıldızı olarak görülen ve gençliğinin direniş sembolü olarak gördüğü, yasamda örnek aldığı bir kişiliğe sahip olan Ali Çiçek, Kemal Pir, Hayri Durmuş ve Akif Yılmaz'ın büyük ölüm orucuna başladıkları bir gün oluyor 14 temmuz. Avrupa'da yasayan kurt gençliği de bugüne yakışan bir düzeyde Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali'ne katılım sergilemiş ve yaklaşık 10 bin genç bir araya gelmiştir."

Gelenekselleşen Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali'nin onuncusu bu yıl 14 Temmuz tarihinde Köln'de gerçekleştirildi.

Festivalin gerçekleştiği gün olan 14 Temmuz hem Kürt halkı açısından hem de Kürt gençliği açısından anlamlı ve önemli bir gün olma özelliğini taşıyor.

Alanda büyük bir coşku ve heyecan vardı

Gençliğin kızıl yıldızı olarak görülen ve gençliğinin direniş sembolü olarak gördüğü, yasamda örnek aldığı bir kişiliğe sahip olan Ali Çiçek, Kemal Pir, Hayri Durmuş ve Akif Yılmaz'ın büyük ölüm orucuna başladıkları bir gün oluyor 14 temmuz. Avrupa'da yasayan kurt gençliği de bugüne yakışan bir düzeyde Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali'ne katılım sergilemiş ve yaklaşık 10 bin genç bir araya gelmiştir.

Bu kadar gencin bir arada bulunması

www.azadi.org

beraberinde bir heyecan, bir coşku, bir moral getirmiştir.

Festival alanı boydan boya hem Avrupa'dan özgürlük mücadelesine katılıp şehit düşen arkadaşların ve hem de özgürlük mücadelesinin önder kadrolarının fotoğraflarıyla doldurulmuş, Önder Apo'nun fotoğrafları ve konfederalizm bayrakları alanı bir uçtan bir uca süslemişti.

Alanın her yerinde değerleri temsil eden şehitlerin posterleri asılıydı

Festival açılısı ilk olarak tüm sporcuların ve folklorcuların katıldığı yürüyüşle gerçekleştirilmiş, daha sonra festival programına geçilmiş Mayıs Ayı Şehitlerini anma turnuvalarında finale katılan takımlar maçlarını oynamış, folklorcular Kürdistan haritasını çizip her yörenin oyunlarını sergilemiş, atletizm, kickboks, masa tenisi yarışmaları gerçekleştirilmiştir.

Festival açısından ilk olarak da bayanlardan oluşan voleybol takımlarının turnuvası olmuştur. Müzik bölümünde ise gençlere coşkulu dakikalar yaşatan sanatçılar sahneye çıkmış son yıllarda gündemde olan Kürt hip hop sanatçılarından serhado'nun şarkılarıyla beraber alanda yer yerinden oynamıştır.

Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerinin böylesi kitlesel bir biçimde bir araya gelmesi oldukça anlamlıdır. Avrupa sisteminin temel politikalarından biri gençliği sosyal-kültürel anlamda yozlaştırmaktır. Bu politika 1950'lerde İspanya'da faşist Franco döneminde uygulamaya geçilmiştir.

Kendi tabirleriyle 3F sistemini (futbol, fuhuş, festival) uygulayarak gençliği kültürel değerlerinden boşaltmak, kendilerine alternatif bir konumdan uzaklaştırmak, gençliği güdüleriyle yasayan bir pozisyona getirmek istemektedirler.

Festival 3F ile uyuşturulmak istenen gençlerin bir cevabıdır

O günden bu yana başta Avrupa'da ve giderek dünyanın bir çok alanında bu 3F sistemi yaşama geçirilmiştir. Gençler bu şekilde uyuşturulmuştur. Kürt gençliği de bu şekilde Avrupa'da kişilik-sizleştirilmek istenmekte, uyuşturucu ile alkol ile cinsellik ile düşürülmeye çalışılmaktadır. Buna karşı verilecek en iyi cevap kendi değerlerine kültürüne kimliğine sahip çıkmaktır.

Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali'nde bir araya gelen gençler buna en iyi cevabı verecek gençlerdir. Yozlaşmaya karşı dur diyecek olan gençlerdir. Alternatif kültürel ve sportif çalışmaları ile sistemin kültürsüzleştirme ve sporla gençleri uyuşturma politikalarına dur diyecektir.

Mazlum Doğan Gençlik ve Spor Festivali Kürt gençlerini birleştirme ve bütünleştirmenin adı oluyor. Coşkunun, heyecanın, umudun adı oluyor. Genç yüreklerin, genç beyinlerin, genç düşünenlerin buluşmasının adı oluyor. Bir daha ki festivalde buluşma dileğiyle.

www.arsivakurdi.org

Festival İzlenim

2. Amara Gençlik Kültür ve Spor Festivali

Serhat BAGOK

"2. Amara Gençlik Kültür ve Spor Festivali'nde gerçek bir festival havası olduğunu belirtebilinir. Özellikle Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ve konfederalizm bayraklarının yoğunlukta olması, gençlerin festivale sadece eğlence amaçlı gelmediğinin kanıtı olup ulusal bir bilinç altında basta Önderlik olmak üzere Kürt özgürlük hareketine bağlı olduğunu ve yeni stratejiye hazır olduğunu gösteriyordu."

Bu yılki gençlik festivalimiz bir çok yönüyle gecen yıldan farklı olduğunu belirtebiliriz.

Basta herkesin dikkatini çektiği gibi benim de dikkatimi çeken **"Be Serok Jiyan Nabe"** sloganı ile Önderlik etrafında kilitlenme ve adeta Önderliğe bağlılık sözünü yenileme kararlığı vardı.

İkincisi kültür programı zengin bir program hazırlanmıştı. Özelikle serhado'nun parçalarıyla gençler coştu. Yine Ciwan Haco, Sipan Xelat ve Koma Dem'i dinleyen gençlerin sloganlarla ve sanatçılara eşlik ederek kendilerini bir ölçüde ifade ettikleri dikkat çekiliyordu. Gençlik kitlesinin bu tür festivallere yoğun katılım sağlamalarını sağlamak için gençliğe hitap edebilecek tarzda sanatçıların festivallerde yer alması gerekmektedir.

Yine spor çalışmaları bir önceki festivalden iyi olmakla beraber daha iyi olabilirdi. Özelikle karate, box, tekvando vb... gibi çalışmaların da olması gerekiyor. Bu tür aktiviteler gençlerin ilgisini daha çok çekmektedir.

2. Amara Gençlik Kültür ve Spor Festivali'nde gerçek bir festival havası olduğunu belirtebilinir. Özellikle Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ve konfederalizm bayraklarının yoğunlukta olması, gençlerin festivale sadece eğlence amaçlı gelmediğinin kanıtı olup ulusal bir bilinç altında basta Önderlik olmak üzere Kürt özgürlük hareketine bağlı olduğunu ve yeni stratejiye hazır olduğunu gösteriyordu.

Organizasyon yeterli olmasına rağmen tatiller sürecinde kitlenin bulunmaması beklenen kitle çoğunluğunu oluşturmada biraz sıkıntı yaratmış bulunmaktadır. Bir sonra ki yıl yapılacak olan festivalde bunların göz önünde bulundurulup buna göre bir tarih belirlenmesi yapılması daha sağlıklı olacağı kanısındayım

Bu festivalimizin aslında bu süreçte herkese (dosta düşmana) gereken cevabı verdiğine inanıyorum. Bununla birlikte 3. Amara Gençlik Kültür ve Spor festivalinde buluşmak dileğiyle diyorum

www.arsivek.org

2. Hasan Kızıler Gençlik, Spor ve Kültür Festivali

Festival İzlenim

Xebat EYÜP

İsviçre gençliği tarafından Luzern Allmende stadyumunda düzenlenen 2.Hasan Kızıler Spor Gençlik ve Kültür festivali coşku ve heyecanla başladı. İsviçre'nin bir çok şehrinden Luzerne akın akın gençler gelerek bu buluşmayı büyük bir görkemle gerçekleştirdiler. Bu bir bakıma da gençlerin kendi festivallerine olan büyük ilgiyi de göstermiş oldu.

1 Temmuz saat 11.00 de açılış gösterileriyle "Ey Raqip" marşı eşliğinde gençlerin stat etrafında yürüyüşüyle program başladı.

Yürüyüşün sonunda kitleyle bir kucaklaşma anı yaşayan yürüyüşçüler halk tarafından büyük bir sevgiyle karşılandılar. Programın başlamış olmasına rağmen içeriye girişler halen tüm hızıyla devam ediyordu. Sportif etkinlikler öncelikle futbol turnuvasının finali ile başladı. Bu arşılaşmanın yanı sıra voleybol müsabakaları da sürüyordu. Geçen yıl Avrupa festivalleri içerisinde ilk defa İsviçre de düzenlenen bayan voleybol turnuvası bu sene ikincisiyle daha bir ilgiyle izlendi.

Sahneye kurulan kickbox lingine çıkan sporcularda kıyasıya bir mücadelenin içine girmiş müsabakalarını gerçekleştiriyorlardı. Ardından bayanlar ve erkeklerde 100 ve 400 metre koşuları gerçekleşti. Bu etkinliklere katılımların yoğun olması, yarışlarında biraz uzamasına sebep oldu.

Biz bu mücadeleye genç başladık genç başaracağız

Daha sonra Önderliğin önceki gençlik festivalleri için yapmış olduğu konuşma kitleye dinlettirildi. Önderliğin bu konuşması alkışlar, zılgıtlar ve sloganlarla sık sık kesildi. Konuşmanın sona ermesiyle kitle hep bir ağızdan **"Biji Serok Apo"** diye inliyordu. Ardından sahneye Önderliğin avukatlarından Mahmut Sakar çıkarak kısa bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmasında Önderliğin gençliğe verdiği öneme ve gençliğin mü-

"Yağan yağmura inat Temmuz direnişçilerini de anarak Öcalan'a bağlılık sloganları ve yeminleri atılmaya devam ediliyordu. Avrupa'nın ortasında binlerce gencin tek bir yürek olarak bir alanda toplanması ve ortak bir çığlık olarak sisteme karşı haykırması tüm bu asimile politikalarına karşı tokat gibi çarpıyordu. Çünkü Apocu gençlik tüm oyunlara rağmen Apocu ruhla büyümeye devam ediyordu."

www.serxwebun.org

cadeledeki azmine hayran kaldığını dile getirerek Önderliğin bir sözüne yer verdi: **"biz bu mücadeleye genç başladık ve genç başaracağız"** demesiyle kitle hep bir ağızdan "be serok jiyan nabe" çığlıklarıyla Önderliksiz bir yasamın olamayacağını tüm dünyaya haykırdı. Ayrıca Avrupa Komalén Ciwan tarafından gönderilen mesaj gençlik temsilcisi tarafından okundu. Festival tüm bu etkinliklerin yanında sahne programıyla kendini gösteriyordu.

Her yerde sloganlar çınlıyordu

Müzik programının zengin içeriği kitleyi coşturmaya devam ediyordu. Programda Kawa Urmiye, Serhado, Ozan Kawa, Dino ve yerel grup olarak Delil yer aldılar. Serhado hip-hop parçalarıyla sahneye çıktığında bütün kitle tarafından büyük bir ilgiyle izlendi. Spor müsabakalarının bu sürede bitmiş olması bütün ilginin müzik programına akmasına sebep oldu.

Gençler tribünleri aşarak sahne önüne kadar gelip sanatçılarla birlikte şarkılara eslik ettiler. Son olarak sahneye çıkan Dino`nun söylediği bir kaç parçadan sonra yağmurun şiddetle bastırması ne kitleye nede sanatçıya engel olabiliyordu. Aksine tribünleri bir anda tıklım tıklım dolduran gençler yağan şiddetli yağmurla beraber sloganlar atmaya başladılar. ***"Biji Serok Apo", "Bé Serok Jiyan Nabe", "Şehit Namırın"*** sloganları bir anda tribünleri sardı.

Yağmura rağmen

Haykırışlar daha da yükselerek

sessiz İsviçre'yi adeta tamamen sarıyordu. Programın tüm bu güzellikleri ve zengin içeriklerinin yanı sıra gençliğin Önderliğine göstermiş olduğu bu büyük ve kutsal sevgi görülmeye değerdi.

Yağan yağmura inat temmuz direnişçilerini de anarak Öcalan'a bağlılık sloganları ve yeminleri atılmaya devam ediliyordu.

Avrupa'nın ortasında binlerce gencin tek bir yürek olarak bir alanda toplanması ve ortak bir çığlık olarak sisteme karşı haykırması tüm bu asimile politikalarına karşı tokat gibi çarpıyordu. Çünkü Apocu gençlik tüm oyunlara rağmen Apocu ruhla büyümeye devam ediyordu.

Önderliksiz bir yaşamı asla kabul etmeyeceğiz

Bu gençler Mazlum Doğanların, Kemal Pirlerin, Hayri Durmuşların, Akif Yılmazların ve Ali Çiçeklerin yolundaydılar. 14 temmuz direnişini de anarak hep bağlı kalacaklarını gösterebiliyorlardı. Halklarına borçlu gittiklerini söyleyen direnişçileri sahiplenen Avrupa gençliği onların mirasını devam ettirmek için sistemin kirli oyunlarının ortasında mücadele etmeye ve bu mücadeleden vazgeçmeyecekleri adına yemin ediyorlardı adeta.

İşte önderliğin gençliği Önderlik bilinciyle buyuyordu bu festivalde bu gençliği görebiliyorduk ve anlıyorduk ki Önderliksiz bir yasamı kabullenmek imkansız.

Festivalin sonunda bizlerde diğer genç arkadaşlarımızla beraber bir daha ki festivalde buluşabilmek dileğiyle birbirimizden ayrıldık.

www.arakurd.org

Gözlerim

Fatma İKE

İran'da, bilmediniz ırak'tayım. Belki de Türkiye, Suriye'deyim. Fark eder mi? Dönen dünya karşısında hepsi de kısır bir döngüye oturmadı mı? Ne annelerin siyaset tanımayan gözyaşlarını duydular ne de benim bedenimden yükselen alevleri gördüler. Benim içimde kesilen her soluğun, toplumu nasıl öldürdüğünü görebilirler mi?

Benim bedenimde ellerinde tutmaya çalıştıkları namusları bir fahişeden de beter olmuş. Bedenim dört duvar arası ölmekle meşgulken siyaset yürütenler duygularıma düşüncelerime en çok da inançlarıma durmadan tecavüz ettiler.

Unutmuyorum bardağı taşıran son damla olsa da birikimi acılıdır. Şimdi birikimi boğazıma bağlanan iplerle, bedenimden yükselen alevlerde toplanıyor. Görme diyorlar neden? Gelecekte gözyaşı bayrak tanımayan bir anne olmak istemiyorum, çünkü sesi benliği yok.

Ölen toplumun geleceğine bir mezar da ben kazmak istemiyorum. Meydanlarda, sokaklarda neden benim isyanım cenge durmasın. Siz görmeseniz de benim içimde boğduğunuz çığlıkların hepsini iyi biliyorum.Peki, beni tutmaya çalıştığınız zindanı kendiniz tanımıyorsunuz.

İlk gardiyanım babam, Gözyaşlarıyla son kalan duygularını gömmeye çalışarak, bu öldüren sistemde beni yaşatmaya çalışan annem ikinci nöbetçim olmadı mı? Acaba kızım ne yapacak kim onu nasıl vuracak demedi mi? Yüreğinin bir parçası silahlı savaşlarda kan dökerken, benim hangi silahsız savaşlarda ne kadar kan kaybettiğimi anlamaya çalışır.

Ölümle yüz yüze iken çırpınan bir insan ne yaptığını bilmez

Yüreği param parça: annem hangi acıya gözyaşı ağıt yakarak yetiştirsin. Ya benim annemin ve kardeşlerimin karşısında sevgisiz ve yüreksiz bırakılan zavallı babam ne yapsın? Yüreğini hangi zamanda bıraktığını kendisi bile bilemez.

Çiçeklerin açılışını duymayalı kaç bahar oldu. Ondandır annemin ve kardeşlerimin yüreğindeki volkanları duyumsayamaz. O yüzdendir ki bizi korumaya çalışırken ilk hançeri, dönen kısır döngüyü güçlendirerek ilk o vurur yüreğimize.

Doğrudur ölümle yüz yüze iken çırpınan, bir insan ne yaptığını bilmez. Sadece çırpınır neyi yıktığını tasarlamadan ve neyi yarattığını görmeden. Ama ben görüyorum. Baharları göremesem de, yüreğim her bahar gebedir umutlara, güneşli günlere. Susamam görüyorum. Her hücremin nasıl öldüğünü, kapatamam gözlerimi, görüyorum.

Toplumla sürüldüğümüz kör kuyuları. Toplumun bir parçası ben değil miyim? Ölürken körpecik bedenimle siz beni duyumsamadınız, ama ben hepinizi görüyorum.Hepiniz de ölmekte olan kendimi...

Bahara gözlerimi kapatmak istemiyorum. Umut varken yüreğimde, gelecekte ölü çocukların annesi olmak istemiyorum. Ölü umutlara annelik yapamam. Sokaklar sesimi beklemekte salmalıyım sesimi sokaklara meydanlara.

Tomurcukları baharın kapısında öldüren bir boran, fırtına olmayacak. Onları baharın, güneşli günlerine çağıran ılık bir rüzgar olacağım. Bir yağmur damlası olup dayanacağım tomurcuğun kapısına. Gömülü olduğumuz mezarları sırtımızdan indireceğiz.

Rüzgarlara vereceğim saçlarımı geleceğin umudu bizimle olacak. Ölmeyeceğiz yakılan bedenlerimizin küllerinden doğacak şafak ışınları yeniden. Genç değil miyim? İran'da yakacağım peçeleri, Türkiye'de kıracağım kısır döngünün çarklarını...

"Bahara gözlerimi kapatmak istemiyorum. Umut varken yüreğimde, gelecekte ölü çocukların annesi olmak istemiyorum. Ölü umutlara annelik yapamam. Sokaklar sesimi beklemekte salmalıyım sesimi sokaklara meydanlara. Tomurcukları baharın kapısında öldüren bir boran, fırtına olmayacak. Onları baharın, güneşli günlerine çağıran ılık bir rüzgar olacağım. Bir yağmur damlası olup dayanacağım tomurcuğun kapısına. Gömülü olduğumuz mezarları sırtımızdan indireceğiz."

www.firsatkurdi.org

Saatler ve Zaman Tuzakları

Bedri ADANIR

Rüzgarlarla savrulan bir kum tanesi ne kadar yalnızdır? Bir avuç kum kaç tanedir?

Hangi kayanın, hangi suyun göz nurudur bir kum tanesi? Bir kum tanesi öylesine önemsiz ve tek başına bir hiç... Avuçlandığında parmakların arasından usulca akıp giden... Usulca akıp giden; tıpkı zaman gibi...

Kum saatleri...

Ömürleri önüne kata kata akan zaman ve kum saatleri... Ve zaman tuzakları... Sonra kurmalı saatler; sabah kopardığı yaygarayla şaplağı yiyip susan tik taklı saatler! Susuyor muydu sahi şaplağı yiyince? Yani duruyor muydu zaman?

Zaman olgusu hiç kuşkusuz hayatımızın vazgeçilmez bir parçasıdır. Ve denilebilir ki insanın ömrünce savaşıp durduğu, kah kovalayıp kah kaçtığı, bazen dost belleyip bazen düşman bellediği, kimi zaman zehir saçtığı düşünülen, kimi yaşamda ilaç sayılan bir olgudur zaman. Ve zamanın köleleri saatler...

Köleler...

Salt o mekanik, elektronik düzenekler midir köle olanlar? Yoksa bazen doğa ve o doğanın zalim efendisi biz insanlarda kölesi olabiliyor muyuz? Evet maalesef oluyoruz; çünkü üç "F" ve bazen de üç "S" olarak isimlendirdiğimiz sistemler, yani 'futbol, festival, fuhuş', insanları bir sürü olarak ele alır ve zihinsel, bilinçsel bazda toplu bir kıyımı esas alır.

Denilebilir ki ciddi oranda da etkili olur; çünkü çoğu zaman haberleri gazeteden öğrenmektense oturduğumuz yerden, televizyon haberlerinden dinlemek daha cazip gelir bir çoğumuza. Nitekim bu başta gazetelerimize, dergilerimize olmak üzere, bir çok yayınımızın satışına da doğrudan etki ediyor.

Bu aslında çok vahim bir durumdur; ve aslında örgütlü toplumlarda bunun bu denli olumsuz bir etkiyi yaratmaması gerekiyor. Yani etki çok asgari seviyelerde olmalıydı. Bu anlamda bu sıkıntı, ancak değişik yol ve yöntemler deneyen, zamana ve her türlü kirlenmeye alternatif olma arayışçılarıyla ve halkımızın daha fazla duyarlılığıyla çözülebilir.

Tabi ki bunlar insan hayatının vazgeçilmez unsurlarıdır; ancak şu da bilinmeli ki, zaman çok iyi planlanmadıkça insanlar sıradanlaşıyor ve yönü uçuruma çevrilmiş bir sürü haline getirilmiş oluyor. Bu da suni gündemlerle oyalanan, hatta ömrünce oyalanan bir insan gerçekliğini ortaya çıkarıyor. Oysa örgütlü toplumların rotasını belirleyen, başta kendi basın-yayın organları ve örgütlü kurumlarıdır.

İşte biz özellikle bu son süreçte, buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Bunun için her yönlü bir sahiplenmenin gerek çalışanlar, aktivistler olarak, gerekse da halk olarak, gelişmesi gerekiyor. Bu anlamda Kürt gençlerinin ve kadınlarının şiarı bu ve sonraki dönemlerde şiarı şu olabilir: "Ey zaman! Ya sana bir başarı bahşedeceğim, ya da seni hiç yaşanmamış sayacağım!"

"Zaman olgusu hiç kuşkusuz hayatımızın vazgeçilmez bir parçasıdır. Ve denilebilir ki insanın ömrünce savaşıp durduğu, kah kovalayıp kah kaçtığı, bazen dost belleyip bazen düşman bellediği, kimi zaman zehir saçtığı düşünülen, kimi yaşamda ilaç sayılan bir olgudur zaman. Ve zamanın köleleri saatler..."

www.alsiyasikurdi.org

Kendi Kimliğimizi Bulma Arayışımız

Kadın

Viyan AGİRI

"Öfke duyduğumuz sistemin içerisinde öfke duyduğumuz kadınlık r olüyle yaşamayı kabul etmiyor ve bize biçilen rollerin dışına çıkmaya başlıyorduk. Tabi bu çizginin dışına çıkış toplumsal rollerin dışına çıkıştı ve geleneksen aile ve toplumdan doğru büyük bir öfke ve karşı koyuş olacaktı. Sen bir kadındın ve sana düşen sen dünyaya gelmeden bin yıllarca önce senin için belirlenen biçimde yaşamaktı. Sen kim oluyordun da bu tarihsel geleneklere karşı çıkıyor ve bunu kabul etmediğini söylüyordun."

Kadını yazmak, kendimizi yazmak en çok zorlandığımız konulardan biri. Çünkü öylesine çelişkili öylesine sorunlu bir cins ki kadın, kendini tanıması ve kendini yazması hiçte kolay değil. Son otuz yıllık mücadele tarihi içerisinde gerek Kürt toplumunda gerekse Kürt kadınında devrimsel değişimler yaşandı ama buna rağmen hala çözümlenmeyen aydınlatılmayı bekleyen o kadar çok sorumuz var ki kendimizle ilgili eksik ve yetersiz de olsa yazmamız belki bu sorulara cevap bulmamıza vesile olacaktır.

Kadınla ilgili bir şeyler yazmaya karar verdiğimde hemcinsimi anlamam için öncelikle kendimi anlamam ve çözümlemem gerektiğini ancak bunun üzerinden belki bazı soruların cevabını bulabileceğime karar verdim. Ve çocukluğumuzdan bu yana bir kadın olarak yaşadıklarımız edindiğimiz alışkanlıklar ve yetiştirilme biçimimizin bizim kendimizi tanımamız açısından en iyi yol olduğuna karar verdim.ve oradan bir başlangıç yapmak istedim.

Sistem kadına belirli roller vermektedir

Çağımızın genç kadınları olarak bizler Kürt toplumunda devrimsel bir hareketin adım adım büyümeye başladığı bir dönemde gözlerimizi açtık. Bir yandan büyük altüst oluşlar yaşanırken bir yandan da geri feodal özelliklerin ağır etkisi altında olan bir dönemde çocukluğumuz geçti.

Kendimizi tanımaya başladığımız dünyayı algılamaya başladığımız ilk andan itibaren kadın olmanın ne demek olduğu ve nasıl

yaşanması gerektiği bizlere öğretildi Annelerimiz, babalarımız ve büyüklerimiz tarafından. Elbette ki onlar nasıl öğrenmiş nasıl yaşamışlarsa öyle öğreteceklerdi çünkü onlara göre olması gereken oydu.

Onlardan bin yıllarca önce kadın ve erkeğin rolleri paylaşılmış toplumsal düzen sağlanmış onlara düşende bu rolleri layıkıyla oynamaktı. Neydi bu roller; bir kere kadın olmak her şeyden önce kendini namusunu bedenini korumayı ve gizlemeyi gerektiriyordu.

Kadın hep günahkar sayılırdı

Kadın ademin cennetten kovulmasına neden olan o elmayı yediğinden beri günahkar ve suçluydu. Bunun içinde her zaman günah işlemeye,erkeği düşürmeye yatkındı. Erkek Tanrı tarafından yaratıldıktan sonra kadın onun kaburga kemiğinden yaratılarak zaten varoluştan beri erkeğe bağımlıydı ve asla kendi başına iş yapamaz asla bir irade olamazdı. Bunun için de her zaman muhtaç ve eksikti. Çocukluğumuz bizim kendimizi suçlu,eksik ve ezik hissederek,büyük çalkantılar ve kendimizle olan kavgalarımızla geçti. Büyüklerimizin yanında fazla konuşmamalıydık çünkü ayıptı, fiziğimizi hatta saç telimiz dahi örtmemiz gerekiyordu çünkü günahtı, çünkü erkeği tahrik ediyordu. Kadının fiziği kapatılmalıydı, kadının yaşamı kapatılmalıydı,kadına erkek tarafından biçilen neyse onu yaşamalıydı.

Kadın bir emanetti. Namusu, bekaret döneminde babasına ağabeylerine evlendikten sonrada kocasına emanetti. Kadın kendi namusunu dahi koruyamazdı bunun için erkek tarafından korunmasına ihtiyaç vardı. Çünkü bu doğuştan eksik, iradesiz ve günahkar varlık her an erkeği yoldan çıkarabilirdi.

Kadın hep itaat etmesi gereken bir varlık olarak gösterildi

Hiçbir zaman soramazdık neden tahrik olan erkek, düşkün olan erkek kendi ailesinin dışındaki kadını sadece cinsel obje olarak, kendi ailesindeki kadını da kendi gibi olan hemcinsleri tarafından korunması gereken bir varlık olarak gören erkek günahkar olmuyordu da neden kadın günahkar oluyordu?

Neden bin yıllar önce biçilen bu roller kadının köleliği erkeğinde egemenliğine dayanıyordu? Neden dünyayı kendi iktidar savaşlarıyla yaşanmaz hale getiren ve kendi ruhunu da kendisinin yaratmış olduğu bu sistem tarafından kirletilen erkek değil de neden kadın bu kadar eziliyordu? Çünkü bize bu soruları sormamız dahi yasak edilmişti, çünkü erkek Tanrıdan sonra kadının itaat etmesi gerekendi öyle buyur edilmişti ve kadına düşen buyrukları yerine getirmekti. Kendimizi tanımaya başladığımız an kendimizden kendi cinsimizden nefretimizin başladığı an olmuştu.

Çünkü kadın gibi doğuştan günahkar ve eksik bir cins olarak yaratılmıştık ve bu bizim kendimizden kendi cinssimizden nefret etmemizin kendimize en baştan yabancılaşmamızın en büyük gerekçesiydi. *"Tanrım neden beni de erkek olarak yaratmadın, neden onlar gibi her şeyin hakimi her şeye ta varoluştan bu yana hakkı olan bir cins olarak yaratmadın, neden böylesi zayıf,ezik bir cins olarak yarattın"*.

Sürekli eziklik bir süre sonra erkeğe benzeşme isteğini doğuruyordu

Kendi cinsimizden ve kendimizden nefretimiz zamanla erkek gibi olmaya onlar gibi davranmaya, onlar gibi yürümeye onlar gibi kavga etmeye onlar gibi konuşmaya hatta onlar gibi düşünmeye götürdü bizi. Mademki onlar güçlüydü onların her şeyi yapmaya hakkı vardı. O zaman bizimde güçlü olabilmemiz ayakta durabilmemiz kendimizi ezdirmememiz için onlar gibi olmamız gerekiyordu. Çünkü güç, irade eşittir erkek, zayıflık ve iradesizlik eşittir kadın. Demek ki ayakta kalabilmek ve dikkate alınabilmek için onlar gibi olmak gerekiyordu. Kendimizi tanımaya başlamamız aynı zamanda kendimize yabancılaşmamız ve onlara benzemeye başladığımız dönem demekti. Çocukluk oyunlarımız bir yandan bölgede süren çatışmaların etkisiyle

www.arsivakurdi.org

savaşçılık olurken bir yandan da erkek gibi kavgalar ve mahalle gurupları oluşturarak birbirimizle çocukça güç savaşlarıyla geçti.

Kürt çocuklar sürekli bir biçimde kültürel bir çelişki içinde kalırlar

Onların en büyük artısı fiziksel güçleriyse o zaman bizimde onlar gibi fiziksel güce sahip olmamız onlar gibi kavga etmemiz gerekiyordu. Kendi içerisinde çocukluğun en temiz ve masum yanlarıyla oynadığımız oyunlar aslında çocukluğumuzdan başlayarak yaşamımızın her döneminde karşımıza çıkan toplumsal cinsiyetçiliğin çatışmaları ve çelişkileriydi. Özellikle metropollere göç etmiş olan Kürt ailesinin çocukları bir yandan bu çelişkileri yaşarken bir yandan da egemen ulusun egemen kültürü ve yürüyen devrim hareketinin arasında kültürel çelişki ve çatışmaları yaşayarak parçalı bir kişilik olarak şekilleniyordu.

Bölgede yürütülen kirli savaşı seyrederek büyürken bir yandan da sisteme olan öfkemizde büyüyordu. Gerek bir kadın olarak yaşadığımız ezilmişlik gerek ulusal olarak yaşadığımız ezilmişlik daha çocukluktan başlayarak bizlerin farklı yaşam arayışı ve sisteme muhalif olarak şekillenmemize yol açtı. Bir şeyler yanlıştı; ta varoluştan beri bir şeyler yanlıştı kadının ve erkeğin rollerinde bir şeyler yanlıştı, egemen devletin yaklaşımlarında bizi tanımlamasında bir şeyler yanlıştı.

Gerek kadın olarak sahip olduğumuz gerekse de Kürt olarak sahip olduğumuz yada olamadığımız kimliklerde bir şeyler yanlıştı. Ve büyüdükçe bu yanlışın farkında olanların bunun değiştirmek için çok çetin bir mücadele yürüttüklerini öğrenmeye başladık. çocukluğumuzda oyunlarımıza konu olan savaşın aslında bizlerin kişiliklerinde ta iliklerimize kadar yaşadığımız çelişkilerin çözümü için yürütüldüğünü öğrenmeye başladık ve çatışmalarımız arayışlarımız yavaş yavaş denize akan bir nehir gibi kendi yatağını bulmaya başlıyor, bizleri devrimsel mücadeleye doğru götürüyordu.

Kadın kendisine biçilen role uymak zorundaydı

Öfke duyduğumuz sistemin içerisinde öfke duyduğumuz kadınlık rolüyle yaşamayı kabul etmiyor ve bize biçilen rollerin dışına çıkmaya başlıyorduk. Tabi bu çizginin dışına çıkış toplumsal rollerin dışına çıkıştı ve geleneksen aile ve toplumdan doğru büyük bir öfke ve karşı koyuş olacaktı. Sen bir kadından ve sana düşen sen dünyaya gelmeden bin yıllarca önce senin için belirlenen biçimde yaşamaktı. Sen kim oluyordun da bu tarihsel geleneklere karşı çıkıyor ve bunu kabul etmediğini söylüyordun. Bunun erkek tarafından nasıl cezalandırılacağını bilmiyor muydun? Evet biliniyordu ve bunun cezası ne olursa olsun asla böylesi kirli ve geri bir yaşam kabul edilmeyecekti.

Mademki bu düzene yaşamları pahasına baş kaldıranlar vardı demek ki bu yaşam bir kader değildi demek ki farklı bir yaşam mümkündü demek ki yıllarca bizlere reva görülen ve kendimizden kendi cinsimizden yabancılaşmamızı sağlayan bu yaşamdan bu zihniyetten başkası mümkündü. Nasıl olmasın erkeğin yanında konuşması yasaklanan, doğuştan günahkar sayılan,zayıf güçsüz sayılan Kürt kadını savaşçı olmuştu ve bütün dünyayı etkileyen bir mücadelenin öncülüğünü yapıyordu.

Kadın olmak zayıf olmak değildir

Yürüttüğü mücadeleyle "Kürt yoktur" diyenlere çok büyük bir ders verirken bir yandan da kadın olmanın ne olduğunu ve nasıl olması gerektiğini öğretiyordu. Demek ki kadın olmak zayıf olmak değildi demek ki kadın olmak güçsüz olmak değildi demek ki kadın olmak susmak ve itaat etmek değildi, kadın olmak bin yıllardır sana biçilen toplumsal role isyan etmekti,kadın olmak erkeğin tahakkümüne isyan etmekti,kadın olmak ulusuna dayatılan inkar ve imhaya isyan etmekti,kadın olmak güzelliğin ve özgürlüğün arayışçısı olmak ve bunun savaşını yürütmekti.

www.arsivakurdi.org

Devrim, Güzellik Yaratıcısı Eylemdir -1-

Özgürlük Notları

Abdullah ÖCALAN

"Kimse PKK, adına Önderlik adına size, "Gidin kendinizi imhalık bir eylemde bitirin" demedi. Hayır! Önderlik, an be an yanlışlıklara karşı müthiş direnme; yanlış karara, yanlış eyleme, yanlış tarza karşı müthiş direnme ve çok sınırlı imkanla bir başarı adımını atma gücüdür. Siz bunu böyle görüyorsunuz, ama gidip tek bir tane doğru uygulama adımına sahip olamıyorsunuz. Ne olacak o zaman sizin haliniz?"

Çoktan yenilmiş, ihanete uğramış, oldukça teslimiyetçi ve en temel insani, toplumsal, ulusal var oluş nedenlerine yabancılaşmış bir kişilikten; başta yengiyi, öze dönüşü, direnişçiliği, toplumsallığı ve ulusal düzeyi yakalamaya çalışan ve bunu da yeniden bir dünya görüşü, örgüt ve eylemiyle gerçekleştirmeye çalışan bir hareketin, bir partinin değerleri olarak burada yoğunlaşıyoruz ve kendimizde bir başarıyı yaratmak istiyoruz.

En başta yapılması gereken, kendinizi bu kavramlar temelinde gözden geçirip, gerekli hususlara kavuşturmaktır. Sizin en temel işiniz, gece gündüz demeden bu noktalarda yeterliliği yakalamaktır. Bu sizin işiniz. Bireyin, daha çok kendisini sorgulayarak varması gereken bir sonuç, amaç oluyor. Eğitim bunun için hayatidir. Bu kadar ağır sorunlarınız varsa, çözüm için artık kendinize yüklenmekten başka çareniz yoktur. Sizin yarattığınız karmaşayı, düşman bile bu kadar yaratamaz.

Genel toplumdaki kişilik almış kendini parti içine taşımış

Bu kadar yenilgili, yetmez, öze ters, yabancı, toplumsallığın asgari gereklerine anlam veremeyen, yurtseverlik, toplumsallık kavramlarını öze indirgemeyen, daha da önemlisi; bunun doğru örgütünü, savaş tarzını hiç kendisine sormayan bu kişiliğinizle, bırakın kurtarıcı olmayı, kurtarılmanız bile mümkün değildir.

Nasıl ki yenilmiş toplumlar, halk yığınları tanrıya sığınır, yalvarırsa; şu anda sizin de parti içindeki konumunuz, her türlü ikiyüzlülük ve kendini kandırma ile birlikte, bazen yalvarma, teslim olmadır; bazen fitne fesatla isyan etme, ona küfretmedir.

Genel toplumdaki kişilik, kendisini almış parti içine taşırmış. Bırak bir devrimci kişilik için başlangıç olmayı, iyi bir ihanete, iyi bir ölüme götürür. Bunda gerçekten biraz çaresiz kalıyorsunuz. Sanki çaresizliği aşamayacakmış gibi bir tutum ve davranış içindesiniz. Bu da düşmanın istediği bir şeydir, getirdiği bir konumdur.

Çok ciddi kendinizi sorgulamanız gerekir. İlişki tarzınızda, eğitime yaklaşımınızda, genelde bütün yaşamsallık hususlarında, kendinden geçmiş, "benden hayır çıkmaz" der gibi bir havanız var. Adeta ucuz bir ölüme sonuna kadar yatma psikolojisindesiniz. Neden böylesiniz?

Direniş, önce bu bireyin kendine karşı olmak zorunda. Bu yaramaz kişiliğinize karşı bir direniş, bir iç kurtuluş hare-

www.serxwekurdistan.org

ketini yapmanız gerekiyor. Bu kişilik, eğer bir şey yaratamıyorsa, bir şey başaramıyorsa, demek ki orada bir yetmezliği var, bir yanlışlığı var. Eğer bu aşılmazsa ne olur? Bu sizi teslimiyete, inkara, yenilgiye ve başkalarının kulu kölesi olmaya ve hatta ucuz ölümün aracı olmaya götürür.

Kendinizle bir iç savaş vermeniz gerekiyor

Bu açık, siz başka türlü kendinizi bu işin altından sıyıramazsınız. Bırakalım başkalarını kurtarmayı, siz önce kendinizi kurtarın. Varsa gücünüz, önce kendinizdeki yaramazı, yetmezi, zavallıyı yenin. Acaba içinizde kimler var, kimler yok? Bir sorgulasanız, bana göre içinde her tür sahtekar, korkak, dönek, düşkün, sorumsuz, zavallı, güçsüz, yenilmiş, yalvaran, yalancı, münafık, hepsinden var.

Siz bunlarla güçlenemezsiniz. Siz bunlarla sağlıklı bir zenginlik, sağlıklı bir örgüt olamazsınız. Demek ki önce iç kurtuluş mücadelenizi, bu saydığımız kişiliklere karşı vermeniz gerekiyor. Ve bunlar da başkalarının size aşıladığı soysuzluklardır...

Hayat kanunu karşısında konumunuzu sağlam kılmanız gerekiyor, kendinizde bir iç savaşı vermeniz gerekiyor. Eğer bu doğru verilirse; bu sorunların üzerine hücum edersiniz, duygulardan tutun en amansız bir savaş eylemine kadar müthiş üzerine gidersiniz. Eğer böyle bir kişilik oluşursa sizde, eski kişiliğin yerinde yeller eser ve hücum kişiliği ortaya çıkar. Hücum kişiliği, her konuda hücum kişiliğidir. İdeolojide fethedicidir. Örgütlenmede, her türlü pratikte, yemek yemede bile fethedicidir. Hangi soruna el atarsa çözer. Bakar, anlam verir; noksanlığı görür, tehlikeyi görür, başarısızlığı görür ve her an ona cevap yetiştirir.

Çözüm kişiliği, kurtuluş kişiliği budur. Kendinize bakın; hep ağlıyorsunuz, hep "Şuram söküldü, buram döküldü, şurada bilmem bana ne yapıldı, burada tıkandım, burada uzlaştım, burada bastırıldım" diyorsunuz. Bu da doğru değil. Bunu aşmanız lazım. Ben ne yapayım, başka türlü Allaha yalvarır gibi partiye mi yalvaralım, Önderliğe mi yalvaralım! Olacak iş değil.

Önderlik, an be an yanlışlıklara karşı müthiş direnmedir

Biz, bu teslimiyet ideolojisini çoktan terk ettik. Siz ise bu teslimiyet ideolojisi nedeniyle sanırım kendinizi doğru değerlendiremiyorsunuz. Belki de kendinize gücünüz yetmiyor. Ama o zaman da her şeye razı olmalısınız. Gelen sizi satın alır, gelen sizi öldürür, gelen sizi bastırır, gelen sizin elinizdekini alır. Tabii parti içinde olduğunuz için de partiyi satarsınız, bir eylem olur imhaya götürürsünüz. Ve oluyor da, her gün bunlar karşımıza çıkıyor.

Düşünülmemiş, anlamsız bir eylem, beş-on yoldaşı birden götürüyor, hem de hiçbir başarıya gitmeden. Bu ne demektir? Bu, "ben hep vurulurum" demektir, "ben sadece dövülürüm" demektir ve "hep yanlış yaparım, yani hep kaybederim" demektir. Buna kılıf giydiremezsiniz, bunu savunamazsınız. Şaşırıyorum sizin gerçekliğiniz karşısında. Kendinizi bile savunamıyorsunuz, ölüm konusu olmaktan çıkaramıyorsunuz.

Kimse PKK, adına önderlik adına size, "Gidin kendinizi imhalık bir eylemde bitirin" demedi. Hayır! Önderlik, an be an yanlışlıklara karşı müthiş direnme; yanlış karara, yanlış eyleme, yanlış tarza karşı müthiş direnme ve çok sınırlı imkanla bir başarı adımını atma gücüdür. Siz bunu böyle görüyorsunuz, ama gidip tek bir tane doğru uygulama adımına sahip olamıyorsunuz. Ne olacak o zaman sizin haliniz?

Sizin sorununuz siyasi değil ahlakidir

Bu duruma son vereceksiniz. Bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarısınız. Ben bile olsam, yanlışlıklarıma başkaldırın. Çünkü ortada bir can var, ortada tehlikeli bir durum var. *"Sırf aram bozulmasın diye uzlaştım, konuşamadım, güç getiremedim"* demek yanlış. Bunların hepsi tehlikeli. Bir devrimci olarak bir defa tüm bu hususlarda kesinlikle radikal bir değişikliğe ihtiyacınız var.

Sizin durumunuz gerçekten bana her gün tanrıya yalvaran köylüyü veya patronuna sığınan işçiyi veya köle bir halkın sömürgecisine kapılmasını andırıyor. Bu da kurtuluşçuluk değildir. Ayıptır! Aslında artık sizin sorununuz siyasi değil, ahlakidir. Sizi ideolojik, siyasi, askeri olarak çözmekten ziyade, artık ahlaki olarak çözmek gerekir. Çünkü bu kişiliğiniz büyük ahlaksızlık içeriyor.

Davranış olarak çok bitiksiniz. Sorunlarınız ideolojik değil, moral düzeyindedir. İdeolojik, örgütsel, askeri sorunlara güç getiremiyorsunuz. Neden? Moraliniz yok, ahlakınız yok, irade yok, sağlam du-

www.ahlakikurdi.org

ruş yok. Dolayısıyla bu eğitsel savaş, en önemli savaş oluyor. Hatta bu savaşı başarırsanız, diğer savaşlara doğru adım atarsınız ve bunu artık sağlamak biraz da elinizde. Şimdiye kadarki bütün yaşam kalıplarınızı, hatta devrimcilik sandığınız birçok şeyi sorgulayın.

Sorgulayıcı kişiliği oluşturmalısınız kendinizde

Benim için şu husus çok önemli: Herhangi bir ilişkide bariz bir hatadan ötürü çok önemli bir devrimci silahı elden düşürmüş. Yanlız silah mı, en değerli varlıklarımızı düşürmüş. Şimdi bu, bir defa sizi aylarca düşündürmeli. Neden buna yol açıldı? Hatta uykuyu bile kendinize haram etmeli *"neden böyle oldu?"* diye düşünmelisiniz. *"Ben önleyebilirdim, ben aşabilirdim, ben doğru yapabilirdim, ama neden yapmadım?"* diye gerektiğinde sabaha kadar kafanızı dövmelisiniz.

İşte bu kişilik oluşmazsa sizde, o sokaktaki kişilikler gibi çarpık olursunuz. Bu nedenle şu daha iyi anlaşılıyor: Buna rağmen siz bu kişiliği yaratamazsanız, ajansınız demektir. Ajanlık şu anda anlaşılıyor ki bizde binbir türlüdür ve en tehlikelisi de en safça, iyi niyetlice yapılanıdır. "Ben iyi niyetliyim, ben safım, ben devrim için düşünüyorum", ama sen çok temel bir sorunda kendini çözemediğin, kendini sorumlu kılamadığın için, bilinçli ajandan daha kötü bir rol oynuyorsun.

Başarının önüne takoz koyuyorsunuz

Şimdi bu sizde yaygın ve bunu böyle çok uyduruk bir gerekçeyle de örtbas ediyorsunuz, geçiştiriyorsunuz. Şu anda benim en çok uğraştığım; ne TC'nin füzeleridir, ne *"şuraya şöyle saldıracağız"* demeleridir, ne şu devletin tavrıdır, ne halkın içinde bulunduğu durumdur, ne de PKK'nin şu veya bu durumudur. Tam tersine asıl sorun, sizin bu duruş şeklinizdir. Çünkü adeta arabayı atın önüne koymuş, yürütmeme niyetindesiniz. Çok tehlikeli bir durum.

Başarıyla yürümek istiyoruz. Ama önüne takoz koymuşsunuz veya kendinizi önüne bent yapmışsınız. *"Bizden bu kadar"* yaklaşımıyla, şu anda objektif olarak önemli oranda devrimi durdurma gücüsünüz. Bunun adı *"iyi niyet"*, bunun adı *"elimden bu kadar gelir"*, bunun adı *"ben ne yapayım, böyleyim, aşamıyorum kendimi"*. Yani bahanesi çok. Ama gördüğünüz gibi çok tehlikeli.

Bizim halkımız, köylülerimiz iyi niyetlidirler, çalışırlar, ama hiçbir şeye de sahip olamazlar. Bunu siz kadercilikle de değerlendiremezsiniz. Bir kadercilik konusu olamaz. Bana göre aşılması kesinlikle mümkün ve hatta emredicidir. Yeter! Kaldı ki bu kişilik çözümlenmiştir. Bunda ısrar yeter! Bırakın artık. Ne satılıyor, ne alınıyor; ne yapıyor, ne yaptırıyor; ne yürüyor, ne yürütüyor. Dediğim gibi, bir engel kişiliği.

Sorgulamayan devrimci bela bir kişilik olur

Bunu önemli görüyorum. Bunu çözmeniz, bunu aşmanız, kendinizi bu durumdan kurtarmanız gerekiyor. Samimiyetinizi, bunu böyle gerçekleştirmede ancak kanıtlayabilirsiniz. Başka türlü size inanmamız zor. Bir sonuca gitmiyorsa, bir büyük gelişmeye kendini yatırmıyorsa, ben ne yapayım? Kabul edersek sizin bu duruşlarınızı, bütün yenilgilere şimdiden kendimizi yatırmış olacağız. Önderlik bunu normal görürse gelişme durur.

Herhalde bunu bize düşman bile yaptıramadığına göre, sizinki demek ki düşmandan daha tehlikeli oluyor. İyi niyet burada çok kötü, sıradan duruş çok kötü. Neden? Çünkü düşmanın sağlattıramadığı yenilgiyi, bu kişilik sağlattıracak. Bunun için devrimcinin eğitimi her şeyden önce gelir. Devrimci, kendini, tüm sorunlarda çözücü, tüm adımlarda başarılı, tüm vuruşlarda koparıcı, tüm bakışlarda fethedici kılamazsa, o devrimci devrimci değildir. O devrimci beladır, o devrimci yenilgi zeminidir. Bu konularda uyanık, sonuç alıcı olmaktan başka çareniz yok.

Kendinizi burada böyle bir devrimci tanıma ulaştırmanız gerekiyor. Bu duruş tarzınızı önce aşacaksınız. Yani sürekli düşünebilen, sürekli doğrulara hücum edebilen, sürekli görebilen, sürekli doğruyu yaptırabilecek kadar gücü ortaya koyabilen bir kişiliğiniz olacak. Her yerde ve her zaman, her şeye ve herkese karşı doğruların dili olacaksınız.

PKK devrimciliği herhangi birb direnişçilik değildir

Devrimci korkmaz, yılmaz. Gerektiği yerde konuşur, gerektiği yerde yürütür, gerektiği yerde kendisi her şeyi üstlenir. Devrimci budur! PKK'nin de devrimciliği budur! Önce bu tarifte anlaşalım

www.arsivakurd.org

ve bu tarifin gereklerini yerine getirelim. Lafı uzatmadan, evirip çevirmeden diline dolayıp ayağına bağlamadan, hakiki devrimci tanıma kişiliğimizde yanıt verelim.

PKK devrimciliği, herhangi bir direnişçilik değildir, herhangi bir siyasetçilik, örgütçülük, hatta herhangi bir savaşçılık değildir. PKK Önderliği'nde özellikle çok özgün, özgün olduğu kadar çok belirleyici, hatta çok vazgeçilmez bir devrimcilik tanımı vardır. Bu devrimciliğin bir çalışma tarzı, ister yaşam, ister savaş konusunda bir koparıcı tarzı vardır. Ona burada ulaşacaksınız.

Özgünlük burada. Yani herkesin kendine göre bir savaşçılığı olamaz. Olursa yenilir bu ülkede, anı anına imha olur. Çok hassas bir nokta. Tekrar söylüyorum; iyi niyetlisiniz, kendinizi savaşa adıyorsunuz, ama bu tarzla bütünleşemezseniz, gerçekten ölümünüz kaçınılmazdır. Aslında şimdiden ölmüşsünüz de, kararı vermişsiniz de. Yarın şurada-burada infaz edileceksiniz. Durumunuz bu kadar tehlikeli.

Bunu önlemenin yolu; en zor bir problem de olsa, bu Önderlikte kendisini bulmaya çalışan devrimcilik tanımında, onun yaşam ve savaş tarzında, en azından "beni yaşatabilir, beni savaştırabilir" diyecek kadar kendinizi inandırıcı, bilinçli, örgütlü, kararlı kılacaksınız.

PKK başarıyor sürekli acısı, sıkıntısı büyüklüğüdür

Benim paylaşabileceğim, benim kendisi ile birlikte olabileceğim, benim kendisine güvenerek "başarabilir" diyeceğim devrimci kişilik, PKK kişiliği, PKK militanlığı, PKK yoldaşlığı böyledir. Bunun dışındakilerde ben yokum. "Ben anlaşamam, ben birleşemem, ben savaşamam, ben yaşayamam, ben yürüyemem" kişiliği sizin olsun. Nerede nasıl kullanırsanız kullanın, ben yokum onunla. Bunu da kesinlikle kulağınıza küpe etmenizin önemini vurguluyorum.

Öğrenin önce ve sürekli yoğunlaşın, iç savaşı yeterince verin ve bu işe böylece gerçek PKK tarzına göre, özüne göre bir çıkış yaptıralım. Zaten bu temelde, bildiğiniz gibi PKK sürekli başarıyor. Şehidi olması büyüklüğüdür. Acısı, sıkıntısı büyüklüğüdür. Kaldı ki kimse yılmadı bu işten; kimse "Ben yandım yakıldım" diye şikayet etmedi. Ateşle kendilerini yakanlar bile en ufacık bir of bile demediler. PKK gerçeği budur. Hiçbir savaştan yılmadılar.

Aslında PKK bu anlamda hiç kaybetmedi. Kaybedenler, kaybettirenler farklı. İşte onu burada açığa çıkarıp aşarsanız, gerisi zafer, zafer, zaferdir. Bu kişiliği yakalıyorsunuz. Bunu arıyor, bunu kendinize içiriyorsunuz, adeta hücrelerinize kadar yediriyorsunuz. Varsa o bütün olumsuz mikropları, virüsleri, bu aşı ile hepsini boğuyorsunuz. Yerine, sağlam ve diri bir kişilik çıkarıp yaşıyor, her türlü mücadeleyi veriyorsunuz. Gerisi kabulümüzdür.

İçinizdeki düşmanı vurmaktan korkmayın

Genelde eğitimin özüne, temel amacına ilişkin bunları belirtebilirim. O gördüğünüz dersler hep bunun zenginliğidir, bunun çeşitlenmesidir, ama esas bu sonucu yakalamak içindir. Ordu dersine, partileşme dersine, yaşama ve tüm mücadele sahalarına ilişkin örgütlenme sorunlarına bu özle gidilirse sonuç alınır, bilinç elde edilir, bunun temsili yapılabilinir. Herhangi bir işe bu kişilik ilgi duyarsa, bir-iki denemeden sonra aslında gerekeni rahatlıkla yapabilir. Ama bu öz herkes için şarttır.

Nasıl ki can yaşam için şartsa, bu öz de PKK'lilik için şarttır. Nasıl ki can olmadan hiçbir yaşam yoluna, tarzına girilemezse, bu öz de olmazsa hiçbir PKK görevine doğru yürünülemez. Öz, candır burada; öz, bir araba için benzindir. O olmadan araba nasıl ki bir hiçtir, bu öz olmadan da PKK'lilik bir hiçtir, savaşı bir hiçtir, direnişi bir hiçtir, eylemi bir hiçtir. Evet, tıpkı bir arabanın benzinsiz bir hiç olması gibi.

Bunun için engeller varsa hücum edin, vurun kendinizi. İçinizdeki düşmanı vurmaktan korkmayın. Vurun! Belki acı içinde kalabilirsiniz, ama sonuçta mutlak size gerekli olanı kazanma kişiliğine ulaşacaksınız. Düşüncede vurun, davranışta vurun, moralsizlikte vurun, örgütsüzlükte vurun, kararsızlıkta vurun. Tüm yanılgılı, yalanlı yanlarda vurun, korkularda vurun, yüzeysellikte, rastgele uzlaşıcılıkta vurun. Vurun ha vurun! Sonuç ne olur? Müthiş bir kişilik çıkar. Bununla ancak PKK denilen olayda savaşçılık yapabilir ve başarabilirsiniz. Eğitim konularına yönelirken, ilkin bu hususa dikkatinizi çekiyorum.

PKK'deki kadın kendini kurtarmışsa gereken kadındır

Vurulan ilişkiden vuran ilişkiye geçebilmek! Tümüyle kaybettiren ilişkiden kazanmaya götüren ilişkiye gidebilmek! Bunu iyi tespit et-

www.arsivakurdi.org

tik ve cesaretle bazı yaratıcı, özgün adımlar attık. Biraz durum olumluya gidiyor. Yani o meşhur, CIA'nın "önce kadını vurun" emrinin karşısında, biz de *"önce kadını kurtar"* veya *"önce kadın kurtuluşu"* diyoruz. Öyle anlaşılıyor ki, bu da kilit bir mesele. Kendini kurtuluşa yatırmayan kadın, aslında en tehlikeli, düşürücü araç oluyor.

"Önce vurun" emrini yalnız fiziki anlamda anlamayın. *"Önce kadını vurun"* demek, **"kullanın"** demektir, **"ajan yapın"** demektir, **"elinize alın"** demektir. İşte şu anda emperyalizm, bu kadınla sınıf savaşımını kendi lehine çevirdi, bütün geri toplumları kendisine bağladı, hatta felç etti. Medya ile özellikle, zihinleri ve ruhları istila edercesine fethetti. Bizim önderlik gerçeğimizde ise, "bunu acaba tersine çevirebilir miyiz?" gibi bir arayış var. Bu arayışta bazı sonuçlara ulaşılmış.

Dolayısıyla PKK'deki kadın, önce kendini kurtarması gereken kadındır. PKK'deki kadın, en radikal bir değişime kendisini yatırması gereken kadındır. PKK'deki kadın, bir an bile bunu ihmal etmemesi gereken kadındır. Ederse ne olur? Ederse bizi vurur, tehlikelidir. Dolayısıyla hiç orduya almamamız gerekir. Bazı ordularda niye hiç kadın yoktur? Çünkü tehlikelidir, çünkü ordunun savaş gücünü egemen sınıflar temelinde tabii felç eder. Kadının objektif gerçekliği buna yol açar. Yani kadın kendine göre bir ordu içinde objektif ajan gibidir.

Cins özellikleri, kölelik özellikleri; genelleşmiş, işgal edilmiş bir kişilik olduğu için her davranışı erkeğin disiplinini bozar. Erkek de biraz egemenlikli bir erkek olduğu için "kadını ele geçireyim" der. Yani önce savaşı onun üzerinde yoğunlaştırır ve kadın da kendini orada intikam aracı gibi satmak ister. "Şu yöneticiye, şu kişiye satayım" diye muazzam bir iç savaşa götürür, ki toplumumuzda bu çok belirgindir. Sonuç; ordu bozulur, toplum bozulur.

Semalar, Zilanlar kadının ajanlaşmasına indirilmiş birer hançerdir

Nitekim bizde birçok kan davaları kadın temelindedir. Bu çok açık. Toplumu kırıp geçiyor. Kadının mal olma durumu, tecavüze uğramış durumu yani haşa amiyane tabiriyle söylersek kerhanelik durumu buna yol açıyor. Bir kerhanenin hiç olmazsa bekçisi vardır, ücretle girer çıkar, ama toplumdaki kadın ki aileler korumak istiyor, o koruma da sınırlı olduğu için parçalanıyor sonuçta kadın korkunç derecede herkesin işgal aracına dönüşüyor.

İşte buradan büyük bir tehlike çıkar. Ve şu anda CIA, emperyalizm, kadını dünya çapında ulusal, sınıfsal kurtuluş hareketlerinde böyle kullanıyor. Gerçekten de, bunda başarıya da gitmiştir. "Önce kadını vurun" demesinin altında yatan gerçeklik bu.

Dolayısıyla bizim kadını tersine çevirmemiz anlaşılmalıdır. Daha fazla kadının burada kendisini kurtuluş kişiliğine dönüştürme zorunluluğu vardır. Ne yapıp yapıp, kadın önce kendisinde çareyi bulacak. O objektif genel zemin ajanlığına bir özgürlük hançeri indirecek. Ki, aslında Semalar, Zilanlar bu kadına karşı iyi bir hançerdir. Bununla kadın ne oluyor? Müthiş savaş aracı, kurtuluş aracı oluyor, aşk aracı oluyor. Bunlar önemlidir. Tekrar söylüyorum; çerçevesini, içeriğini doldurmazsanız, ordu bozulur ve zaten dediğim gibi kendi elimizle kendimizi vurmuş oluruz.

Özgür kadın söz konusu olunca mevcut sistem erkeği kadını bitirmeye çalışır

Böyle bir yaklaşım gücümüz var. Belki zordur, ama kadının ordulaşmaya girmesi demek, eşitlik ve özgürlüğün en radikal adımını atması demektir. Onun gereklerine göre büyük olunmazsa, bu yalancılık olur, kendi kendimizi bitirme olur. Çünkü hiçbir ordu böyle yapmamıştır. Yaparsak radikal çözümü de böyle olacaktır. Burada yalnız savaş aracı için değil, kurtuluş kişiliği için değil; bu, aslında yaşam kişiliğini elde etmek içindir de.

Adı kadın; şu anda bu kadar bu işle uğraşan birisi olarak, bu kadınla zor yaşanılabilinir diyorum. Önderlik bunu söylerken, sadece kendisi için söylemiyor. Yani genel ulusal, siyasal, örgütsel, savaşsal durumu gözönüne getirerek bunları söylüyor. Genel bir değerlendirmedir bu.

Aynı şey erkek için de geçerli. Özgür kadın sözkonusu olduğunda *"bu erkeklerle yaşanılamaz"* denilmeli. Bu da genel bir değerlendirmedir ve öyle laf olsun diye söylenmiyor. Bizim büyük tecrübemize dayanarak söyleniyor. Zaten köle kadın ajanlık temelinde yaklaşır ve bu kesinlikle tasfiye edilmesi gereken bir yaklaşımdır. Özgür kadın sözkonusu olduğunda, mevcut erkek düzeyinin bırakalım zafer kazanmasını ilk yapacağı iş, özgür kadını bitirmektir.

Zaferi olmayanın aşk yoldaşı olamaz. (**21 Eylül 1998 Çözümlemelerinden derlenmiştir. iki bölüm şeklinde verilecektir.)**

www.azadiyakurd.org

Anlatılması Zor Anlar

Nurhak ERDAL

"Hep etrafında dolaştım. Uzağında durdum. Bu bahar eriyen karların altından çıkacak o çiçeği bekliyorum. Kar eriyecek, toprak bir çiçek doğuracak. Ben gidip Lelikan'da o toprakta biten o çiçeği koklayacağım ve hikaye bitecek. Ondan sonra yeni bir hikaye başlayacak. Yeni bir hikaye başlamak için eski hikayenin anlatılması farz. Şerevdin yaylalarında bir bahar vakti bir çığlıkla başlayan o hikaye, Lelikan'da bir çiçeğin kokusunda noktalanacak."

Anlatılması zor hikayeler vardır, yaşanması zor zamanlar, yürümesi zor mekanlar. Anlatılması en zor hikaye; en çok anlatılmak istenen hikayedir. Yaşanması en zor zamanlar, bir ana sıkışmış bitimsiz zamanlardır. Yürümesi zor mekanlar; hep sizinle yürüyen, siz yürüdükçe sizinle beraber hareket eden, o mu sizin içinizde, siz mi onun içindesiniz, bir türlü ayırt edemediğiniz mekanlardır .

İtiraf etmek, kendini anlatmak, kendinde birilerini anlatmak ya da birilerinde kendini anlatmak anlatılması en zor hikayedir. Anlatılınca, sihri bozulacakmış gibi gelen hikayeler vardır. Anlatmaktan korkarsınız. Kime ve neden anlatacağınıza bir türlü karar veremezsiniz.

O hikaye sizi anlatacaktır. Bilinsin istemez bir tarafınız. Zayıf yanınızdır. Çünkü bilinirse, ne kadar kırılgan, ne kadar çaresiz, ne kadar kimsesiz olduğunuz bilinecektir. Bilinirse, yedi iklim, yedi cihandan kovulanda gelip de sığındığınız, kendinizi kendi yüreğinizde güvende hissettiğiniz o dünyanız, diğer dünyanın içinde yok olup gidecektir. Zayıf yanınızdır.

Herkesten sakladığımız ve her şeyden koruduğumuz bir hikayemiz vardır

Siz, o hikayeden doğmuş, o hikaye ile yaşa-

mış, o hikayede ölmüşsünüzdür. Bilinsin istemezsiniz. O sizin güçlü yanınızdır. Hiçbir elin ulaşamadığı, hiçbir bilincin kavrayamadığı, hiçbir dimağın söze dökemediği kendi dünyanızdır. Ele geçsin, bilinsin, anlatılsın istemezsiniz. Anlatılsa, söze dökülse, herkes bilse, siz, siz olamazsınız artık.

Belki de her şeyin gasp edilip pazarlara sunulduğu bu dünyada yerin yedi kat dibinde, yüreğinizin en derin ve gizli köşesinde sakladığınız bir hazinedir. Sakladığınız, değen elin, gö-ren gözün, söyleyen dilin kirletmesinden korktuğunuz en saf haliniz, en temiz dünyanızdır. Bin bir zırhla giyindirip en zor savaşlarda sizi herkesten, her şeyden hatta kendinizden bile koruyan bir dünyanın hikayesidir bu. Bu hikayenin tek kahramanı sizsiniz. Anlatamazsınız. Anlaşılmaz.

Anlatılması zor anlatması zaruri bir hikayedir bu

Kahramanlar, sırlarıyla kahramandır. Sırrını yitiren kahramanların vurulup öldüğü, ölümsüzlüğünü, bitimsizliğini dinlemişsinizdir hep. Bütün masallar, bütün destanlar, bütün klamlar bir hikayeyi anlatır. Ve anlatılan her hikaye özünde, anlatılmaması gereken hikayeyi anlatıyordur. Anlatamazsınız. Anlatılmamalıdır. Ama bilirsiniz ki her yaşam, anlatılacak bir hikayemiz olsun diye yaşanmıştır. Birileri duysun, birileri bilsin, birileri anlatsın ki bitmesin hikaye. Hikaye biterse, her şey biter.

Hepimiz ve her birimiz, bu hikayenin bir yerlerinde yaşıyoruz. Bizden öncekilerin hikayeleriyle kendimiz olduk. Bizden sonrakiler alıp hikayemizi yeni bir şeyler ekleyerek ve önemlisi de kendilerini katarak yaşayacaklar. Aldığımız emanet, devretmemiz gereken mirastır. Anlatılması zor, anlatılması zaruri bir hikayedir. Sizin hikayenizdir. Size ait değildir. Sahibi gelecektir. Emanet yerine ulaşmalıdır.

Çıkarıp yüreğinizin dehlizlerinden, bilincinizin suyunda yıkanacak ve dilinizin ateşinde akacaktır yeni yüreklere. Bir süre aydınlatacak yeni yürekleri. Sonra taşımaktan yorulacak yürekler. Ateş soğuyacak zamanında. Külle kaplanacak. Küller içinde bir köz olacak. Sonra bastığınız bir toprak, yürüdüğünüz bir mekan ve yaşadığınız bir zaman kıvılcım olacak.

Vakit gelmiştir herkes ve her şey sizi beklemektedir

Hikaye anlatılacaktır. Zamanı gelmiştir. Mekan kuşatmıştır sizi. Hangi yana baksanız sizi dinliyordur. Kuruyan otlar, güneşte kavrulmuş taşlar, avucunuzu yakan toprak, ayaklarınızın altında uzayıp giden ova, ovanın ortasından usul usul akan dere, derenin bittiği yerde başlayan Govendê, Govendê'nin arkasında yıldızlara uzanan Çarçela, Çarçela'nın ufkunda batan güneş, sizden ışığını kaçıran güneşin aydınlattığı o diğer dünya, o diğer dünyadaki gözlerinizin ufkunun ulaşamadığı ama yüreğinizin kendini bir türlü ondan koparamadığı Şerevdin yaylaları bağdaş kurmuş sizi dinlemek istiyordur. Bütün mekan kapkara bir kıl çadırdır.

Bütün dağlar, taşlar, ovalar, sular, çiçekler, börtü böcek, gördüğünüz ve görmediğiniz, bildiğiniz ve bilmediğiniz, duyduğunuz ve duymadığınız her şey, kıl çadırınızda cemaat olmuştur. Sessizce sizi dinliyorlar. Anlatamamazlık edemezsiniz. Herkes kendi hikayesini anlatmıştır. Sıra sizdedir. Herkesin hikayesini öğrenmişsinizdir. Ve bütün hikayeler size adaletli olmayı anlatmıştır. Anlamışsınızdır. Adaletli olmalısınız. Madem 'anlamak adalettir', hikaye anlatılacaktır. Anlatılması en zor hikaye, o an yaşadığınızdır. O an'ı anlatacaksınız. An'da gizli hikayenin sırrı çözülecektir. Avucunuzdaki toprak, ufkunuzdaki güneş, size bakan bir çift dost göz, hikayenize şahittir. Anlatılması en zor hikaye; o en zor anda, o en zor mekanda yaşanandır.

Karlar eriyecek ve altından bir çiçek çıkacak ve ben o çiçeği koklayacağım

Bugün bir grup gerilla ile yine öte dünyalara açılan küçük pencereden, öte dünyaya seslenmek için internetin bulunduğu gerilla kampına gittik. Yazılar vardı. Gönderdim. Notlar gelmişti. Aldım. Avustralya'ya geri dönüş biletimin süresini yeniden uzatmak için not gönderdim.

Bir yıl olmuş. Dokuzuncu seferdir erteliyorum yolculuğumu. Ha bire uzatıyorum bilet zamanını. Yanımdaki bir gerilla, *"Çok uzamadı mı?"* diyor. *"Bir yılı doldu. Artık uzatmazlar her halde"* diyorum. *"Ne olacak?"* diyor. "Bilet iptal olacak" diyorum. *"O zaman o iptal edilmiş bileti al, o kadar çok uzattın ki uçağa gerek yok. Gariban bilet uzaya uzaya*

www.arsivakurdi.org

buradan Avustralya'ya kadar bir asfalta dönüştü. Üstüne basa basa aşabilirsin okyanusu," diyor. Gülüyoruz.

Bir yolculuk neden bu kadar ertelenir? Gitme zamanı, neden bu kadar uzatılır? Gidilmesi gereken yere, neden bir türlü gidilemez? Ayrılması gereken yerden, neden ayrılamaz insan? Bitmesi gereken, neden bitmez? Gidemiyorsan tutan bir şey vardır. Bitmiyorsa, sürüyordur hikaye. Her şeyi bırakıp gidebilirsin. Her şeyi bitirebilirsin. Ama hikayeleri yarım bırakamazsın. Gidemiyorum. Çünkü hikaye Lelikan tepesinde karlar altında beni bekliyor.

Hep etrafında dolaştım. Uzağında durdum. Bu bahar eriyen karların altından çıkacak o çiçeği bekliyorum. Kar eriyecek, toprak bir çiçek doğuracak. Ben gidip Lelikan'da o toprakta biten o çiçeği koklayacağım ve hikaye bitecek. Ondan sonra yeni bir hikaye başlayacak. Yeni bir hikaye başlamak için eski hikayenin anlatılması farz. Şerevdin yaylalarında bir bahar vakti bir çığlıkla başlayan o hikaye, Lelikan'da bir çiçeğin kokusunda noktalanacak. Sonra yürünmesi en zor mekanlardan, yaşanması en zor zamanlarda, anlatılması en zor hikaye anlatılmış olacak.

Cıvıl cıvıl bir Berti

Hikaye, bütün uzun hikayeler gibi çok kısa. Adı, Fuat Demirbağ. Bir Berti. Şerevdin'den ovaya inilen bir kış vakti Elazığ Kovancılar'a bağlı Kirvan köyünde doğdu. Yedi kardeşin altıncısı. Bir ananın deyimiyle, 'evin gülü.' En çok zekasıyla dikkat çekiyor. Bir de asiliğiyle. Sözünü kimseden sakınmaz. Gözünü budaktan esirgemez. Deli dolu bir cesaretle yüklü bir yürek. Dostuna dost, düşmanına düşman.

Çok sonraları 'harika bir yoldaş, mükemmel bir komutan' ve savaşta kendi yoldaşlarının en güzel deyimiyle tam bir 'dînemêr.' Bir Bêrti olarak cıvıl cıvıl, bir zozan çocuğu. Ve bir Bêrti olarak çiçeğin, dağın, taşın, koyunun, kuzunun dilinden anlayan ve konuşan bir çoban. Arkadaş canlısı bir oyun arkadaşı. İyi bir öğrenci. Çok meraklı. Okumayı çok sever. Haksızlığa tahammülsüz. İnsanın hep özünü görürdü.

Daha çocuk yaşında bir insan sarafıydı. Sevmesi gerekeni hemen tanır ve candan severdi. Sevmediğini sevmezdi. Saygıda kusur etmez, hep saygı görürdü. Apocuların hikayeleriyle büyüdü. En çok onları severdi. Onlar da en çok onu severdi. Devrim zamanlarının devrim çocuğuydu. Araya kara postalların ezdiği zamanlar girdi. Yaylada evlerine gelen hevalleri hiç unutmadı.

Doğdu, büyüdü, kavga etti, savaştı, vuruldu.

Savaşlar gördü. Savaşlarda kahramanlıklar kadar, ihanetleri de tanıdı. Yoldaşları, "İyi bir savaşçıydı," dediler. Zor zamanların zorlu savaşlarını verdi. Eylemlere gitti. Vurdu, vuruldu. Rubarok'a gitti. Silah kaldırdı. Yanında yoldaşı vuruldu. Silahı bıraktı, yoldaşı kaldırdı. Yoldaşlarının kanı, terine karıştı. Emeğini sevgiyle harmanladı. Sevdi. Sevildi. İlkeliydi. Tavizsizdi. İlkesizliğe karşı duruş sahibiydi. Sadece silahla değil, beyni ve yüreğiyle de savaştı.

İhanet gelip kapıya dayandı. Mevzilendi. Lelikan bir cehennem olanda, O, halayın başındaydı. Tepedeydi. Ardında Beritan vardı. Geçit verilmemeliydi. Mevzi tutulmalıydı. Tuttu. Vuruştular. Vuruldular. O da vuruldu. Yanında Pale vardı. Ruhat'ın vurulduğunu gördüler. Kanadılar. Sonra vuruldu. Pale, vurulduğunu gördü. Sonra Pale de vuruldu. Kızgın bir demir gelip tenini bulduğunda ne düşünüyordu? Bilinmez. Doğdu. Büyüdü. Kavga etti. Savaştı. Vuruldu.

Yaşaması zor bir zamanda yaşadı

Hikaye uzun olduğu için kısa. Soru, cevap olduğu için, cevapsız. Adı: Fuat Demirbağ... Kod adı: Renas Lelikan... Bêrti. PKK'li bir militan. Lelikan'da 1992 yılında Ekim ayının başında şehit düştü. 13 yıl sonra, adı Renas Lelikan, kod adı Jehat Berti geldi. Sordu. Şehit düştüğü yeri buldu. Gitti. Naaşını aldı. Xinêre, Goristan a Şehit Şerif'te defnetti. Sonra oturdu. Sevgili abisinin, ad aldığı sevgili Fuat, Renas Lelikan'ın, uzun, uzun olduğu için kısa olan hikayesini yazdı. Bir hikayedir. Kimin hikayesidir? Benim, bizim, O'nun, onların hikayesi.

Yaşanması zor bir zamanda, yürünmesi zor bir yoldan yürüdü. Anlatılması zor bir hikaye vardı. Anlatılamadı. Anlatılamadığı için anlaşıldı. Zor zamanların zor mekanlarında, zor savaşların zorlu savaşçılarının anlatılması zor hikayesini anlatmanın zorluğuydu anlaşılan. Anlamak iyidir...

Anlatılması gereken hikaye anlatılmıştır. Yeni zamanlarda yeni yollar yürünecektir. Yolculuk başlayacaktır. Hikaye anlatılmış ama bitmemiştir. Anlatılan hikaye, yeni bir hikayenin başlangıcıdır. Hikaye başlamıştır.

www.arsivakurdi.org

Benim Silahım İnsan Sevgimdir

Gerilladan

Şafak ARYEN

"İnsan çok mutlu olduğu bir anın hiç bitmeyeceğini sanır. Bizimkisi de öyle bir şeydi işte. Oysa Önderlik yaşanacaklara hazırlıyordu bizleri, 'Çabuk uçacaksınız' diyordu. an ve mekan diyordu ısrarla. "Böyle birlikte olduğumuz bir an, bu kadar özgür bir mekan bulamayacaksınız belki de" diyordu. Tarihten çalınmış bir zamanın, küçük bir kesitini yaşadığımızı, bu anda kazandıklarımızla geleceği yaratacağımızı, bu nedenle ana kendimizi kandırarak yaklaşamayacağımızı söylüyordu. Bizler anlayamadık bütün bunları, yetersiz kaldık ama çok sonradan o ana ne çok şey sığdırıldığını anladık. Önderlik gücü buydu işte."

Bir yerde okumuştum; insan belleğinde bazı anların hatırlanması zor olurmuş, bellek kendi kendisine diplere atarmış anları, ama nedense bu anların, her dışa vurumu çok şiddetli olurmuş. Bu anlar çok şiddetli etkilenmelerle duyguların, acı ve öfke boyutuyla çok iç içe geçtiği ve tüm duyu organlarının şiddetli reddine rağmen yaşanılanların yoğunluğuyla dolan anlarmış.

Duygu ve beynin işbirliği unutmaya yöneltirmiş insanı, ama her hatırlandığında insanın alt üst olduğu anlarmış. 15 Şubat bekli de böyle bir andı. Halk olarak, kadınlar olarak, geleceğe dair mütevazı ütopyaları dışında bir şey istemeyenler olarak en fazla acı çektiğimiz, en fazla öfke duyduğumuz, en çok kendimizden utandığımız, en fazla dünyaya, insanlara, kendimize isyan ettiğimiz bir an. Acısı ve utancı ezerken benliğimizi, intikam duygusu önledi duygu ile belleğin işbirliğini. Unutamadık, unutmamalıyız da. Çünkü öyle şeyler de vardır ki unuttun mu ihanet edersin. Unutmak bitirmektir, terk etmektir, bundan sonrası yok demektir.

Ateşten günlerin başlangıcıydı

15 Şubat habercisi 9 Ekim'e giden günlerdi. 1 Eylül ateşkesi, bir çözüm arayışı olarak, devletten gelen çağrılara cevap için ilan edilirken, karşılık sert bir tehdit oldu. Şükrü Elekdağ'ın yazısını okuduktan sonra *"Yeni bir süreç başladı, beni hedefleyecekler"* dedi Önderlik.

Bütün yürütülen savaştan ve sonuçlarından, Önderlik sorumlu tutuluyor, hedef olarak gösteriliyordu. Sonrası bir kıyamet! Akdeniz'de tatbikat, Suriye'nin tehdidi, sınırların tutulması, derken ateşten günler daha belirgin ve yakıcı yaşanmaya başladı.

Biz, yoğunlaşmada bulunan bir grup bayan

www.arsivakurdi.org

arkadaş, tüm PKK camiası gibi tedirginlikle izlerken gelişmeleri, *"Önderlik nasıl olsa önler bunları"* diyorduk. Yetersiz yoldaşlığın alışkanlığa dönüşmüş, cehennemlik iyi niyet cümlesiydi bu.

Yaşayabileceğimiz en güzel anların içindeyken, yanı başımızda olup bitenler, aykırıydı içinde bulunduğumuz ana. Bu nedenle tablomuzda onların yeri yoktu ve bizce bizim tablomuzdu sürekli duvarda asılı kalacak. İnsan çok mutlu olduğu bir anın hiç bitmeyeceğini sanır. Bizimkisi de öyle bir şeydi işte. Oysa Önderlik yaşanacaklara hazırlıyordu bizleri, *"Çabuk uçacaksınız"* diyordu. "*an ve mekan"* diyordu ısrarla. *"Böyle birlikte olduğumuz bir an, bu kadar özgür bir mekan bulamayacaksınız belki de"* diyordu.

Tarihten çalınmış bir zamanın, küçük bir kesitini yaşadığımızı, bu anda kazandıklarımızla geleceği yaratacağımızı, bu nedenle ana kendimizi kandırarak yaklaşamayacağımızı söylüyordu. Bizler anlayamadık bütün bunları, yetersiz kaldık ama çok sonradan o ana ne çok şey sığdırıldığını anladık. Önderlik gücü buydu işte.

Bu halk için direnmeli

Son bir hafta on gün, evin etrafında birçok kişi dolaşmaya başladı. Basındaki haberler, ülke genelindeki hareketlilik, uluslar arası güçlerin hareket trafiği, işlerin blörf olmadığını ortaya koyuyordu. Önderlik, başından itibaren yeni bir sürecin başladığını ilan etmişti zaten. 6. Kongrenin yapılması gerekiyordu. Partileşme tarihimiz açısından Önderlik bir dönüm noktası olarak değerlendiriyor, bu nedenle zamana ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Bu nedenle, zaman kazanmak için hiç istemediği halde Avrupa'ya gitmeyi bile göze alacaktı.

Son on gün! Ne çok şey vardı içinde; Tarihi yaratmanın sorumluluğunun ağırlığı vardı üzerinde. Ne olacak bu halk, dağdaki arkadaşlar ne olacak, siz kadınlar ne olacaksınız? Öfke, hırs, acı, sevgi, yalnızlık, yani ne varsa duyguya dair, her şey vardı yüzünde. İçi fırtına, dışı durgun bir su. *"Özgürlük isteyen herkes adına beni cezalandıracaklar. İsa'nın bir çarmıhtı, benimki nasıl bir çarmıh olacak; bir kobra mı, füze mi? Bu halk için direnmeli, mutlaka boşa çıkmalı bu dolaplar."* Sonrasından 9 Ekim açıklamasıyla, Önderliğin çözümlediği birçok şey öngörüsü olarak o zaman dile geliyordu.

Sanki bir şey yokmuşçasına Zenubya'yı tartışıyorduk

Her şeye rağmen, evde yoğunlaşmanın havasını özgünlükleriyle geliştirmeyi başarıyordu. Çok stresli olduğumuz, evin etrafında güvenlik kaygısından dört döndüğümüz bir anda, *"Hazırlanın bir gurup arkadaşla Palmira'ya, Zenubya'nın memleketine gidiyorsunuz"* dedi. Tabi ki itiraz ettik, ama Önderlik *"o tarihte yaşananlar bugünlerin temelidir, gidin görün, bugünü anlayın"* dedi. Gittik ve eve döndüğümüzde bizi bekler bulduk.

O gece çözümlemede tartışılan tek şey Zenubya, kadının tanrıçalaşmasının kaynağı ve neden kaybettiği vardı. Ve elbette kazanılması gerekenler. Sanki hiç bir şey olmuyor, Türk ordusu sınırda değil, sanki eve füzeler kilitlenmemişti. Sanki bir tek biz vardık ve özgürlüğümüzü nasıl elde edeceğimiz. Nasıl başarıyordu bunu, tartıştık arkadaşlarla. Bir kez daha, yenilmezliğine inandık Önderliğin. Tarih bugüne kadar bunu kanıtlıyor zaten.

Komplo içerisinde ki trajedimiz

İki ya da üç Ekim'di. Bu saldırıları boşa çıkarmak için, ülke, Ortadoğu, Avrupa üzerinden, gidilecek yere ilişkin tartışmalar yürütüyordu bizlerle. Tabi her birimizin yorumu farklı oldu. Eğilimi ülkeye gitmekti, ama yoğun operasyonlarla arkadaşların zorlanacağını, kongre çalışmasının sabote olabileceğini düşünüyordu. Önderliğin, o tartışma esnasında yüzü acıyla gerilerek *"Ülkeye giden her arkadaşa bana bir karış yer hazırlayın dedim. Hiç biri yapmadı, neden yapmadınız, ben bu ülkenin evladıyım, bir karış hak etmedim mi?"* dedi.

Günlük bencilliklerimiz, yaratılan özgür alanları hor görüşlerimiz, hatta bazılarının alçakça terk edip kaçışları karşısında, bir karış yeri bile olmayan, bir karış yer bile yaratamadığımız hepimizin canı Başkanımız ve bütün saflığımızla komplo karşısında *"biz ne yapabilirdik ki"* deyişlerimiz. İyi niyetli cehennem taşları olarak, yetersiz yoldaşlıklarımız, şu anda bile yetmeyişlerimiz. İşte bu da komplo içinde bizim trajedimiz!

www.arsivakurdi.org

Rüya karşısında hiçbirimiz konuşamıyorduk

Biz Ülke mi, Avrupa mı derken Önderlik bir gece rüyamızda ne gördüğümüzü sordu. Tabi hiç birimiz anlatmadık. Yeni ve genç bir arkadaş, annesini gördüğünü, kendisini eve geri götürdüğünü söyledi. O anda komik bir durumdu tabi.

Önderlik doğal olarak arkadaşın ruh hali olarak tanımladı rüyasını. Sonra ise hepimizi tedirginliğe boğan, dehşet içinde bırakan rüyasını anlattı bizlere. **"Evin bahçesinde tek başıma dolaşıyordum. Büyük çimlik bahçede, çok güzel bir kulübe yapılmıştı. Dışı çok güzeldi, yaldızlı boyası vardı. Sonra içinde ne var diye merak ettim. Kulübenin içine girdim, karanlıktı, irkildim. Dışarı çıkmak istedim ama kapı yavaş yavaş kapanmaya başladı. Direndim, çıkmaya çalıştım, bağırdım ama hiç biriniz gelmediniz. Kolum sıkışınca çektim ve kapı kapandı. Ben, olamaz diye bağırırken, uyandım. Rüyaymış."**

İçimizde rüyanın gerçeklerden soyut olduğuna inananlar vardı, ama hiç birimiz o rüya karşısında böyle davranamadık. Yorumlarımızı sordu Önderlik, hepimizde dağ kadar yorum varken, belki de *"Ya söyleyeceklerimiz gerçekleşirse"* korkusuyla çok azını söyledik. Önderlik korkmayın diyerek güldü, bakışlarımızdan anlamıştı. "Bu beynimin bana bir uyarısı, hata yapmamamız lazım. Umarım irademiz dışında adım atmaya mecbur kalmayız" dedi. O gece hiç yatmadı, odasından, hep uyanık olduğunu anladığımız sesler geliyordu.

Ben en çok insanı sevdim en çok insana inandım

Başkan, Türk televizyonlarında fazlasıyla tahrik edilmiş, ne yaptığını bile bilmeyen faşist kesimlerin, sürü psikolojisi ve dürtüsüyle hareket eden kalabalıkların davranışlarını izliyordu. Başkan'ın maketini yapmış, ateşe veriyor, yerde çiğniyorlardı. Hepimiz, bu görüntülerden çok rahatsız olmuştuk. Bize göre böyleleri, çoktan ölümü hak edenlerdi. Çok öfkeliydik. Başkan ise üzüntü duyduğunu söyledi. Çünkü, amaçsızca maketi ateşe verip nara atanlar aslında taptıkları sistemin ateşinde en çok yananlardı. Önderlik ise bir insan sevendi, çabası onlar içindi de. Bu nedenle üzüntü duyduğunu belirtti. Sonra bize eğer kendisini yakalarlarsa, en ağır cezayı nasıl vereceklerini sordu.

Bizler makete bunu yapan bir sistemin ve topluluğun zaten insan olma özelliklerini yitirdiğini, Başkanımızı şehit düşüreceklerini söyledik. Aslında "Şehit" kelimesini kullanmadık, arkadaşlara yapacaklarının aynısını yapacaklarını belirttik. Başkanın verdiği cevap hiç birimizin beklemediği bir cevaptı; "Ben en çok insana inandım, insanı sevdim, insanla çalıştım, insan için yaşadım. Düşman bunu biliyor. Bu nedenle düşman en fazla insanı nasıl etkilediğimi öne çıkarıyor. Oysa benim yaptığım insana kendisini hatırlatmak, onu özgürlüğüyle tanıştırmaktır. Benim silahım insan sevgimdir. Bu nedenle, bana verecekleri en büyük ceza, beni insandan uzaklaştırmak olacak. Eğer ben ellerine geçersem ve düşmanımı tanıyorsam ölümün benim için bir ceza olmadığını bilir, beni insandan yalıtır. Böylece her gün öldürmeyi hedefler" Bize göre, düşman bir gün bile yaşamasına izin vermezdi. Yaşanan yıllar Başkanın öngörüsüyle bizim düşmanın vahşetini yeterince anlayamadığımızı ortaya koydu. İmralı'daki yaşam çabası "Her şey insan için" diyebilenlerin derin sevgisinin somut ifadesiydi.

Son gece, kadına dair, örgüte ve mücadeleye dair, en fazla da şehit arkadaşlara dair konuştu bi-

www.arsivakurd.org

zimle. Kimse şehidi Önderlik kadar güzel tanımlayamaz, hissedemez. Şehit düştüğü anda bile nasıl duygular yaşamış olabileceğini tasvir ediyordu. Her gecenin gündeminde, mutlaka vardı onlar. Sonra kendisine bir şey olursa ne yapacağımızı sordu. Hiç birimizin beyni böyle bir şeyi kabul edemediği için, sonrası olamazdı Önderliğin. Bu nedenle hiçbir arkadaş sonra ne olur diye görüş belirtmedi. Ve Önderliğin yoğun mücadelesiyle, sonrası olmadı gerçekten. Esir bile olsa bu anlar onunla olan anlardır, bu anın içeriğiyle geleceğini belirleyen de Önderliktir. Ne mutlu ki sonrası olmadı.

Sizi kurtaracağım füzelere hedef olmayacaksınız

O gece, atmosfer ağırlaşınca konuyu değiştirdi, dünya kupaları gündeme girdi. Sonra Önderlik süt istedi, midesi ağrıyordu ama süt kalmamıştı, yoğurt istedi o da yoktu. Utana sıkıla, Önderliğe, gidip satın alalım dedik ama ortam çok gergindi, gece geç saatti bu nedenle bırakmadı. Mutfakta, tezgahın üzerinde tatlı vardı, fakat sağlık durumundan kaynaklı Önderliğe yasaktı.

Duyarsızlığımız, daha doğrusu pasta yapmada iddialı ama biraz dağınık bir arkadaşımızın, malzemeleri kullanarak yenisini almayışı ve hepimizin mahcubiyeti "Başkanım tatlı var" demeye mecbur etti bizi. Zaten söyler söylemez pişman olduk, çünkü Önderlik hastalanıyordu. Gülerek getirmemizi istedi. Tabi biz Başkan hastalanmasın diye, bir dilimi iki parça yapıp, iki dilim vermiş gibi yaptık ama anladı. Sonra espriler ve gülüşler. Hiçbir sıkıntımız yoktu sanki o anda. Önderlik çözümlemeyi bitirince odasına gitmek için ayağı kalktı. Bize dönerek **"sizi kurtaracağım, füzeler vurmayacak buraları, hiçbir arkadaş hedef olmayacak"** dedi. Hiç yapmadığı şekilde, iki elini havaya kaldırarak iyi geceler dedi. Geride kalan bizler anlamıştık; Önderlik içinde feda ediş olan bir karar vermişti.

Birşeyler bozulabilir ama ondan hemen vaz geçmeyin yeniden yapılabilir

Evden ayrılacağı zamanlar, giriş katındaki antrede toplanır, Başkan, evde olmadığı süreçte planlamamızın ne olması gerektiğini bize açıklardı. Son günümüzde yine aynı şeyi yaptık. Kadın olmak üzerine çok konuştu, geriye asla dönülmemesi gerektiğini söyledi. Sonra bir hafta ya da on gün sürecek bir dönem için, planlama yaptı. O esnada, Önderliğin rapor ve belgeleri içinde taşıdığı kağıt poşetin ipi koptu. Neden koptuğunu sordu. Gülerek, anlamı olmadığını, kağıdın yıprandığını söyledik. Yeni bir delik açarak, ipi yeniden taktık. Önderlik **"Bir şeyler bozulabilir, ama ondan hemen vazgeçmemek lazım, yeniden yapılabilir. Yeter ki isteyin"** dedi.

Kim bilir ne anlamlar yükledi o küçük kağıt poşete. Biz olsak atardık hemen. Amaçlarımız karşısında hayal kırıklıklarımız, en ufak bir başarısızlıkla derin kırılmalarımız ve erken vazgeçişlerimiz bütün mücadele boyunca nelere mal olmadı ki! Kağıt poşette dile gelen Önderlik felsefesi, mücadeleciliği, yaratılanlara bağlılığı ve tabi ki bu nedenle yenilmezliğiydi. İmralı, tam da bu nedenle bir efsane olmadı mı? Planlamamız her ne kadar en fazla on günü içeriyor olsa bile, hepimiz bunun uzun bir ayrılık olduğunu hissettik.

Başkanın yoldaşı olma umudunu taşıyoruz

Önderlik her birimizin yüzüne çok derin, anlamlı ve acıyla bakıyordu. Sonra *"Kanatlarınız oluştu, uçun artık"* dedi. İşte bu cümle, uzun ayrılığın somut ifadesi oldu. Çünkü ülkeye ya da çalışma alanlarına gönderdiği arkadaşlara, bu cümleyi söylüyordu. Bu yoğunlaşmadan ayrılan her arkadaşa söylemişti bu sözü. Bu defa ayrılan başkaydı, çünkü giden Başkan'dı. En son evden ayrılırken, yine hiç yapmadığı şekilde iki elini havaya kaldırarak vedalaştı, hepimizi tek tek öptü. Ve gitti!

O günden bu güne Başkanın deyimiyle "Fırtınalı günler" estirdi kendisini. Hücre cezasına çarptırılacak kadar, alçakça yaklaşımlara maruz kalan İnsan güzeli karşısında, iyi yoldaş olamamanın onur kırıklığını yaşarken, acı duyuyoruz. Ama yoldaşı olmaya çalışmanın umudunu taşıyışımızın, sarılması gereken yönümüz olduğuna inanarak "nerde hata yaptık?"sorusunu doğru cevaplandırmamız gerektiğini biliyoruz. Poşete ip yine takılabilir, bunu Önderlikten öğrendik.

www.serwakurdi.org

İnkara ve İmha siyasetine *Hayır!*

Festival Röportaj

Barış VESTAN

"Bu yıl onuncusu üzenlenen Mazlum Doğan Geçlik ve Spor Festivali'ne gelen gençlerle yapılan röportajlarda gençlerin izlenimleri ve festival hakkında ki duyguları soruldu"

Festivale geliş amacınızı öğrene bilir miyiz?

Esra, Murat ve Ruşen(Almanya Stutgart şehrinden): Kürdistan gençliği ile beraber özgürlüğe barışa bir ses olmak için geldik. Amacımız kendi halkımızla ve insanlarımızla güzel bir gün yaşamak.

Festivali nasıl buldunuz?

Festival Kürt özgürlük hareketinin bir moral gücü olan gençlik bayramı-festivali olarak görüyoruz. Bu festival dolayısıyla gençliğin daha örgütlü bir düzeye vardığını görüyor ve bu bizi mutlu ediyor.

Kürdistan gençlik festivali dolaysıyla buraya gelen bir genç olarak duygularınızı öğrene bilir miyiz?

Açıkca söylemek gerekirse ben böyle

çoşkulu ve moralli bir genç kitlesiyle karşılaşacağımı ummuyordum. Çünkü Avrupa'da gençliğin gerçekten de bir moral ve motivasyon sorunları var. Bu ekonomik sosyal ve de kültürel boyutuyla irdelene bilinir. Tabi konumuz bu değil. Ama burada ki gençliğin böylesi bir moralle katılım sağlaması beni çok şaşırttı. Yitirilmiş, inkar edilmiş ve de zorunlu göçlerle topraklarından edilmiş bu gençliğin yine de ben yok olmadım, dimdik ayaktayım demesi beni çok ama çok mutlu ediyor.

Ortadoğu'da bilinen bir Kürt inkarı ve asimile politikası biliniyor. Bunun Avrupa ayağıda var. Sizce kürt gençlerinin burada bulunmasının bu genel belirleme ışığında nasıl bir sonucu vardır?

Tabi ki bizleri yok etmek isteyen bir sistemle karşı karşıyayız. Kürdistan'da fiziki bir yok ediliş var ise bunun Avrupa'sında da ekonomik bir yok edilişle karşı karşıyayız. Kültürel bir yozlaşma ve bu yozlaşmanın getirdiği bir tükenmişlikle yüz yüze kalmakta-

www.arsivakurd.org

yız. Ama buna karşın gençlerimizin böyle bir etkinlikle yan yana gelmesini bile ben bir karşı koyuş olarak değerlendiriyorum.

Son olarak bu festival ışığında ulaştığımız temel değer veya temel düşünce sizce nedir. Temel sloganımız ne olmalıdır?

Yani tek cümleyle ifade etmek zor tabi. Bizce şu olabilir:
Özgürlük özgürlük ve yine özgürlük....

HEVİDAR

Festivale neden geldiniz?

Kendi arkadaşlarımla beraber katılmak istedim. İlk kez katılıyorum böyle bir etkinliğe katılmadan önce açıkçası ne kadar güzel geçeceği konusunda şüpheliydim.

Festivali nasıl buldunuz?

Festival çok güzel. Böyle şeyler daha çok olursa sevinirim. Benim çok hoşuma gitti. Her zaman böyle etkinliklere gelmek istiyorum.

Kürdistan gençlik festivali dolaysıyla buraya gelen bir genç olarak belirtmek istediğin nedir?

Artık böyle festivallere her zaman geleceğim. Almanya'da

çok arkadaş buraya gelmiş. Beraber güzel bir gün yaşadık. Slogan attık. Özellikle sürekli Kürt olduğumuzu belirtsek de böyle bir festivalle gerçekten daha müthiş bir slogan atmış olduk. Ama tek istediğim bir şey var. O da bu festivalin gelecekte Amed'de yapılmasını istiyorum. Sürgün festivallerinden daha çok vatan festivallerini istiyorum.

Agit Fransa

Festivaldeki coşkuyu görüyorsunuz. Duygularınızı öğrene bilir miyiz?

Çok çok heyecanlıyım. Gerçekten de havanın bu kadar sıcak olmasına rağmen bu kadar çok kişinin gelmesi çok iyi. Gençler bir kez daha bu mücadelede bir öncü olduklarını kanıtladılar. Kürt gençleri yek vücut olmuş Önderliklerini sahipleniyor. Gerçekten de bütün dünyanın bunu bir an önce görmesi gerekiyor.

Gençlik festivalinden beklentileriniz nelerdi? Festivalle birlikte neyi amaç ediniyorsunuz?

Gençlik festivali benim için çok önemli bir olay oldu. Burada bu kadar gencin aynı anda bulunması ve aynı sloganları haykırması çok güzel bir durum. Bence artık böyle etkinliklerde daha çok sanatçı getirilmeli. Ayrıca spor dalında da bir artış olmalı.
Ali Belçika

Festival size neyi hissettirdi. Ne tür bir duygu yoğunluğundasınız?

Gerçekten memlekette de çok böyle çoşkulu eylem ve etkinliklere katılmıştım. Ama buradaki hava biraz farklı. Belki geçmişi bir özlem niteliğinde eskiyi arıyoruz ama burada gençlik özlemi haykırı-

www.arsivakurdi.org

yor gibime geliyor.

Avrupa'da bir genç olarak bu festival nasıl buldunuz.?

Ben avrupalı bir Kürdistan genciyim. Böyle bir genç olarak tabiki festivali olumlu buldum. Kürdistan'da var olan savaşa karşı bir direniş sloganı olarak görüyorum. Böyle bir festivalde bulunmak her kürt genci gibi bana da gurur veriyor. Avrupa'da bildiğiniz gibi bir asimile politikasıyla karşı karşıyayız. Kültürel bir yozlaşmayı yaşıyoruz. Bu yozlaşmaya buraya gelen gençlerle biz de varız demiş oluyoruz.

Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı?

Böyle bir festivalin bence artık Kürdistan'da, kendi gerçek topraklarında olmasını diliyorum. En büyük isteğim budur.

Çiğdem Ruşen, Leyla,

Festivale geliş amacınızı öğrene bilir miyiz?

Ruşen: Festivale daha çok arkadaşlarımla geldim. Bir kürt genci olarak burada bulunmak istedim.

Leyla: Ben de arkadaşım gibi burdaki Kürt gençleri gibi Avrupa'ya Kürt gençlerinin

Çiğdem: tabi festivale geliş amacımız burada tüm kürt gençleri ile beraber Kürdistanın özgürlüğü içindir.

Festivali nasıl buldunuz?

Ruşen: Çok güzel bir festival olmuş.

Leyla: Yani biraz daha güzel olabilirdi. Ne bileyim spor dalları daha fazla olmalı. Biz bayanlar daha çok sportif faaliyetlerde yer alabilirdik.

Çiğdem: festival müthiş olmuş. Böyle bir festival ben beklemiyordum. Havanın da güzel oluşuyla birçok genç gelmiş. Ama Almanya dışındaki diğer ülkelerden katılım sanki az olmuş. Ben buradan diğer gençlere sesleniyorum. Neden gelmediler. Onlarda yanımızda olsaydı daha güzel olurdu.

Kürdistan gençlik festivali dolaysıyla buraya gelen bir genç olarak duygularınızı öğrene bilir miyiz?

Ruşen: Özgürlük mücadelesinde bir yıldız olmak büyük bir değerdir. Hele bu Mazlum Doğan gibi bir büyük önder ise gerçekten daha önemli oluyor. Böyle bir festivalde bulunmak önemli olduğu kadar inkara yok etmeye tepki oluyor. Biz de artık özgür vatan istiyoruz.

Leyla: Aynen arkadaşın dediği gibi. Özgür vatan özgür ülke temel isteğimiz. Bu festivalle bunu amaç ediniyoruz. Kürdistan'a özgürlük temel düşüncemizdir.

Çiğdem: Kürt genci olarak burada bulunmaktan mutluyum. Keşke tüm kürt gençleri buraya gelmiş olsaydı. Ama en çok istediğim. 20. Mazlum Doğan Festivali'nin Amed'de yapılması.

Ortadoğu'da bilinen bir Kürt inkarı ve asimile politikası biliniyor. Bunun Avrupa ayağıda var. Sizce kürtt gençlerinin burada bulunmasının bu genel belirleme ışığında nasıl bir sonucu vardır?

Ruşen: İnkara ve asimile hayır dediğimiz için buradayız. Burada bulunma nedenimiz gerçektende tam olarak budur. Kahrolsun inkar ve asimilasyon. Avrupa'da da bu asimile politikaları devam ettiren ülkeler var. Bunlara karşı daha dinç ayakta olmalıyız.

Leyla: Bence özgürlükten daha güzel bir şey olamaz. Avrupa'da yaşayan bir Kürt kızı olarak daima kendi kültürümü yaşamak isterim.

Çiğdem: önümüzde bir seçim var. Bence kürt gençleri verecekleri oylarla bir kez daha kanıtlamalı bu gericiliği. Bu asimile politikasını yerden yere vurmalı.

Son olarak bu festival ışığında ulaştığımız temel değer veya temel düşünce sizce nedir. Temel sloganımız ne olmalıdır?

"Biji Serok Apo" sloganı bizce en anlamlı sloganlardan biri bu yüzden bu slogan olmalı. Burda bulunan gençler de hep bir ağızdan en canlı bu sloganı söylediler zaten

www.arsivakurd.org

Gerilla Soru Soruyor

Jehat BERTİ

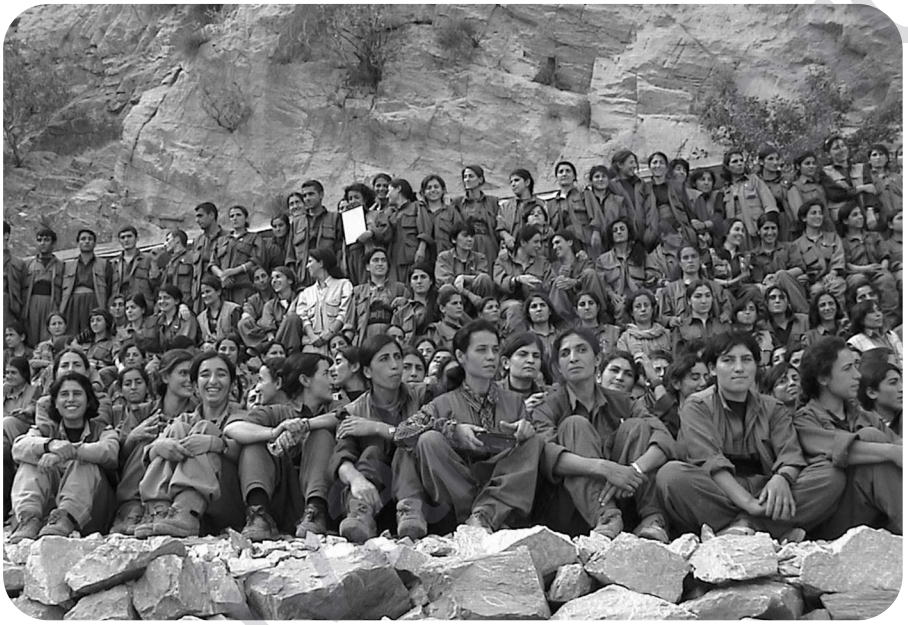

"Bilmek acı çekmek ise, anlamak yaşamın en büyük zevkidir. Neden zevk alıyoruz, neden kaçıyoruz? Varoluşumuzun özü bu iki yönelimde ve duyguda açığa çıkar. Güzel bir yemek mi, parlak bir elbise mi, konforlu bir barınak mı ya da herhangi bir biyolojik ihtiyacımızın karşılanması mı daha çok çekiyor bizi? Yoksa sıradan insan için çok fazla bir değeri olmayan, bir ağacın dalındaki tomurcuğun patlaması mı bize zevk ve heyecan veriyor? Yaşamı okumak ve anlamak bize zevk vermiyorsa, bizi farklı kılan, insan kılan hangi yeteneğimizdir? Akan suyun, açan çiçeğin, uçan böceğin aklı -buna doğanın aklı deniyor- bizi ne kadar çekiyor?"

Anlamak soru sorabilmektir. Soru sormak en çok da baharda her taraftan harekete geçen yaşamı anlayabilmektir. Yaşamak ve yaşama anlam vermek, yaşama doğru soruları sorabilmektir. Soru sormak, akıl erdirebilmek, kendinin ve kendi dışındakinin farkında olmak varoluşun insansal halidir.

Bir ağacın dalında tomurcuklanan yaprağı hissedebilmek, hissettiğini aklının anlam gücüyle pekiştirebilmek nedir? Soru sormak anlamanın ve farkında olmanın dilidir. Neden soru soruyoruz? Ve kime soruyoruz? Aradığımız cevap dışımızda mıdır, içimizde midir? Tomurcuklanan yaprağı hissettiğimiz kadar onunda bizi hissettiğini düşünmek, bilmek ve anlam vermek nedir? Yolda yürürken basmamaya özen gösterdiğimiz karıncanın aklı nedir? Karınca hangi soruyu sorar, kime sorar ve neden sorar?

Bizim cevabımızı karıncanın ve yaprağın cevabından farklı kılan nedir? Anlamak neden önemlidir? Soru sormak sadece doğru ve güzel midir? Anlamanın anlamı soru sormak değilse nedir? Sormak gerekir.

İnsan en çok da hareket halindeki yaşama anlam verme eğilimindedir. Bahar, dağlarda beyazın ölü sessizliği ve durgunluğu yerini sese ve harekete bıraktığı zamandır. Sessizliğin yerine ses, durgunluğun yerine hareket geçince hareketi anlamaya eğilimli akıl ve yürek buna soruyla cevap verir.

Ağacın kalp atışları

Zagrosların kışını yaşamış insanın baharla birlikte tepeden tırnağa soru kesilmesinin anla-

mını bilmeden ne kadar gerilla oluna bilinir? Çiçeğin dilini, böceğin aklını, taşın anlamını damarlarındaki kanın akışında hissedebilmek neden bu kadar çok bizi çeker? Hiç felsefe yapmadan, hiç bilime bulaşmadan, hiç edebiyata kaçmadan kendi dilimizde, kendi sorularımıza kendi cevaplarımızı veremiyorsak bizi biz kılan nedir? Hangi filozof, baharla yer altından eşelediği toprağı yeni bir renkle gün yüzüne çıkaran karıncanın ne hissettiğini ve ne düşündüğünü sorgulamıştır?

Hangi bilim insanı yeşeren bir ağacın gövdesine kulağını dayayıp kalp atışlarını dinlemiştir? Ağacın kalbi var mıdır? Hangi botanikçi böyle tuhaf bir soru sormuştur? Hangi edebiyatçı tırtılın içinden bahar güneşinin ısıttığı esintiye kanat çırpan kelebeğin yürek atışını tanımlamaya çalışmıştır?

Bahar, Zagroslarda bir kelebeğin dudaklarını okuyabilmek değilse nedir?

Bilginin sel gibi insanlığın üzerine aktığı ve insanın bilgi deryasında bilmezlikten boğulduğu bir çağda bütün bilmelerin anası olan yürek bilgisini üretebilen insan türü olabilmek nasıl bir duygudur? Bunu bilmemek, bunun farkında olmadan bu insan türü içinde yaşamak bir cehennem azabı değilse nedir? Bilmeden yaşamak serkeşlik değilse azaptır. Gerilla soru soran insandır. Soru sormuyorsa soru sorulması gereken insandır. Acayip yaşayan, tuhaf sorular soran, bilinmeze bilinmez yollardan ulaşabilen bir varlıktır. Ve tuhaftır, bildiğini en az bilen bilmediğini en çok bilmeyen insandır.

Bahar, Zagroslarda bir kelebeğin dudaklarını okuyabilmek değilse nedir? Bir gerilla gerillaysa, hiç kimsenin sormadığı soruları sorabildiği için gerilla değilse neden gerilladır? Ve bir gerilla herkesin sorduğu sorulara hiç kimsenin vermediği cevapları veremiyorsa neden gerilladır? Sorudur, sorulmalıdır. Cevabı bir başka sorudur. Sorulmasa da olur.

Anlam ve acı

Günlük yaşamın akışı içinde hiç farkında olmadan gözümüzün değdiği, kulağımızın duyduğu, dilimizin söylediği her şeyin bir anlamının olduğunun farkında olmak bizi farklı kılar. Farklı olmak için hiçbir özel çaba sarf etmeden sadece hissettiklerimiz ve bildiklerimizin farklılığıyla mümkün olabilir. Bizi herkesten farklı kılan anlam gücümüzdür. Bizi ürkütücü ve çekici kılan da anlam gücümüzdür.

Bir adada dört duvarın arasında yüzü bir duvara dönük elli yıl yaşasa da anlam gücünü yitirmeyenin esintisi değilse hangi rüzgar bizi dağlara savurur? Bu kadar bizden uzaklaştırılmaya çalışılanı bu kadar yakından ve derinden hissetmiyorsak nasıl kendimiz olabiliriz? Kendimiz olamazsak kim olacağımızı ne kadar sorguluyoruz?

Günlük olarak gördüğümüz, duyduğumuz, dinlediğimiz ve konuştuğumuz şeylerin ne kadarının bize ait, ne kadarının bizim dışımızda olduğunu ne kadar sorguluyoruz? Sorgulamıyorsak neyi kaybettiğimizi yaşam bize çok acı bir biçimde göstermeyecek midir? Ve o zaman *'bilmenin acı çekmek'* olduğunu daha iyi anlamayacak mıyız?

Belki de gelecekte görebileceklerimizi ya da görmemiz ihtimali olan şeyleri aslında günlük olarak yaşıyoruz. Ve günlük olarak yaşadıklarımız dünün anlam dünyasında kendisine yer bulamamış olduklarından bize bu kadar ağır geliyor. Anlamak acıyı dindirir mi ya da hafifletir mi? Sormak en çok da bunun için gereklidir. Kaçtığımız şeyler çoğunlukla yönelmemiz gereken şeylerdir. Ve yöneldiklerimiz kaçamadıklarımızdır. Hepsi acıyı hafifletmek içindir. Oysa yaşamak bilmektir, bilmek acı çekmektir.

Acı çekmek yaşam belirtisidir. Acıyı bitirmek özünde yaşamı bitirmektir. Bunun içindir ki yaşamı en çok temsil eden bilmenin gücünü ve gücün acısını en derin yaşayandır. Gerilla bilinmez olduğu ve bildiği için yaşamın çekim merkezi ve gücüdür. Bunu kaybettiği anda biter. Yaşıyoruz ve görüyoruz. Anlam gücü olan büyüyor. Anlam gücünü yitiren bitiyor. Soru soran cevap oluyor. Ve en acı cevap içinde soru olmayan bitmişliktir. Bunun için de soru sahibi olmak yaşam sahibi olmaktır.

Üretmek ve varolmak

Ne olduğumuzu ne olmamız gerektiğini ve nasıl olabileceğimizi günlük olarak üretebildiğimiz kadar varolabiliriz. Bizi belirleyen farkında lığımızdır. Ve farkında lığımız farklılığımızdır. Çok soru sormalı ve cevaptan çok sorunun anlamına ulaşmalıyız. Bize çok gereksiz gibi gelen birçok sorunun ne kadar yaşamsal olduğunu günlük yaşamın ötesinden bakabildiğimizde daha iyi görebiliyoruz.

Basit bir soru: İnsan nedir? Doğan, büyüyen ve ölen bir varlık mıdır? Yiyen, içen, giyinen, barınan, kahkahayla gülebilen, ağla-

www.arsivakurdi.org

yabilen, konuşabilen ve bunların hepsini anlayabilen bir varlık mıdır? Bizi insan yapan bu eylemlerin hangisidir? İnsan olmanın, farklı bir insan olmanın, farklı bir varoluşu seçmiş olmanın anlamı ve bilinci olmadan ne kadar kendimiz olabiliriz? Ne kadar kendimize aidiz, ne kadar ait kılınmaktan kaçtığımız şeylere aidiz. Bunların sınandığı yer yüreğimizin ve beynimizin günlük olarak üretebildiği yer anlam dünyasıdır.

"Bilmek acı çekmek" ise, anlamak yaşamın en büyük zevkidir. Neden zevk alıyoruz, neden kaçıyoruz? Varoluşumuzun özü bu iki yönelimde ve duyguda açığa çıkar. Güzel bir yemek mi, parlak bir elbise mi, konforlu bir barınak mı ya da herhangi bir biyolojik ihtiyacımızın karşılanması mı daha çok çekiyor bizi? Yoksa sıradan insan için çok fazla bir değeri olmayan, bir ağacın dalındaki tomurcuğun patlaması mı bize zevk ve heyecan veriyor? Yaşamı okumak ve anlamak bize zevk vermiyorsa, bizi farklı kılan, insan kılan hangi yeteneğimizdir? Akan suyun, açan çiçeğin, uçan böceğin aklı -buna doğanın aklı deniyor- bizi ne kadar çekiyor?

Soru sormak mücadelenin başlangıcıdır

Bilimin kavramları çokça dilimizde yer edinmeye başladı. Ekoloji diyoruz, eko-sistem diyoruz, simbiyotik yaşam diyoruz. Peki bilim kitaplarına danışmadan doğanın aklını yüreğimizin anlam gücüyle çok daha güçlü anlayabileceğimizin ne kadar farkındayız? Toplumun aklı diyoruz. Sosyoloji diyoruz, psikoloji diyoruz, felsefe diyoruz. Kitaplara başvurmadan, birbiriyle şakalaşan, sohbet eden, kahkahalarla gülen ya da bir hüzün bulutunda çevremizde dolaşan insanın neden böyle olduğunu, onları kendi aynamızda görerek daha iyi anlayabileceğimizin ne kadar farkındayız?

Çevremizdeki şeylerin ne kadar bize ait olduğu ve ne kadar bizi biz kıldığı, varlık nedenimiz, varoluş anlamımızdır. Bizi biz olmaktan çıkaran şeylere karşı ne kadar mücadele edebiliyoruz? Soru sormak mücadelenin başlangıcıdır. Anlamsızlığa anlam katmak bizi biz kılar. Soru sormak çevremizdeki anlamsızlıklara anlam katmaktır.

Bu yazıyı yazarken, manganın daracık kapısından yaşlı bir gerilla içeri giriyor. Yazıya şöyle bir göz attıktan sonra, "Biz gerillayız. Silahımızla, yaşam biçimimizle, olanın dışında olmamızın da ötesinde, anlam gücümüzle varolabildiğimiz için gerillayız. Soru sorabildiğimiz, sorgulayabildiğimiz ve mevcut cevapları kabul etmediğimiz için gerillayız. Hiçbir teorik, felsefik, bilimsel literatüre ihtiyaç duymadan yaşamı özüyle anlayabildiğimiz ve yaşayabildiğimiz kadar kendimiziz.

Kendini kaybeden, kendine yabancılaşan bir toplumsal gerçekliğin dışına çıkabildiğimiz için bu dünyanın egemen sisteminin dışında durabiliyoruz. Karşısında durabiliyor ve alternatifi olabiliyoruz. Bunları yapamadığımız zaman mevcut varoluş tarzımızın giderek bir yük olduğu hissedilecek, görülecek ve o noktada yaşam bitirilecektir.

Nitekim içimizdeki bütün bitişler buradan başlıyor ve burada bitiyor. Son yıllarda yaşadığımız tükenişler, erimeler, aşınmalar ve anlam yitimleri güçlü derslerle doludur. Dersler iyi okunmadığı takdirde hiç kimse kendini bunun dışında ve ötesinde var edemez" diyor ve tebessüm dolu bir bakış fırlatıp aynı kapıdan tekrar dışarı çıkıyor.

Aldanmamak ve aldatmamak önemlidir.

Yaşadıklarımız aldanmayan ve aldatmayanı anlamamaktan kaynaklandı. Aldanmamak için soru sormalı, aldatmamak için kendi cevaplarımız olmalı. Yoksa başkalarının sorularıyla bize ait olmayan cevaplarla yaşarız. Bu ise kendin olmamaktır. Ve kendin olamamak en büyük aldatmacadır. Bahar, sordurduğu sorular ve sunduğu cevaplarla bize kendi varoluşumuzun anlamını getirdi. Kış, yaşama ait bütün bilme gücümüzü bir kefen gibi sarmıştı. Öğrendiğimiz ve bildiğimiz şeyler kış zamanları çoğunlukla teorinin gri dünyasından edindiklerimizdi.

Bahar, yaşamın yemyeşil dünyasında öğrendiklerimizin özüyle karşılaşmasının heyecanını yaratmıyorsa bilgimiz ve anlam gücümüz gri ve ölüdür. Kış ve kar kefen olabildiği gibi bir gelinlikte olabilir. Bahar Zagroslarda en çok da gelinliğinden soyunan doğurganlığıyla karşımıza çıktı. Bir soru olarak geldi. Bizi soru sahibi kıldı. Nereye dönsek her şey bir soru, her soru bir cevap, her cevap bir anlam. Gerilla en çok da baharla kendisi olur. Kışın dondurduğu bütün yaşam dinamiklerinin hareket halidir gerilla. Unutulan soruları soran, bilinen cevapların ötesindeki cevapları arayan ve bulandır.

Bir bahar günü soru dolu gözlerle etrafına bakan, soru dolu gülen, soru dolu hüzünlenen ve soru dolu konuşan bir cevaptır. Bahar geldi. Gerilla sorularına yeniden başladı. Hareket zamanı sorularımızın peşinden yürüyeceğiz. Çevrenizdeki herkesin cevaptan çok sorularla konuştuğunu görürseniz şaşırmayın. Bahar gelmiştir.

www.arsivakurd.org

Sevgi Üzerine

J. PREVENT

"Dünyadaki en büyük kıtlık, rağmen türü sevginin yeterince olmayışıdır." İyi düşünün... Bu yılınızı iyi geçirdiniz mi? Sağlıklı olduğunuz için hiç sevindiniz mi? Bu yıl hiç gün ışığı ile uyandınız mı? Kaç kez güneşin doğuşunu izlediniz? Bir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız? Kaç sabah yolda bir kediyi okşadınız? Bu yıl yeni doğmuş bir bebek parmağınızı sıkıca tuttu mu hiç? Ve siz onu hiç kokladınız mı? Yaz gecelerinde ne çok yıldız olduğuna hiç şaşırdınız mı? Kendinize bu yıl kaç oyuncak aldınız? Kaç kez gözlerinizden yaş gelinceye kadar güldünüz? Yaşlı bir ağaca sarıldınız mı bu yıl? Çimlere uzandığınız oldu mu?

Masumi Toyotome adlı bir Japon yazmış. "Dünyada sevilmek istemeyen kişi yok gibidir" diye başlıyor. "Ama sevgi nedir, nerede bulunur, biliyor musunuz?" diye soruyor. Sonra anlatmaya başlıyor:

"Sevgi üç türlüdür. Birincisinin adı 'Eğer' türü sevgi." Belli beklentileri karşılarsak bize verilecek sevgiye bu adı takmış yazar. örnekler veriyor: *"Eğer iyi olursan baban, annen seni sever. Eğer başarılı ve önemli bir kişi olursan, seni severim. Eğer eş olarak benim beklentilerimi karşılarsan seni severim." Toyotome, " en çok rastlanan sevgi türü budur"* diyor.

Şartlı sevgi ile yapılan çoğu evlilik yıkılmakta

"Bir şarta bağlı sevgi. Karşılık bekleyen sevgi. Sevenin, istediği bir şeyin sağlanması karşılığı olarak vaat edilen bir sevgi türü budur" diyor. "nedeni ve şekli bakımından bencilcedir. Amacı sevgi karşılığı bir şey kazanmaktır." Yazara göre, evliliklerin pek çoğu 'Eğer' türü sevgi üzerine kurulduğu için çabuk yıkılıyor.

Gençler birbirlerinin o anki gerçek hallerine değil, hayallerindeki abartılmış romantik görüntüsüne aşık oluyor ve beklentilere giriyorlar. Beklentiler gerçekleşmediğinde, düş kırıklıkları başlıyor. Sevgi nefrete dönüşüyor. En saf olması gereken anne baba sevgisinde bile

www.asivakurdi.org

‘Eğer’ türüne rastlanıyor. Yazar bir örnek veriyor:

“Bir genç Tokyo Üniversitesi giriş sınavlarını kazanarak babasını mutlu etmek için çok çalışıyor. Okul dışında hazırlık kurslarına da gidiyor. Ama başarılı olamıyor. Babasının yüzüne bakacak hali yok. Üzüntüsünü hafifletmek için bir haftalığına Hakone kaplıcalarına gidiyor. Eve döndüğünde babası öfkeyle ‘sınavları kazanamadın, Bir de utanmadan Hakone’ye gittin’ diye bağırıyor. Delikanlı:

Sevginin varlığını ve nerede aranması gerektiğini bilmek, ölümle yaşam arasında kararvermek gibidir

‘Ama baba vaktiyle sende bir ara kendini iyi hissetmediğinde Hakone kaplıcalarına gittiğini anlatmıştın’ diyor. Baba daha çok kızarak delikanlıyı tokatlıyor. Çocuk da intihar ediyor. Gazeteler intiharın anlık bir sinir krizi sonucu olduğunu söylediler, yanılıyorlardı” diyor, yazar. “Delikanlı, babasının kendisine olan sevgisinin yüksek düzeydeki beklentilerine bağlı olduğunu anlamıştı. İnsanlar, ‘Eğer’ türü sevginin üstünde bir sevgi arayışı içindeler aslında.

Bu sevginin varlığını ve nerede aranması gerektiğini bilmek bu genç adamın yaptığı gibi yaşamı sürdürmekle ondan vazgeçmek arasında bir tercih yapmakla karşı karşıya kaldığımızda önemli rol oynayabiliyor” diyor, Masumi Toyotome. İlginç değil mi?

‘Çünkü’ türü sevgiler

İkinci türe geçiyoruz: ‘Çünkü’ türü sevgi. Toyotome bu tür sevgiyi şöyle tarif ediyor: “Bu tür sevgide kişi bir şey olduğu ya da bir şey yaptığı için sevilir. Başka birinin onu sevmesi, onun sahip olduğu bir niteliğe ya da koşula bağlıdır. Örnek mi? Seni seviyorum. Çünkü çok güzelsin (yakışıklısın). Seni seviyorum. Çünkü o kadar popüler, o kadar zengin, o kadar ünlüsün ki. Seni seviyorum. Çünkü bana o kadar güven veriyorsun ki. Seni seviyorum. Çünkü beni üstü açık arabanla, o kadar romantik yerlere götürüyorsun ki.”

Yazar, ‘Çünkü’ türü sevginin ‘Eğer’ türü sevgiye tercih edileceğini anlatıyor: “ ‘Eğer’ türü sevgi, bir beklenti koşuluna bağlı olduğundan büyük ve ağır bir yük haline gelebilir. Oysa, zaten sahip olduğumuz bir nitelik yüzünden sevilmemiz hoş bir şeydir, egomuzu okşar.

Bu tür olduğumuz gibi sevilmektir. İnsanlar oldukları gibi sevilmeyi tercih ederler. Bu tür sevgi onlara yük getirmediği için rahatlatıcıdır. Ama derin düşünürseniz, bu türün ‘Eğer’ türünden temelde pek farkı olmadığını görürsünüz. Kaldı ki, bu tür sevgi de yükler getiri insana. İnsanlar, hep daha çok insanlar tarafından sevilmek isterler.

Hayranlarına yenilerini eklemek için çabalarlar. Sevilecek niteliklere onlardan biraz daha fazla sahip biri ortaya çıktığı zaman, sevenlerinin, artık ötekini sevmeye başlayacağından korkarlar. Böylece yaşama, sonsuz sevgi ve kazanma gayretkeşliği ve rekabet girer. Ailenin en küçük kızı, yeni doğan

www.arsivakurdi.org

bebeğe içerler. Sınıfın en güzel kızı, yeni gelen kıza içerler. Evli kadın, kocasının genç ve güzel sekreterine içerler. Üstü açık BMW'si ile hava atan delikanlı, Ferrari ile geçene içerler. O zaman bu tür sevgide, güven duygusu bulunabilir mi ?" diye soruyor Toyotome. "'Çünkü' türü sevgi de, gerçek ve sağlam sevgi olamaz" diyor. "Bu tür sevginin güven duygusu vermeyişinin iki ayrı nedeni daha var:

Birincisi, acaba bizi seven kişinin düşündüğü kişi miyiz korkusu. (Tüm insanların iki yanı vardır. Biri dışa gösterdikleri, öteki yalnızca kendilerinin bildiği. İnsanlar sandıkları kişi olmadığımızı anlar ve bizi terk ederlerse korkusu buradan doğar.)

İkincisi de: Ya günün birinde değişirsem ve insanlar beni sevmez olurlarsa endişesidir. Japonya'da bir temizleyicide çalışan dünya güzeli kızın yüzü patlayan kazanla parçalanmış. Yüzü fena halde çirkinleşince, nişanlısı nişanı bozup onu terk etmiş. Daha acısı, aynı kentte oturan anne ve babası hastaneye ziyarete bile gelmemişler, artık çirkin olan kızlarını.

Sahip olduğu sevgi, sahip olduğu güzellik temeli üstüne bina edilmiş olduğundan, bir günde yok olmuş. Güzellik kalmayınca, sevgi de kalmamış. Kız birkaç ay sonra kahrından ölmüş...". Japon yazar "toplumdaki sevgilerin çoğu 'Çünkü' türündedir ve bu tür sevgi, kalıcılığı konusunda insanı hep kuşkuya düşürür" diyor.

Peki o zaman, gerçek sevgi, güvenilecek sevgi ne?

"Ve işte sevgilerin en gerçeği, üçüncü tür sevgi, benim 'Rağmen' diye adlandırdığım türdür" diyor yazar. "Bir koşula bağlı olmadığı için ve karşılığında bir şey beklenmediği için, 'Eğer' türü sevgiden farklı bu. Sevilen kişinin çekici bir niteliğine dayanmayıp böyle bir şeyin varlığını esas olarak almadığı için 'Çünkü' türü sevgi de değil.

Bu üçüncü tür sevgide, insan bir şey olduğu için değil, bir şey olmasına rağmen sevilir." Güzelliğe bakar mısınız? 'Rağmen sevgi'. Esmeralda, Quasimodo'yu dünyanın en çirkin, en korkunç kamburu olmasına rağmen sever. Asil, yakışıklı, zengin delikanlı da Esmeralda'ya çingene olmasına rağmen tapar. Kişi dünyanın en çirkin, en zavallı, en sefil insanı olabilir. Bunlara rağmen sevilebilir. Tabi bu, sevgiyle karşılanması şartı ile. Burada insanın, iyi, çekici ya da zengin konum edinerek sevgiyi kazanması gerekmiyor. Kusurlarına, cahilliğine, kötü huylarına ya da kötü geçmişine rağmen olduğu gibi, o haliyle sevilebiliyor. Bütünüyle çok değersiz biri gibi görünebiliyor ama en değerli gibi sevilebiliyor.

Japon yazar "yüreklerin en çok susadığı sevgi budur" diyor. "Farkında olsanız da, olmasanız da, bu tür sevgi sizin için yiyecek, içecek, giysi, ev, aile, zenginlik, başarı ya da ünden daha önemlidir." Bunun böyle olduğundan nasıl emin olur sunuz? Haklı olduğunu kanıtlamak için sizi bir teste davet ediyor. "Şu soruma cevap verin" diyor. "kalbinizin derinliklerinde, dünyada kimsenin size aldırmadığını ve hiç kimsenin sizi sevmediğini düşünseydiniz,

www.arsivakurdi.org

yiyecek, elbise, ev aile, zenginlik, başarı ve üne olan ilginizi yitirmez miydiniz? Kendi kendinize yaşamanın ne yararı var diye sormaz mıydınız?"

Bugün yaşamınızı sürdürebilmenizin nedeni 'Rağmen' türü sevgiyi şu anda yaşamanız ya da bir gün bu sevgiyi bulacağınıza inancınızdır

Devam ediyor Toyotome:

"Şu anda en sevdiğiniz kişinin sizi sadece kendi çıkarı için sevdiğini anladığınızı bir düşünün. Dünya birden bire başınıza yıkılmaz mıydı? O an yaşam size anlamsız gelmez miydi? Diyelim sıradan bir yaşamınız var. Günlük yaşıyorsunuz. Günün birinde gerçek, derin ve doyurucu bir sevgi bulacağınızdan umudunuz olmasa, kalan hayatınızı nasıl yaşar dınız?" diye soruyor ve yanıtlıyor: "Öyleleri ya iyice umutsuzluğa kapılıp intihar ediyorlar ya da iyice dağıtıp yaşayan ölü haline geliyorlar."

Toyotome, hem de nasıl iddialı savunuyor 'Rağmen' sevgiyi.

"Bugün yaşamınızı sürdürebilmenizin nedeni 'Rağmen' türü sevgiyi şu anda yaşamanız ya da bir gün bu sevgiyi bulacağınıza inancınızdır." Son sözlerinde biraz umutsuz, Toyotome. "Bugün yaşadığımız toplumda herkesi doyuracak bu sevgiyi bulmak zor. Çünkü herkesin sevgiye ihtiyacı var. Kimsede başkasına verecek fazlası yok." diye açıklıyor.

Dünyadaki en büyük kıtlık, rağmen türü sevginin yeterince olmayışıdır.

Anlatıyor: "Yakınımızda olan birinin bu sevgiyi bize vermesini bekleriz. Ama o da aynı şeyi başkasından beklemektedir. Peki bu dünyada sevgi ne kadar var? " Yazara göre, "açlığımızı biraz bastıracak kadar. Ve de yemek öncesi tadımlık gelen iştah açıcılar gibi. Bu minnacık tadım, bizi daha müthiş bir sevgi açlığına tahrik ve teşvik ediyor. Bu minnacık tadım, sevgiye ne kadar muhtaç olduğumuzu anlatıyor. Büyük bir hırsla ana yemeğin gelmesini ve bizi doyurmasını bekliyoruz. Hani nerede? Hepsi o." Ve asıl çarpıcı cümle en sonda.

"Dünyadaki en büyük kıtlık, rağmen türü sevginin yeterince olmayışıdır." İyi düşünün... Bu yılınızı iyi geçirdiniz mi? Sağlıklı olduğunuz için hiç sevindiniz mi? Bu yıl hiç gün ışığı ile uyandınız mı? Kaç kez güneşin doğuşunu izlediniz? Bir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız? Kaç sabah yolda bir kediyi okşadınız? Bu yıl yeni doğmuş bir bebek parmağınızı sıkıca tuttu mu hiç? Ve siz onu hiç kokladınız mı? Yaz gecelerinde ne çok yıldız olduğuna hiç şaşırdınız mı? Kendinize bu yıl kaç oyuncak aldınız? Kaç kez gözlerinizden yaş gelinceye kadar güldünüz? Yaşlı bir ağaca sarıldınız mı bu yıl? Çimlere uzandığınız oldu mu?

Çocukluğunuzdan kalan bir şarkıyı söylediniz mi hiç? Hiç taş kaydırdınız mı bu yıl? Kaç kez kuşlara yem attınız? Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı? Bu yıl kaç kez gökkuşağı gördünüz? Ya da hediye alan bir çocuğun gözlerindeki ışığı? Kaç kez mektup aldınız bu yıl? Eski bir dostunuzu aradınız mı hiç? Kimseyle barıştınız mı bu yıl? Aslında mutlu olduğunuzu kaç kez fark ettiniz bu yıl? İyi bir yılın, bunlar gibi birçok 'küçük şey'e bağlı olduğunu hiç düşündünüz mü bu yıl? Yeni yılda düşünün. Yayılın çimlerin üzerine. Acele edin...Er veya geç...Çimenler yayılacak üzerinize...

www.arsivakurd.org

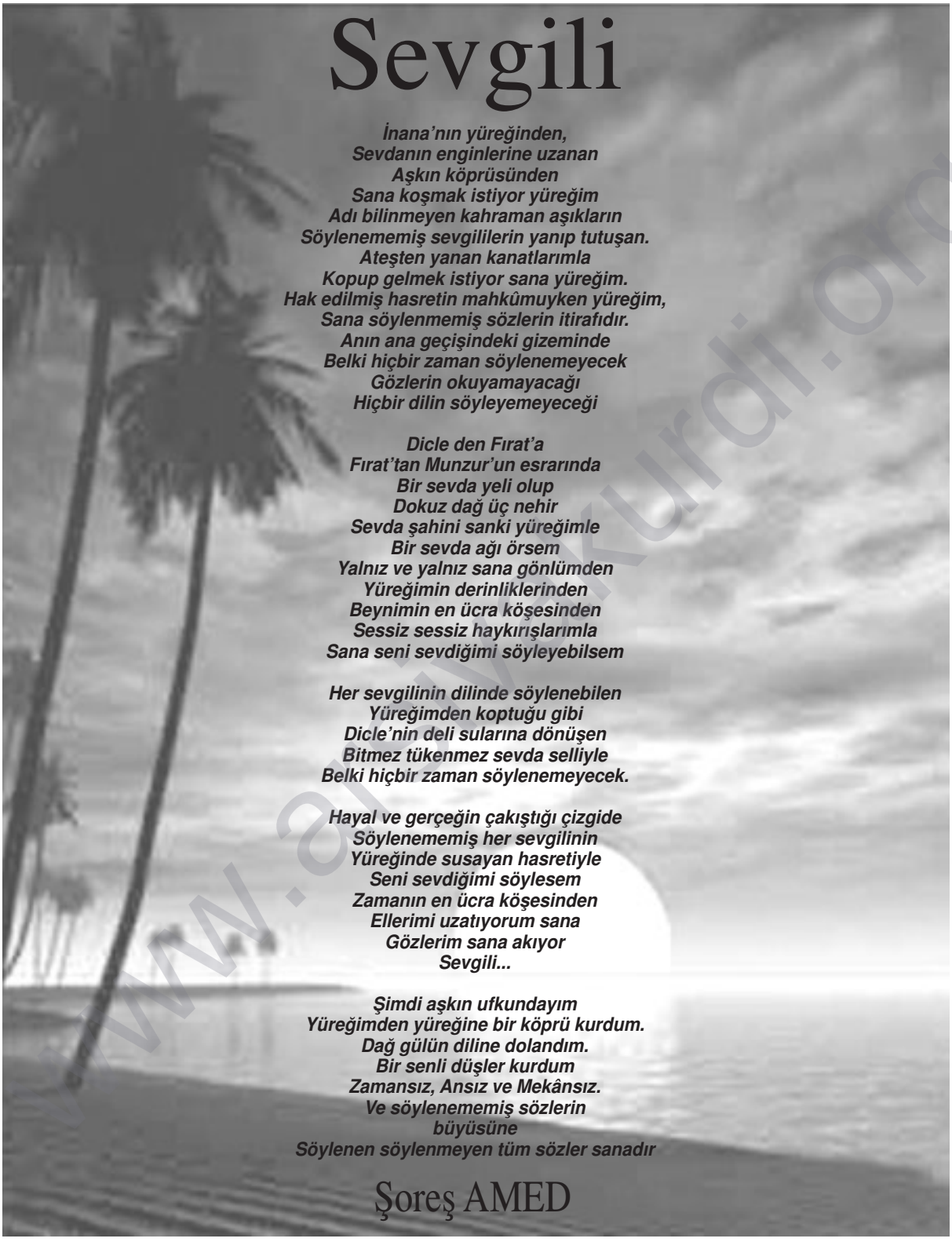

Sevgili

İnana'nın yüreğinden,
Sevdanın enginlerine uzanan
Aşkın köprüsünden
Sana koşmak istiyor yüreğim
Adı bilinmeyen kahraman aşıkların
Söylenememiş sevgililerin yanıp tutuşan.
Ateşten yanan kanatlarımla
Kopup gelmek istiyor sana yüreğim.
Hak edilmiş hasretin mahkûmuyken yüreğim,
Sana söylenmemiş sözlerin itirafıdır.
Anın ana geçişindeki gizeminde
Belki hiçbir zaman söylenemeyecek
Gözlerin okuyamayacağı
Hiçbir dilin söyleyemeyeceği

Dicle den Fırat'a
Fırat'tan Munzur'un esrarında
Bir sevda yeli olup
Dokuz dağ üç nehir
Sevda şahini sanki yüreğimle
Bir sevda ağı örsem
Yalnız ve yalnız sana gönlümden
Yüreğimin derinliklerinden
Beynimin en ücra köşesinden
Sessiz sessiz haykırışlarımla
Sana seni sevdiğimi söyleyebilsem

Her sevgilinin dilinde söylenebilen
Yüreğimden koptuğu gibi
Dicle'nin deli sularına dönüşen
Bitmez tükenmez sevda selliyle
Belki hiçbir zaman söylenemeyecek.

Hayal ve gerçeğin çakıştığı çizgide
Söylenememiş her sevgilinin
Yüreğinde susayan hasretiyle
Seni sevdiğimi söylesem
Zamanın en ücra köşesinden
Ellerimi uzatıyorum sana
Gözlerim sana akıyor
Sevgili...

Şimdi aşkın ufkundayım
Yüreğimden yüreğine bir köprü kurdum.
Dağ gülün diline dolandım.
Bir senli düşler kurdum
Zamansız, Ansız ve Mekânsız.
Ve söylenememiş sözlerin
büyüsüne
Söylenen söylenmeyen tüm sözler sanadır

Şoreş AMED

www.alevikurdi.org

Komün Toplum

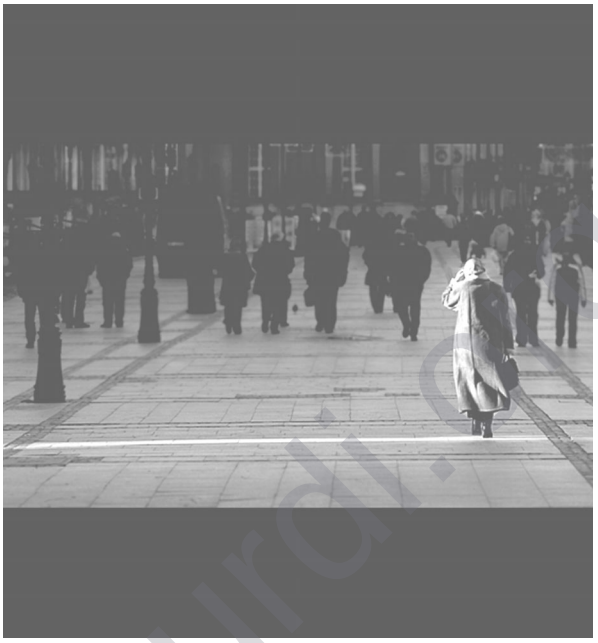

Okuyucudan

Xebat EYÜP

İnsan varoluşundan bu yana farklı değişim evreleri geçirerek günümüz yapısındaki seklini almıştır.Bu sürede yasadığı etkileşimler gelişmesine ve gelişirken de bireyselleşmesine sebep olmuştur. Bilindiği gibi insanlar canlılar içerisinde hayvanlar sınıfında bulunur. Belli bir süre sonra sahip olduğu aklı ve yasadığı fiziksel değişimi kullanarak hayat bulmaya başlamıştır. Bu süre devam ederek kendilerine gereksinim duydukları olguları gerçekleştirmişlerdir. Daha sonra bunun sürmesiyle kendi aralarında komün yaşamı esas almışlardır.

Bu yaşamın baslıca merkezi Mezopotamya olarak kabul edilir. Taş cağının sonlarına doğru gerçekleştirilen köy devrimi ile neolitik cağa geçilmiştir. Bu zaman diliminde yasayan halklar kendi arasında bir bağ kurarak yasamaya devam etmiştir. Bu yaşamın merkezi ve yönlendireni kadın olmuştur.

Neolotik çağın birleştirici olgusu kadın

Kadının neolitik cağdaki görevi sayesinde insanlar arasında gelişen yasam doğal toplumun oluşmasına sebep olmuştur. Gelişen bu doğal toplumda erkekler avcılıkla uğraşırken, kadınlarda tüm bu yaşamın ortak yürütülmesini sağlamıştır. Avcılıkla uğrasan erkeklerin çoğunluğu gençlerden oluşmaktaydı.

Gençlerin gücünün ve enerjisinin katkısıyla yasam tamamen değişmeye başlıyordu. Yani o dönemde dahi kadınlar ve gençler yaşamın kilit rolü durumunda bulunmaktaydı.

Bu da insan yaşamının daha çabuk gelişmesini sağlıyordu. Tabi gelişen bu insan topluluklarında farklı düşüncelerde oluşmaya başlıyordu. Artan insan nüfusuna rağmen komün yaşam her türlü zorluğa cevap olabiliyordu ancak bireylerin kişisel hesapları ve aradan yılların da geçmesi ile doğal toplum yapısı zedelenmeye başlıyordu.

Doğal toplumun

"Fedai gençlik olarak özgür ülkenin özgür çocuğu olabilmek için tüm bu kirli oyunlara karşı savaş açmak gerekmektedir. Gelişimi, bilinçlenmeyi gençlik gerçekleştirecektir. Tüm bu oyunlar karşısında her zaman olduğu gibi Mezopotamya'nın çocukları en ağır tokadı birlikleri ve mücadeleleriyle vuracaklardır.Vurulan bu tokat özgür yarınlara emin adımlarla yürümemizi sağlayacaktır."

www.arsivakurdi.org

sonlanmasını isteyen zihniyet devletçi toplumun oluşmasına zemin hazırlıyordu. Bu zeminin hazırlanması sonucunda insanlar arasında sınıfsal farklılıklar ve iktidar kavgası yapılmaya başlandı.

Artık bireyler güçlü devlet toplumu kurabilmek ve iktidarlaşabilmek için ezmeye, zulüm etmeye başlıyordu. Yavaş yavaş insanlar arasında uçurumlar oluşarak alt-üst kişilikler oluşmaya başlıyordu.

Devletçi toplumun oluşturulmasıyla birlikte kadınlar ve gençler geri plana atıldı

İnsanlar iktidar uğruna kendilerini kaybetmeye başlıyordu. Bu zaman içerisinde insanlar arasında ideolojik saplanmalar yaşanarak oportünist kişilikler oluşmaya başlıyordu. Artık savunulan ideolojinin anlamsızlaştığını düşünerek ve sadece güçlünün yanında olmaya başlıyordu insanlık.

Doğal toplumun yıkılmasına ve devletçi toplumun yaratılmasında başat rolü oynayanlar oportünizmin başlamasına ve arada bağlılıklar kurulmasına sebep oluyordu. Bu yanılgılar sonucunda kadın kendini ticari bir malzeme ve köle olarak buluyor, gençlik ise sadece kuvvet simgesinin birer kuklası oluyordu.

Sistem; şimdiden Avrupa ve dünya yaşamını yüzyıllar öncesinden hazırlıyordu. İnsanın önüne sunulan bireysellik oluyordu çünkü bireyci olan topluluk asla birliği sağlayamaz ve devlet olgusuna karşı güçlü bir direniş gösteremez. Özellikle Avrupai yaşamın başlıca amacı bireyci toplumu yaratmak ve etki-tepki olgusunu yok etmektir.

Özgürlük yolunda şahinleşmek, Başkan Apo'nun fedaisi olmaktır

Avrupa'da ki bireyci toplumun en büyük düşmanı Mezopotamya topraklarında yaşam bulmuş olan insanlığın öncüsü Kürtlerdir. Ve doğal toplum anlayışını benimseyerek tüm devletçi toplumlara ve sistemlere inat komünal yaşamı benimsemektedir.

Avrupa'nın da en büyük amacı devletçi toplum karşıtı olan Kürt gençlerine yönelerek asimilasyon politikaları sonucunda onları bu bireyci toplumun bir parçası haline getirmektedir.

Yapılması gereken tüm bu oyunları boşa çıkartmak amacıyla bilinçlenmek ve özgürlük mücadelesinin birer şahini olmaktır. Özgürlük yolunda şahinleşmek Önder Apo'nun fedaisi olmaktır. Önderliğin fedaisi olmak köhnemiş zihniyetlerin, geri kalmışların ve cehaletin düşmanı olmaktır.

Fedai gençlik olarak özgür ülkenin özgür çocuğu olabilmek için tüm bu kirli oyunlara karşı savaş açmak gerekmektedir. Gelişimi, bilinçlenmeyi gençlik gerçekleştirecektir.

Tüm bu oyunlar karşısında her zaman olduğu gibi Mezopotamya'nın çocukları en ağır tokadı birlikleri ve mücadeleleriyle vuracaklardır.Vurulan bu tokat özgür yarınlara emin adımlarla yürümemizi sağlayacaktır.

www.arsivakurdi.org

Dosyalarınızı Nette Barındırın & Paylaşın

Bilim-Teknik

Heja ASLAN

"WeneShare kolay kullanım, hızlı yükleme ve indirme seçenekleriyle resimlerinizi RojaCiwan güvencesinyle gayet güvenli bir şekilde Upload edebiliyor. Ayrica WeneShare, tek seferde 1000 KB'lık dosya yükleminize olanak sağlıyor. Henüz kısa bir süre önce hizmete giren WeneShare büyük ilgi görmeye de devam ediyor."

Dosya paylaşmanın en güzel yolu onu nette iyi bir yere yüklemektir.

Arkadaşlarınızla özel bir etkinlik düzenlediniz ve elinizde o günle ilgili bir dolu fotoğraf ve video görüntüsü var. Bu görüntüleri sıkıştırdınız ve arkadaşlarınızın mailine göndermeyi düşündünüz. Yalnız şöyle bir sorunla karşılaşabilirsiniz; eğer aynı mail şirketinin posta kutularını kullanmıyorsanız ya sizin ya arkadaşınız yüksek büyüklükteki bir dosyayı alma ve gönderme sorunu ortaya çıkacaktır.

Bir de her bir arkadaşınız farklı bir mail adresine sahip olduğu için dosyaları paylaşmak duruma göre bir gününüzü bile alabilecektir. E-mail ile bir dosya göndermek de bazen güvenli olmayabilir. Bunları düşündüğünüzde yapılacak en mantıklı ve kolay iş dosyanızı, boyutu ve türü ne olursa olsun, sıkıştırdıktan sonra netteki bir depoya yüklemek ve yükleme sonrası alacağınız linkten herkesle paylaşmak olacaktır.

Yazımızda dosyalarınızı güvenle yükleyecek ve bunları dilediğiniz herkesle paylaşabileceğiniz upload sitelerini bulacaksınız.

Sizlere tanıtacak olduğumuz sitelerin tamamı *(ShareKurd ve WeneShare Hariç)* ticari bir amaçla kurulmuş şirketlerdir. Bu siteler ücretsiz olarak da dosya yükleme ve indirmeye izin vermekteler, siz de büyük ihtimalle bu hizmetleri hiçbir ücret ödemeden kullanmayı planlıyorsunuzdur.

www.arsivakurd.org

Sizlere önerimiz, internet ortamına yükleyeceğiniz dosyalarınızın bir yedeğini mutlaka bilgisayarınızda bulundurmaya devam etmeniz olacaktır, çünkü bu firmalar (Siteler; Sharekurd ve WeneShare gibi) yüklediğiniz dosyayı kafalarına belli bir zaman dilimi içinde sunucularından size haber vermeden kaldırma hakkına sahiptirler.

Rapidshare

Son 1-2 yıldır Internet üzerinde ve özellikle Avrupa kıtasında en çok kullanılan dosya yükleme merkezi olan Rapidshare sayesinde adı gibi hızlı bir şekilde dosyalarınızı yükleyebilir ve paylaşabilirsiniz.

İngilizce bir site olan Rapidsare, yükleyeceğiniz dosyanın en fazla 100MB olmasına izin veriyor. Eğer yükleyeceğiniz dosya boyutu 100MB ve üzerindeyse bunu ZIP veya RAR araçlarıyla birkaç parçaya bölebilir ve bu şekilde de paylaşabilirsiniz. Rapidshare yüklediğiniz dosyayı 90 gün boyunca sunucularında barındırmayı vaadediyor ancak size elinizi mümkün olduğunca çabuk tutmanızı öneririz.

Rapidhare'yi ilk açtığınızda sayfanın ortasında bir kutu ve yanında "Göz at (Durchsuchen)" ve "Upload" isimli iki adet buton göreceksiniz. Bunlardan "Göz at"a tıklayın ve bilgisayarınızdan depoya yüklemek istediğiniz dosyayı seçin. "Upload" düğmesine bastığınızda işlem yapılmaya başlayacaktır. İşlem tamamlandığında sizi kullanıcı adı ve şifre isteyen bir sayfa karşılayacaktır, üye değilseniz sayfanın en altında bulunan "I don't want a collector's account right now. Just give me the download-link." satırına tıklamanız yüklediğiniz dosyanın linkini gösteren diğer sayfayı getirecektir.

Artık yapmanız gereken "Your Download-Link #1" yazan kısımdaki linki bir yere kopyalayıp arkadaşlarınızla paylaşmanız olacaktır.

Rapidshare Sitesine Ulaşmak için http://www.rapidshare.com/ Adresini Kullanabilirsiniz.

File Factory

File Factory'nin ününün de Rapidshare'den aşağı kalır bir yanı yok. Üstelik tek seferde 100MB yerine 300MB'lık paylaşıma izin vermesi onu biraz daha üstün kılabiliyor. Ancak File Factory bir dosyanın 7 gün içersinde kimse tarafından indirilmemesi durumda yüklediğiniz dosyayı sunucusundan silebiliyor, bu da birçok kullanıcının tercih etmeyeceği bir seçenek oluşturabilir.

Rapidshare'de olduğu gibi sayfalarında bolca reklam barındıran File Factory'de de sayfalar İngilizce. Kullanımı yine oldukça kolay bir site olan File Factory'e dosyanızı yüklemek için "Select File" düğmesine tıklayın ve yüklemek istediğiniz yerden dosyanızı seçerek "Begin Upload" düğmesine tıklayın ve dosyanızı yükleyin.

Yükleme işlemi sonunda verilecek olan linkleri bir yere kopyalayıp, dosyanızı paylaşmak istediğiniz kişilere tek satır halinde ulaştırabilirsiniz.

File Factory Sitesine Ulaşmak için http://www.filefactory.com/ Adresini Kullanabilirsiniz.

www.arsivakurdi.org

Files Upload

Files Upload, yine Avrupa kıtasının Internet kullanıcıları tarafından oldukça sık kullanılan ve bol dosya paylaşımı yaptıkları bir yükleme merkezi.

Bunun başlıca nedenlerinden biri ücretsiz kullanımda 300MB'lık dosya paylaşıma izin vermesi, diğeri ise İngilizce'nin yanında İspanyolca, Fransızca, İtalyanca, Flemenkçe, Portekizce ve Polonyaca olarak da hizmet verilmesi olabilir. Dosyanızı yüklerken yine herhangi bir zorluk yaşamayacağınız bir site olan Files Upload, dosyanızı yüklemeden önce mutlaka o dosyayla ilgili küçük bir bilgi istiyor.

Files Upload Sitesine Ulaşmak için http://www.files-upload.com/en/ Adresini Kullanabilirsiniz.

Zupload

Zupload kolay kullanım, hızlı yükleme ve indirme seçenekleriyle diğer Upload merkezleri gibi iyi bir hizmet sağlıyor ancak rakip tam 500MB'lık dosya yükleme boyutuyla oldukça zorlayacağa benziyor.

Henüz bir yıllık bir geçmişi olmasına rağmen bir çok kullanıcının yüksek boyutlu dosyaları gönderip almasını sağlayan site oldukça kolay bir kullanıma sahip. Sitede var olan tek dil İngilizce. Zupload Sitesine Ulaşmak için: http://www.zupload.com/ Adresini Kullanabilirsiniz.

Big Upload

Big Upload adı gibi büyük bir dosya paylaşım merkezi. Aslında adının büyük olması daha çok tek seferde yükleyebileceğiniz dosya boyutunun miktarıyla doğru orantılı. Big Upload, tek seferde 500MB'lık dosya yükleminize olanak sağlıyor.

Big Upload, 500MB'a kadar yüklediğiniz dosyayı sunucularında tam 30 gün barındırıyor ve kullanıcılarına büyük bir avantaj sağlıyor. Rapidshare'e göre biraz daha karmaşık bir yapısı varmış gibi görünen yükleme sayfası aslında oldukça kullanışlı ve kolay.

İlk kutuda "Göz at" düğmesini kullanarak yüklemek istediğiniz dosyanın bilgisayardaki yerini bulun ve tamam deyin. Daha sonra "I agree" kutucuğunu tikleyin (bu illegal içerikli bir dosyayı yüklemediğinize dair firmanın sizden istediği bir taahhüttür). Üçüncü adımda ise dosyanızın küçük bir açıklamasını yaparak Upload düğmesine basın ve linkinizin gelmesini bekleyin.

BigUpload Sitesine Ulaşmak için: http://www.biguplo-ad.com/ Adresini Kullanabilirsiniz.

WeneShare

WeneShare kolay kullanım, hızlı yükleme ve indirme seçenekleriyle Resimlerinizi RojaCiwan Güvencesinyle gayet Güvenli bir şekilde Upload edebiliyor. Ayrica WeneShare, tek seferde 1000 KB'lık dosya yükleminize olanak sağlıyor. Henüz kısa bir süre önce hizmete giren WeneShare büyük ilgi görmeye de devam ediyor. Resimlerinizi aktarmanız ise çok basit, ilk kutuda "Göz at" düğmesini kullanarak yüklemek istediğiniz dosyanın bilgisayardaki yerini bulun ve tamam deyin. Daha sonra resiminiz karşınızda...

WeneShare Sitesine Ulaşmak için http://www.weneshare.komalenciwan.com/ Adresini Kullanabilirsiniz.

Ayrıca http://www.KurdShare.com Sitesindede RojaCiwan Güvencesinyle gayet Güvenli bir şekilde Dosyalarinizi Upload edebilirsiniz.Unutmadan KurdShare Sitesi Geçici olarak çevrimdişi olacaktir.

www.arsivakurdi.org

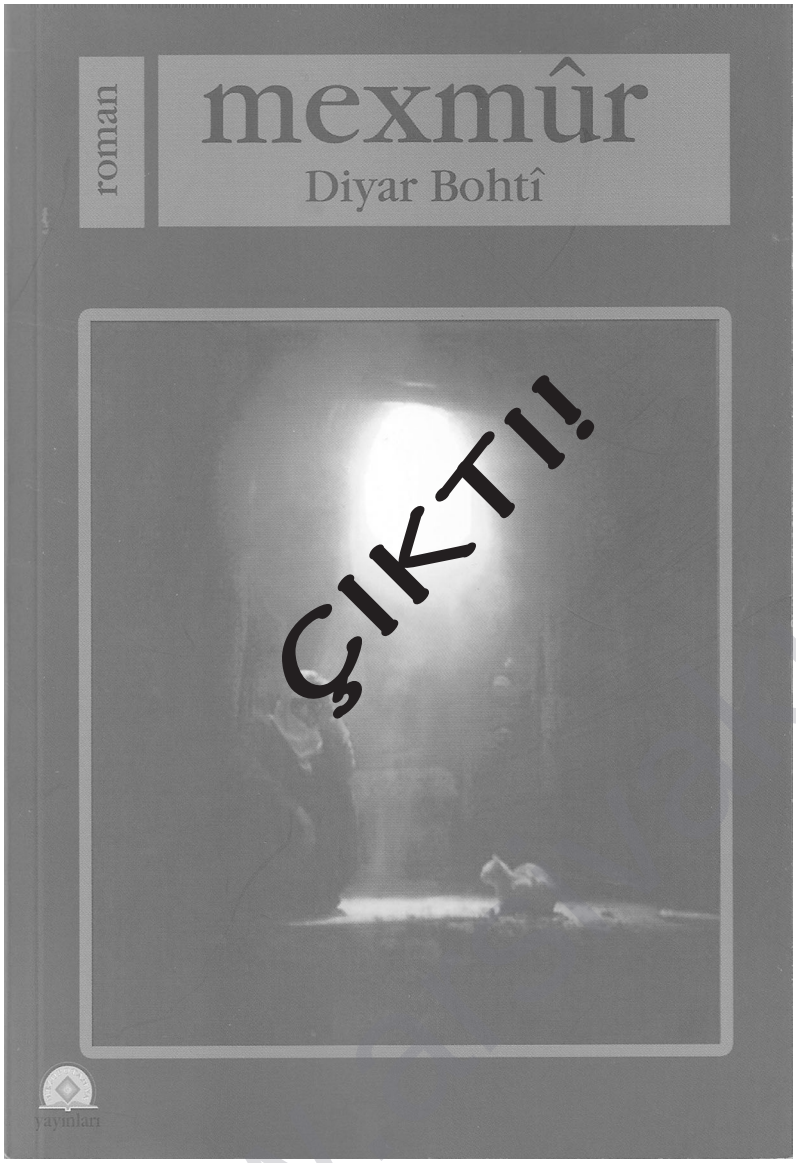

Xwendevanên hêja, ev pirtûk ji serhatiyên penaberên Kampa Mexmûrê pêk hatiye. Bûyerên ku di pirtûkê de derbas dibin, (mirin, kuştin, serjêkirin, revandin, talankirin, şewitandin, tîbûn, birçêbûn) tew qewimîne, ne berhemên xeyalî ne. Dîsa kesên ku navên wan derbas dibin, navên cihan, navên gund û bajaran û dîrokên hatîn dayîn, tev rast in...

www.kurdi.org

Mezopotamya Yayınları

Mezopotamien Verlag und Vertrieb GmbH
Gladbacher Str. 407 B
41462 Neuss/Deutschland
Tel: 0049 213 140 69 093

www.pirtuk.com

Bunları Biliyor musunuz?

* Satranç tarihinin en uzun oyunu 1950 yılında Mardel Plato'da yapılmış dünya satranç turnuvasında gerçekleşmiştir. Pilkin ve Çernyak arasında yapılan bu maç 22 saat devam etmiş ve 191. hamle sonrası berabere bitmiştir.

* Dünyanın en kokulu camisi Tebriz şehrindedir. Mescit inşa edilirken çamuruna misk kokusu ilave edilmiştir ve 600 sene geçmesine rağmen hala mescit misk kokmaktadır.

* Dünyada en tehlikeli hayvan sivrisinektir. Çünkü insanların ölümüne en fazla sebep olan hayvandır.

* En eski alfabe Suriye'nin Akdeniz sahilindeki Lattakiya limanı yakınlığında yapılan kazım sonucu bulunmuştur. Alfabe 32 harften oluşur.

* Güneş yerden 149 milyon 600 bin km. mesafededir. Hacmi yerden 1300 defa büyüktür.

* Rusya'da yaşamış olan Vasilyev'in iki karısından 87 çocuğu olmuştur. 75. yaş gününde (1782) onun yanında 83 çocuğu bulunmuştur.

* Bugüne kadar yaşamış en ağır kişi, 635 kiloya ulaşan Washingtonlu Jon Brower Minnoch.

* Bir kişinin yaşayabildiği en yüksek vücut ısısı 46.5 derecedir. Normal değer ise 35 - 37'dir.

* ABD'de, yaşları 20 ile 29 arasında olan zenci erkeklerin üçte biri ya hapiste yada gözaltında tutulmaktadır.

* Değerli taşların çoğu birkaç elementten oluşur,sadece pırlanta tamamen karbondan oluşur.

* Dünyanın en hızlı büyüyen bitkisi Bambu bir günde 90 cm. kadar uzuyor.

www.arsivakurdi.org

(: Mizah :)

yalan

Bir otobüs dolusu politikacı seçim kampanyası için Teksas'ta dolaşıyorlardı. Otobüs büyük bir çiftliğin yanından geçerken, otobüs şöförunun dalgınlığı yüzünden derin bir şarampole uçtu.Çiftçi koşarak geldi. Gece kurda kuşa yem olmasınlar diye cesetleri gömmeye başladı. Ertesi sabah, şerif soruşturma için çiftliğe geldi. Çiftçiye Sordu:
"Otobüsteki bütün politikacıları gömdün demek... Hepside ölüydü, Eminsin değil mi?"
Çiftçi cevap verir:
"Bazıları yaşadıklarını iddia ettiler ama politikacıları bilirsiniz, nasıl yalan söylerler

Tanrı nerde

Mahallenin iki afacan kardeşi tüm mahalleliyi bıktırmış. Sürekli ana-babalarına şikayet geliyor mahalleliden. Kırılan camların, kuyruğuna teneke bağlanan kedilerin, lastiği indirilen arabaların sorumlusu hep afacan kardeşler. Ana-babası usanıp bu durumdan kilisenin papazına anlatırlar durumu ve yardim isterler. Papaz "gönderin çocukları konuşayım" der.
Çocukları gönderirler. Papaz önce büyük oğlanı çağırır. "Söyle bakiimevladım,Tanrı nerede?". Çocuk susar. Papaz tekrar sorar: "Evladım söylesene Tanrımız nerede?". Çocuk susmaya devam eder. Papaz ısrarla sormaya devam eder, çocuk da susmaya.. Sinirlenir Papaz,"konuşsana be çocuk nerde Tanrı?". Çocuk aniden fırlar,kiliseden koşarak kaçıyorken seslenir kardeşine"kaçalım çabuk!". Eve giderler,odalarına çıkıp kapıyı iyice kapatırlar,küçükoğlan sorar büyüğüne "neden kaçıyoruz?" Büyük yanıtlar:
Bu kez tanrı kaybolmuş bizden biliyorlar.

Süper Öğrenci

Bi öğrenci üniversitede ilk gününü yaşamaktadır. Kantinde yer bulamayınca profesörün masasına oturur.Bunu gören profesör :
-Oğlum öküzle kuş bir masada oturmaz. Öğrenci ;
-O halde ben uçuyorum. Hocası buna çok sinirlenir ve bu öğrencisine sınavda düşük not vermeyi düşünür. Sınav günü gelir ve ardından hoca kağıtları okur bakar ki öğrencinin kağıdı hep doğru. Bunun üzerine sınıfta öğrencisini çağırarak ona ;
-Oğlum yolda yürüyorsun karşına birinde akıl birinde para olan iki torba çıktı, Hangisini alırsın? Öğrenci;
-Hocam paralı torbayı alırım. hoca ;
-Ben olsaydım akıl olan torbayı alırdım der.
Öğrenci de ;
-Eee hocam çok doğal insanda ne eksikse onu ister. Hoca onun bu lafına da çok sinirlenir. Ve not defterine Öküz yazar. Bunu gören öğrenci ;
-Hocam not defterine imzanızı attınız ama halen notumu vermediniz der .

www.arsiv.com

Tanısana

Biyoloji dersinden yapılacak sınav için sınıftaki herkes acayip çalışmış, notlar fotokopiler havada uçuşmuş. Daha sonra sınavın yapılacağı gün gitmişler bir de bakmışlar, ortada kağıt kalem yok sadece sıra sıra mikroskoplar.
Hocada başlarında bekliyorken demiş ki,
"Bu mikroskoplarda lamda bir böceğin bacağı var, sınavınız bacağından böceği tanımak"
Tabi hemen itirazlar ama fayda etmemiş, hoca dediği dedik.
Öğrenciler mikroskopların başına geçmiş. Ama bir şey yapamıyorlar. En sonunda biri dayanamamış, kapıyı çarpıp çıkmış.
Hoca arkasından seslenmiş
"Kimsin sen, kapıyı çarpıp çıkıyorsun?"
Kapı hafifçe aralanmış ve bir bacak uzanmış -"Tanısana hadi tanısana kim olduğumu"

Hangi Sınıf

Üniversitenin ilk günü dekan bir sınıfa girdi ve
"Günaydın!" dedi.
Sınıf hep birden
"Günaydın, hocam!" deyince,
"A! Siz birinci sınıfsınız," dedi.
Sonra açıkladı:
"Bir hoca sınıfa girip
"Günaydın dediğinde, hepsi günaydın hocam derse, birinci sınıftırlar;
Gazetelerini ortadan kaldırıp kitaplarını açarlarsa ikinci sınıftırlar;
Hocayı görmek için gazetelerinin yukarısından bakarlarsa üçüncü sınıftırlar;
Ayaklarını sıraya koyup gazetelerini okumaya devam ederlerse dördüncü sınıftırlar.
Hoca içeri girip günaydın dediğinde, bunu not alıyorlarsa mastır öğrencisidirler."

www.arsivekurdi.org

Bulmaca

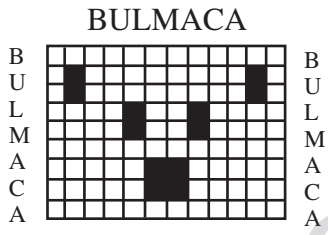

Soldan Sağa

1- Türk basınınca onurlu yaşamına dil uzatılınca "yaşama hakkını vererek yaşamak gerekir" diyerek 23 Kasım 2004'te Tekirdağ'da bulunduğu cezaevinde kendini asarak şehit düşen HPG militanı
2- Kedi, köpek yavrusu - Mitolojide bir tanrıça
3- Hak kelimesinin Kürtçesi - Suç
4- (Tersi) Osmanlı İmparatorluğu tarafından derisi yüzülerek katledilen şair - Bağışlama **5-** (Tersi) Buyruk - Zazaki'de sallanmak
6- Mısır'da bir tanrıça - Bir kürk hayvanı - Yunanistan'da büyük bir popülariteye sahip olan bir spor kulübü
7- Kürtçe'de saman - Notada durak işareti - Kürtçe'de yoğunlaşmış - Milimetre
8- Toprak veya başka malzemeyle elde edilen, bir duvarla desteklenen yüksek düzlük - Bir tarikat
9- Alevi dedelerine verilen ad - Çürümekte olan karbonlu maddelerden çıkan, renksiz bir gaz, bataklık gazı - Bir tarikat
10-Kürdistan'da bir nehir - Yabani bir hayvan **11-** Kadın - Asetilen gazı çıkarmakta kullanılan, karbonla kalsiyum birleşiği bir madde
12- Bir erkek ismi - Potasyum - Bir ağaç çeşidi

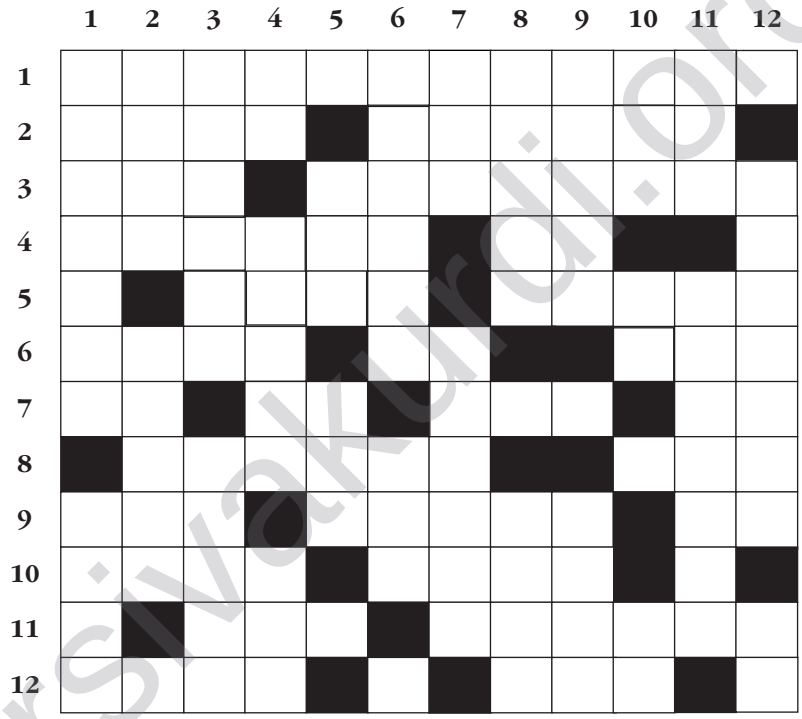

Yukarıdan Aşağıya

1- Amorit - Kedigillerden, genellikle Asya ve Afrika'nın sıcak bölgelerinde yaşayan postu benekli, bazen de düz siyah, çevik, yırtıcı, etçil memeli hayvan, leopar 2- Kuran'da bir sure - Bir kimseyi, bir toplumu, bir düşünceyi veya bir göreneği yermek için yazılmış yazı veya söylenmiş söz, hiciv 3- Kapkara - Yeryüzü parçası, yerey, yer, toprak 4- Beyaz - Garzan'da bir dağ - Zehir, ağı
5- Kötü - Çöl rüzgarı
6-Gözün bir kısmı - Tahıl yığını
7- İsyankar - Hareketi olmayan, değişime direnen, duruk
8- Zazaki'de evin yüzü - "Nurullah ....." (Yazar)
9- Belirli bir günün, bir bayramın bir gün öncesi - Bağırış
10- Garez - Eski Mısır'da tanrı - Prometyumun kısaltılışı
11- ABD'nin İngilizce kısaltılışı - Kışın en şiddetli zamanı
12- Dinin siyasetten bağımsız olmasını sağlayan öğreti - Boru sesi

www.arsivakurdi.org